

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อ
ของบริษัทประกันวินาศภัยไทย

ธนิษฐา ขุนนิล

สารนิพนธ์เสนอต่อมหาวิทยาลัยรามคำแหง
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ)

ปีการศึกษา 2547

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

AN EFFICIENCY ANALYSIS IN REINSURANCE OPERATION OF
THAI GENERAL INSURANCE COMPANIES

THANITTHA KHUNNIL

A THEMATIC PAPER PRESENTED TO RAMKHAMHAENG UNIVERSITY
IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ECONOMICS
(BUSINESS ECONOMICS)

2004

COPYRIGHTED BY RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์ การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อของบริษัท
ประกันวินาศภัยไทย
ชื่อผู้เขียน นางสาวธนิตฐา ขุนนิล
คณะ เศรษฐศาสตร์

คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้เห็นสมควร
อนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์

.....*กมล มานะ*..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันธนวัฒน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์บุญธรรม ราชรักษ์)

อนุมัติให้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต(เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ) ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

.....รักษาการในตำแหน่งรองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย
(รองศาสตราจารย์อู๋ไวยรรณ แอ่มนิชม) ปฏิบัติราชการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องสารนิพนธ์ : การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อของบริษัท
ประกันวินาศภัยไทย

ชื่อผู้เขียน : นางสาวธนิตฐา ขุนนิล

ชื่อปริญญา : เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์สุกัญญา ตันธนวัฒน์ ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์บุญธรรม ราชรักษ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัยไทยโดยวัดความมั่นคงของการรับประกันภัยต่อของกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งได้ศึกษาบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยทั้งสิ้น 70 บริษัท แบ่งขนาดบริษัทประกันภัยตามเงินกองทุน ณ สิ้นปี พ.ศ. 2545 เป็นเกณฑ์ ได้ 3 กลุ่มบริษัท คือ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ กลุ่มบริษัทขนาดกลาง และกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก การวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลทุกัญมซึ่งรวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชนในช่วงปีพ.ศ. 2541-2545 วิธีการศึกษาใช้วิธีวิเคราะห์เชิงพรรณนาโดยใช้สถิติพรรณนาด้วยค่าร้อยละเพื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยมาตรฐาน รวมทั้งกล่าวถึงประวัติความเป็นมาและหลักการรับประกันภัยต่อและหลักการพิจารณาเลือกบริษัทประกันภัยต่อ นอกจากนี้ยังใช้วิธีวิเคราะห์เชิงปริมาณซึ่งใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) ทั้งสิ้น 13 อัตราส่วน ใช้โปรแกรม Microsoft Excel ในการคำนวณ เพื่อวัดประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อของกลุ่มบริษัทดังกล่าวว่าบริษัทประกันภัยใดมีอัตราส่วนทางการเงินอยู่ในช่วงค่าเฉลี่ยมาตรฐานแสดงว่ามีความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ

อัตราส่วนทางการเงินที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์แบ่งกลุ่มดังนี้ (1) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย (2) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านความมั่นคง (3) การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไร และ (4) การประสิทธิภาพด้านอื่นๆ

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยส่วนใหญ่มีประสิทธิภาพมีความสามารถรับประกันภัยต่อได้

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านความมั่นคง พบว่ากลุ่มบริษัทประกันภัยขนาดใหญ่มีความมั่นคงมากที่สุด

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไร พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีความสามารถในการทำกำไรและมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน

ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านอื่นๆ พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีประสิทธิภาพและความมั่นคง

โดยสรุปจากการวิเคราะห์ทุกด้านแล้วพบว่า บริษัทประกันภัยขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพและความมั่นคงในการรับประกันภัยต่อมากที่สุด

ABSTRACT

Thematic Paper's Title : An Efficiency Analysis in Reinsurance Operation
of Thai General Insurance Companies

Student's Name : Miss Thanittha Khunnil

Degree Sought : Master of Economics

Major : Business Economics

Academic Year : 2004

Advisory Committee :

1. Assoc. Prof. Sukanya Tantanawat Chairperson
2. Assoc. Prof. Boontham Racharak

The objective of this research is to analyze the efficiency by measuring the reliability of the reinsurance operation of the Thai insurance companies. The total of 70 insurance companies have been studied by using the Capital Funds as of 2002 as a criteria. The companies were divided into 3 groups, which are Large, Medium and Small size company. The secondary data was gathered from various source, both government agencies and private organization during 1997 to 2002. The study includes the descriptive method with the percentage comparison with the Standard Average. This study includes the history and principle of Reinsurance and the criteria in selecting the Reinsurance company. The Quantitative method is analyzed with 13 Financial Ratios. Microsoft Excel program is used for calculation of the results to measuring the efficiency in Reinsurance of these company groups to

the financial ratios that fall into the range of mean average, to shows that whether the company has the security and efficiency.

The Financial Ratios that were used in the analysis is grouped into (1) Analysis of the efficiency in non-life business operation (2) Analysis of security efficiency (3) Analysis of efficiency in profit generating and (4) Analysis of other efficiencies.

Result of the efficiency in non-life business operation shows that most of the non-life companies in Thailand are efficiency and capable for reinsurance.

Result of the security efficiency analysis shows that the large size insurance company has the most security.

Result of the efficiency in profit generating analysis shows that the non-life Companies in Thailand are capable in profit generating and are efficiency in operation.

Result of other efficiencies analysis shows that the non-life companies in Thailand have the efficiency and security

In conclusion, large scale insurance company group has the most efficiency and the most security in reinsurance.

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ และความช่วยเหลือตลอดจนปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ สุกัญญา ดันธนวัฒน์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาสารนิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ บุญธรรม ราชรักษ์ กรรมการที่ปรึกษา ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตาและขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่กรุณาให้ คำปรึกษา คำแนะนำและความช่วยเหลือด้านข้อมูลตลอดจน ญาติพี่น้องและเพื่อนๆ ทุกคน ที่ให้ความช่วยเหลือและกำลังใจจนทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณอันยิ่งใหญ่ของบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคน ที่ให้ความรัก กำลังใจ ความห่วงใย และสนับสนุนเป็นอย่างดีมาโดยตลอดรวมทั้งครู อาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอน ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้แก่ผู้วิจัยจนกระทั่งประสบความสำเร็จในการศึกษาครั้งนี้ และถ้ามีข้อผิดพลาดประการใดที่เกิดขึ้นในสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ธนิตฐา ขุนนิล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(4)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(6)
กิตติกรรมประกาศ.....	(8)
สารบัญตาราง.....	(11)
สารบัญภาพประกอบ.....	(16)
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา.....	4
ขอบเขตการศึกษา.....	4
สมมุติฐานการศึกษา.....	5
วิธีการศึกษา.....	5
นิยามศัพท์.....	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	11
2 แนวคิดทางทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	12
แนวคิดทางทฤษฎี.....	12
การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน.....	12
กฎของการเฉลี่ย.....	14
วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	15
3 ธุรกิจการประกันวินาศภัยและการประกันภัยต่อในประเทศไทย.....	22
ธุรกิจประกันวินาศภัย.....	22
การประกันภัยต่อ.....	25
4 วิธีการศึกษาและผลการศึกษา.....	57

บทที่	หน้า
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	71
บทสรุป.....	71
ข้อเสนอแนะ.....	73
ภาคผนวก.....	75
บรรณานุกรม.....	132
ประวัติผู้เขียน.....	134

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 คู่มือการชำระเงินค้ำประกันภัยต่อของธุรกิจประกันวินาศภัยระหว่างปี พ.ศ. 2540-2545.....	3
2 เกณฑ์มาตรฐานที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์.....	13
3 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของทุกประเภทปี พ.ศ. 2541-2545.....	24
4 การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามนโยบายการรับเสี่ยงภัยไว้ใน ประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2541-2545 แยกตามประเภทของการประกัน วินาศภัย.....	53
5 เบี้ยรับประกันภัยต่อและเบี้ยเอาประกันภัยต่อทั้งในประเทศและต่าง ประเทศของทุกประเภทระหว่างปี พ.ศ.2541-2545	54
6 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย	58
7 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย.....	59
8 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย.....	59
9 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 1.....	60
10 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 2.....	61
11 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ.....	62
12 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมจ่ายต่อเงินกองทุน.....	63
13 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน.....	64
14 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง.....	65
15 ค่าเฉลี่ยอัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันภัย รับสุทธิ.....	66
16 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย.....	67
17 ค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม.....	68
18 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์.....	69

ตารางที่	หน้า
19 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน.....	69
20 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่.....	76
21 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดกลาง.....	77
22 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดเล็ก.....	78
23 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่.....	80
24 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดกลาง.....	81
25 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดเล็ก.....	82
26 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่.....	84
27 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดกลาง.....	85
28 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio) กลุ่มบริษัท ขนาดเล็ก.....	86
29 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่1 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดใหญ่.....	88
30 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่1 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดกลาง.....	89
31 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่1 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดเล็ก.....	90

ตารางที่	หน้า
32 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่2 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดใหญ่.....	92
33 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่2 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดกลาง.....	93
34 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่2 (Combined Ratio) กลุ่ม บริษัทขนาดเล็ก.....	94
35 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	96
36 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	97
37 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	98
38 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	100
39 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	101
40 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	102
41 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	104
42 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	105
43 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	106
44 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	108

ตารางที่	หน้า
45 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	109
46 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	110
47 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่.....	112
48 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัท ขนาดกลาง.....	113
49 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัท ขนาดเล็ก.....	114
50 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	116
51 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	117
52 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	118
53 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets) กลุ่มบริษัท ขนาดใหญ่.....	120
54 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets) กลุ่มบริษัท ขนาดกลาง.....	121
55 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets) กลุ่มบริษัท ขนาดเล็ก.....	122
56 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	124
57 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	125

ตารางที่	หน้า
58 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	126
59 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่.....	128
60 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง.....	129
61 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก.....	130

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
1 รูปแบบการประกันภัยและการประกันภัยต่อ.....	26
2 การจัดทำ Risk Allocation ของสัญญาประกันภัยต่อ.....	36
3 การกระจายความรับผิดชอบระหว่างบริษัทประกันภัยกับบริษัท รับประกันภัยต่อตามสัญญา Non-Proportional Treaty.....	38

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันนี้คนเราต้องเผชิญอยู่กับความเสี่ยงนานัปการอยู่ตลอดเวลา ภัยที่เกิดขึ้นนั้นมีทั้งภัยที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ และภัยที่เกิดขึ้นจากการกระทำของมนุษย์ ดังนั้นจึงต้องมีการป้องกันภัยที่อาจเกิดขึ้น หรือมีการวางแผนหาวิธีการแก้ไขเมื่อมีการเกิดภัยขึ้นแล้ว โดยต้องเพิ่มความระมัดระวังหรือหาเครื่องมือป้องกัน เพื่อเป็นการลดการเสี่ยงภัยที่อาจเกิดขึ้นได้ ซึ่งมีหลายวิธีการด้วยกัน การประกันภัยเป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถช่วยลดปัญหาที่เกิดขึ้นจากภัยต่างๆ เนื่องจากการประกันภัยเป็นการโอนความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นคือบริษัทประกันภัย โดยมีสัญญาผูกพันกันว่า เมื่อผู้เอาประกันภัยได้รับความเสียหายอันเกิดจากเหตุที่มีอยู่ในสัญญานั้นๆ แล้ว บริษัทประกันภัยต้องมีหน้าที่ชดเชยค่าเสียหายทดแทนให้ตามจำนวนที่อยู่ในข้อสัญญานั้นๆ ตามความเป็นจริงแต่ไม่เกินจำนวนเงินที่ได้ตกลงในสัญญาประกันภัย ซึ่งสัญญาประกันภัยในที่นี้เราเรียกว่า กรมธรรม์ประกันภัย

การประกันภัยเป็นธุรกิจที่มีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของสังคมประเทศ หรือชีวิตของผู้เอาประกันภัยรวมทั้งช่วยก่อให้เกิดความมั่นคงในการประกอบธุรกิจต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการค้า การผลิตอุตสาหกรรมหรือการบริการ อีกทั้งยังคงสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เอาประกันภัยว่า บุคคลหรือทรัพย์สินที่ทำประกันไว้นั้นหากได้รับความเสียหายจากภัยที่เอาประกันไว้ก็จะได้รับการชดเชย และการประกันภัยเป็นแหล่งระดมเงินทุน ซึ่งเป็นปัจจัยของการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยหน้าที่หลักของการประกันภัย คือ การเฉลี่ยภัยที่เกิดขึ้นแก่บุคคลหนึ่งไปยังบุคคลอื่นๆ ซึ่งอยู่ในลักษณะการเสี่ยงภัยชนิดเดียวกันและร่วมกัน ไม่ว่าภัยนั้นจะเป็นภัยตามธรรมชาติหรือสภาพสังคมก็ตาม ทั้งนี้เพื่อช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของบุคคลผู้ประสบเคราะห์กรรมเนื่องจากภัยนั้นรวมถึงให้บุคคลนั้นสามารถกลับคืนสู่สภาพดั้งเดิมเสมือนหนึ่งมิได้รับความเสียหายใดๆ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าหน้าที่ของบริษัทประกันภัยได้แก่ การให้ความคุ้มครองแก่ผู้เอาประกันภัย โดย

จ่ายค่าเสียหายตามภาระผูกพันที่มีอยู่กับผู้เอาประกันมากกว่าที่จะเป็นสถาบันเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว

ในฐานะที่ธุรกิจประกันภัยเป็นสถาบันการเงินที่มั่นคงประเภทหนึ่งที่มีการดำเนินงานแตกต่างจากสถาบันการเงินประเภทอื่นซึ่งรัฐบาลและเอกชนสามารถดำเนินการในระบบเศรษฐกิจได้ โดยสามารถเฉลี่ยความรับผิดชอบที่เกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และผู้ประกอบการ ซึ่งในปัจจุบันนี้ธุรกิจประกันภัยมีบทบาทสำคัญมากต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเพราะเป็นการคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหาย ที่อาจเกิดขึ้นกับทรัพย์สินหรือร่างกายของผู้เอาประกันภัย และเป็นการลดความกังวลต่อความเดือดร้อนจากความเสียหายที่จะเกิดขึ้นได้ ซึ่งการประกันภัยนั้นเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่นิยมแพร่หลายด้วยวิธีการโอนความเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัยไปยังบริษัทประกันภัย (Insurance Transfer) ดังนั้นจึงมีผู้สนใจทำประกันภัยแม้ว่าจะเป็นการทำโดยคิดภาระหนี้สินกับธนาคารเมื่อขอกู้ หรือเป็นการสมัครใจที่จะทำประกันภัยเอง เพื่อลดความเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุที่สามารถเกิดขึ้นโดยมิได้คาดหมาย แต่ถ้าบริษัทประกันภัยมีความสามารถจำกัดในการรับความเสี่ยงภัย (Capacity) หรือผู้เอาประกันภัยทำประกันภัยในทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูง หรือมีความเสี่ยงภัยที่สูง เมื่อเกิดอุบัติเหตุขึ้นแล้วทำให้มีความเสียหายทั้งหมดในมูลค่าที่สูงมาก มีผลให้บริษัทประกันภัยนั้นไม่สามารถรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในจำนวนที่เกินความสามารถจะชดใช้ได้ตามทุนประกันของบริษัทประกันภัยเพียงแห่งเดียวที่จะรับเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัยไว้เองได้ทั้งหมด ดังนั้นจึงมีวิธีการบริหารความเสี่ยงภัยของบริษัทประกันภัย (Risk Management) โดยวิธีการกระจายความเสี่ยงภัยที่ตนต้องรับผิดชอบไปยังบริษัทประกันภัยอื่นๆ หรือบริษัทประกันภัยต่อโดยตรง ซึ่งรูปแบบและวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกันนั้นเรียกว่า การประกันภัยต่อ (Reinsurance) ทั้งบริษัทประกันภัยในประเทศและบริษัทประกันภัยต่างประเทศ การประกันภัยต่อจึงเป็นสิ่งสำคัญและเป็นสิ่งจำเป็นมากในธุรกิจประกันภัยเนื่องจากการแบ่งเบาภาระในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนของผู้เอาประกันภัยและเป็นตัวชี้วัดความมั่นคงของธุรกิจประกันภัยอีกด้วย

การวิเคราะห์ประสิทธิภาพของธุรกิจประกันวินาศภัยในประเทศที่มีการรับทำประกันภัยต่อ เนื่องจากพิจารณาว่าบริษัทประกันภัยในประเทศไทยนั้นมีความสามารถที่

จะรับประกันภัยในทรัพย์สินที่มีมูลค่าสูงหรือมีความเสี่ยงภัยสูงได้เองแล้ว โดยไม่ต้องมีการประกันภัยต่อไปยังบริษัทประกันภัยในต่างประเทศเป็นมูลค่ามหาศาลดังเช่นในอดีต และประกอบกับนโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยในประเทศไทยรับเสี่ยงภัยไว้เองมากขึ้นหรือเอาประกันภัยต่อบริษัทประกันภัยในประเทศด้วยตนเองมากขึ้น เพื่อป้องกันและแก้ไขการขาดดุลการชำระเงินตราต่างประเทศที่ขาดดุลทุกปีอีกด้วย

ตารางที่ 1 ดุลการชำระเงินด้านการประกันภัยต่อของธุรกิจประกันวินาศภัยระหว่างปี
พ.ศ. 2540-2545

หน่วย: 1000

รายการ	ปี2540	ปี2541	ปี2542	ปี2543	ปี2544	ปี2545
การเอาประกันภัยต่อต่างประเทศ						
รายรับ						
ค่าสินไหมรับคืนจากต่างประเทศ	5,822,422	7,186,937	5,939,502	6,071,511	8,675,407	7,321,470
ค่าบำเหน็จรับจากต่างประเทศ	3,436,477	3,220,526	2,620,556	2,641,213	2,849,090	3,650,389
รายจ่าย						
เบี้ยประกันภัยจ่ายต่างประเทศ	12,205,592	11,717,133	9,284,139	10,388,110	14,484,930	18,558,152
ดุลเอาประกันภัยต่อต่างประเทศ	(2,946,693)	(1,309,670)	(724,081)	(1,675,386)	(2,960,433)	(7,586,293)
(1)						
การรับประกันภัยต่อต่างประเทศ						
รายรับ						
เบี้ยประกันภัยรับต่างประเทศ	405,522	453,638	369,377	368,669	405,109	480,435
รายจ่าย						
ค่าสินไหมจ่ายจากต่างประเทศ	200,783	342,412	288,041	204,305	205,539	214,637
ค่าบำเหน็จจ่ายจากต่างประเทศ	108,328	127,711	98,550	102,098	102,883	185,655
ดุลรับประกันภัยต่อต่างประเทศ	96,411	(16,485)	(17,214)	62,266	96,687	80,143
(2)						
ดุลการชำระเงินด้านการ	(2,850,282)	(1,326,155)	(741,295)	(1,613,120)	(2,863,746)	(7,506,150)
ประกันภัยต่อ(1)+(2)						

ที่มา: คำนวณจากรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

การประกันภัยต่อได้เข้ามามีบทบาท และมีความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจ ประกันภัยให้เจริญก้าวหน้าและมั่นคง กล่าวคือการประกันภัยต่อนั้นจะเป็นหลักประกัน ให้บริษัทประกันภัยอุ่นใจได้ว่า เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นตามกรรมธรรม์ประกันภัย บริษัท ประกันภัยจะมีเงินชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับผู้เอาประกันภัยได้แน่นอน ซึ่งนับได้ว่าเป็น การช่วยแบ่งเบาภาระของบริษัทประกันภัยนั่นเอง นอกจากนั้นการประกันภัยต่อยังมี บทบาทในการส่งเสริมหรือเพิ่มกำลังการรับประกันภัย (Capacity) ของบริษัทประกันภัย ให้สามารถรับประกันภัยที่มีความเสี่ยงสูงและมีจำนวนเงินเอาประกันภัยสูงได้อีกด้วย

จากความสำคัญของธุรกิจประกันภัยในปัจจุบันนี้ได้เปิดเสรีตามข้อตกลงทั่วไป ว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services-GATS) ดังนั้นผู้วิจัยจึง เห็นว่าการศึกษาถึงความสำคัญและประสิทธิภาพของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ที่สามารถรับการประกันภัยต่อนั้น จะก่อให้เกิดความมั่นคงและเสถียรภาพในการ ดำเนินธุรกิจ และเป็นการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาธุรกิจประกันวินาศภัยของประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการรับประกันภัยต่อของกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัย

ขอบเขตการศึกษา

1. ศึกษาบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยโดยแบ่งตามเงินกองทุน ณ สิ้นปี 2545 เป็นเกณฑ์ ได้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ บริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่มีเงินกองทุนเกิน 1,000 ล้านบาทขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 11 บริษัท บริษัทประกันวินาศภัยขนาด กลางมีเงินกองทุนระหว่าง 300-1,000 ล้านบาทขึ้นไปมีจำนวนทั้งสิ้น 20 บริษัท บริษัท ประกันวินาศภัยขนาดเล็กมีเงินกองทุนต่ำกว่า 300 ล้านบาท มีจำนวนทั้งสิ้น 30 บริษัท ยกเว้นบริษัทกลางคุ้มครองผู้ประสบภัยจากรถ และบริษัทที่มีการรับประกันภัยประเภท สุขภาพเพียงอย่างเดียว

2. วัดความมั่นคงของการรับประกันภัยต่อของกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัย โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานตามหลักวิชาประกันภัย
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคือระหว่างปีพ.ศ. 2541-2545

สมมุติฐานการศึกษา

1. บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อ
2. บริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพและความมั่นคงทางการเงินสูงกว่าบริษัทขนาดกลาง และ ขนาดเล็ก

วิธีการศึกษา

1. ข้อมูลและแหล่งที่มา

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) โดยรวบรวมจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชนโดยรวบรวมจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ งานวิจัย สถิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง รายงานทางการเงินหรืองบการเงินของบริษัทประกันวินาศภัย ในรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

2. วิธีการวิเคราะห์

2.1 วิเคราะห์เชิงพรรณนาเพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการรับประกันภัยต่อ โดยใช้สถิติพรรณนาด้วยค่าสัดส่วนร้อยละ อัตราความเปลี่ยนแปลงประกอบ คำอธิบายเชิงเหตุผลเพื่อเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยมาตรฐาน

2.2 วิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อศึกษาความมั่นคงของธุรกิจโดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน(Financial Ratios) ซึ่งแบ่งออกเป็น

2.2.1 การวัดประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยโดยมีอัตราส่วนในการวิเคราะห์ดังนี้

1) อัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Loss Ratio} = \frac{\text{ค่าสินไหมทดแทนที่เกิดขึ้นระหว่างปี}}{\text{เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้}} * 100$$

หากอัตราส่วนนี้สูงแสดงว่ามีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนสูง เมื่อเปรียบเทียบกับรายได้จึงทำให้ได้ผลกำไรต่ำ โดยปกติอัตราส่วนดังกล่าวไม่ควรสูงเกิน 60%

2) อัตราส่วนค่าใช้จ่าย (Expense Ratio) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Expense Ratio} = \frac{\text{ค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัย}}{\text{เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ}} * 100$$

หากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายออกมาต่ำแสดงว่าเป็นบริษัทที่ดีมีค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยต่ำมีประสิทธิภาพ

3) อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio) โดยมีสูตรคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Dividend Ratio} = \frac{\text{เงินปันผลที่จ่ายในแต่ละปี}}{\text{เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิ}} * 100$$

หากอัตราส่วนนี้ได้ค่าออกมาสูงแสดงว่าบริษัทนั้นมีความแข็งแกร่งทางการเงิน เพราะนอกจากจะมีกำไรแล้วยังสามารถจ่ายเงินปันผลได้อีกด้วย เพราะบางบริษัทมีกำไรแต่ไม่สามารถจ่ายเงินปันผลได้ เพราะขาดเงินทุนหมุนเวียน

4) อัตราส่วนรวม (Combined Ratio) โดยมีสูตรคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Combined Ratio} = \text{Loss Ratio} + \text{Expensed Ratio}$$

หากอัตราส่วนนี้มีค่าอยู่ต่ำกว่า 100% แสดงว่าบริษัทนั้นมีกำไรในการประกันภัย แต่ถ้าพิจารณาได้มากขึ้นก็มีอีกวิธีโดยคือ

$$\text{Combined Ratio} = \text{Loss Ratio} + \text{Expensed Ratio} + \text{Dividend Ratio}$$

หากอัตราส่วนนี้ได้ค่าออกมาต่ำแสดงว่ามีกำไรสะสมเพิ่มมากขึ้นเป็นเท่านั้น

5) อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium) โดยมีสูตรคำนวณได้ดังนี้

$$\text{Change in Net Written Premium} = \frac{\text{เบี้ยประกันภัยรับสุทธิในปี} - \text{เบี้ยประกันภัยรับสุทธิในปีก่อน}}{\text{เบี้ยประกันภัยในปีก่อน}} * 100$$

หากบริษัทใดมีอัตราส่วนนี้ผันผวนขึ้น - ลงไม่สม่ำเสมอ และถ้ามีการลดลงในอัตราส่วนตั้งแต่ 10% แสดงว่าผิดปกติ

6) อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio) โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{Outstanding Ratio} = \frac{\text{เงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่าย}}{\text{เงินกองทุน}} * 100$$

หากบริษัทใดมีอัตราส่วนนี้เกิน 250% แสดงว่าบริษัทประกันภัยนั้นมีการประวิงเวลาในการจ่ายค่าสินไหม

2.2.2 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านความมั่นคงโดยมีอัตราส่วนในการวิเคราะห์ดังนี้

1) อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงเงินกองทุน (Change in Capital Funds) โดยมีสูตรคำนวณดังนี้

$$\text{Change in Capital Funds} = \frac{\text{เงินกองทุนปีนี้} - \text{เงินกองทุนปีก่อน} * 100}{\text{เงินกองทุนปีก่อน}}$$

หากบริษัทใดมีอัตราส่วนนี้เพิ่มขึ้นทุกปีติดต่อกันแสดงว่ามีฐานะทางการเงินมั่นคงแต่ถ้ามีการเพิ่ม-ลดไม่สม่ำเสมอ โดยมีการลดในอัตราสูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปติดต่อกัน 3 ปี แสดงว่าบริษัทนั้นมีฐานะทางการเงินไม่มั่นคง

2) อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Kenney Ratio} = \frac{\text{เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ} * 100}{\text{เงินกองทุน}}$$

หากอัตราส่วนนี้เกิน 400% แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยไว้เงินมากเกินไปเกินเงินกองทุนที่มีอยู่ หากเกิดภัยร้ายใหญ่ขึ้นจะกระทบถึงฐานะทางการเงินของบริษัทได้

3) อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical reserve & Capital Funds to Net Premium) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Technical reserve \& Capital Funds to Net Premium} = \frac{\text{เงินสำรองด้านเทคนิค} + \text{เงินกองทุน}}{\text{เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ}} * 100$$

โดยปกติอัตราส่วนนี้ควรจะสูงตั้งแต่ 150% ขึ้นไปจะแสดงว่าบริษัทมีฐานะทางการเงินมั่นคง

2.2.3 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการทำกำไรโดยมีอัตราส่วนในการวิเคราะห์ดังนี้

1) อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio – NOI) โดยมีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$NOI = \frac{\text{กำไรสุทธิจากรับประกันภัย} + \text{กำไรสุทธิจากลงทุน}}{\text{เบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้สุทธิ}} * 100$$

หากอัตราส่วนนี้ได้ค่าออกมาสูง แสดงว่าบริษัทนั้นมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูงด้วย ทำให้ฐานะทางการเงินของบริษัทมั่นคง

2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets-ROA) มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$ROA = \frac{\text{กำไรก่อนหักภาษีและดอกเบี้ย}}{\text{สินทรัพย์รวม}} * 100$$

หากอัตราส่วนนี้สูง แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพ สามารถหากำไรจากการดำเนินงานได้สูง ซึ่งหมายถึงบริษัทนั้นมีฐานะทางการเงินมั่นคง

2.2.4 การวิเคราะห์ประสิทธิภาพด้านอื่น โดยมีอัตราส่วนในการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Debt Ratio} = \frac{\text{หนี้สินรวม}}{\text{สินทรัพย์รวม}} * 100$$

อัตราส่วนนี้ควรมีค่าไม่เกิน 100% หากเกินแสดงว่าบริษัทนั้นไม่มีความสามารถในการชำระหนี้ที่ดี ทำให้บริษัทไม่มีเสถียรภาพแสดงถึงฐานะทางการเงินของบริษัทนั้นไม่น่า

2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) มีสูตรในการคำนวณดังนี้

$$\text{Current Ratio} = \frac{\text{สินทรัพย์ หมุนเวียน}}{\text{หนี้สินหมุนเวียน}} * 100$$

หากอัตราส่วนนี้สูงตั้งแต่ 200% ขึ้นไป แสดงว่าบริษัทมีเงินทุนหมุนเวียนดี ไม่มีปัญหาในการชำระหนี้ หมายถึงฐานะของบริษัทมั่นคง

นิยามศัพท์

การประกันภัย (Insurance) คือ วิธีการกระจายความเสี่ยงอย่างหนึ่งสมาชิกทุกคนที่ประสงค์จะเข้าประสงค์จะเข้าร่วมโครงการ จะต้องจ่ายเงินคนละเล็กละน้อย ซึ่งเรียกว่า เบี้ยประกันภัยให้กับกองทุนกลาง และเมื่อสมาชิกคนใดคนหนึ่งเคราะห์ร้าย ได้รับความเสียหายตามเหตุการณ์ที่เอาประกันภัยไว้ สมาชิกผู้นั้นก็จะได้รับการชดเชยจากเงินกองทุนนั้น ตามที่ตกลงกันไว้โดยมีบริษัทประกันภัยเป็นผู้จัดการกองทุน ทั้งในการประเมินความเสี่ยงภัย และให้บริการในการชดเชยค่าสินไหมทดแทน

การประกันภัยต่อ (Reinsurance) คือ การกระจายความเสี่ยงภัยของผู้รับประกันภัยกับผู้รับประกันภัยด้วยกันเอง เนื่องจากความสามารถในการรับเสี่ยงภัยไว้เองของบริษัทมีจำกัดจึงกระจายการเสี่ยงภัยส่วนที่เหลือไปให้กับผู้รับประกันภัยอื่นๆ ซึ่งเรียกว่า ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer)

บริษัทเอาประกันภัยต่อ (Ceding Company) คือ บริษัทที่ส่งภัยที่รับประกันภัยมาให้กับผู้รับประกันภัยต่อ โดยที่บริษัทเอาประกันภัยต่อจะส่งเบี้ยประกันภัยให้กับผู้รับประกันภัยต่อและผู้รับประกันภัยต่อจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับบริษัทเอาประกันภัยต่อเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นกับผู้เอาประกันภัยรายแรก

ผู้รับประกันภัยต่อ (Reinsurer) คือ ผู้ที่รับประกันภัยจากบริษัทเอาประกันภัยต่อ โดยที่ผู้รับประกันภัยจะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อจากบริษัทเอาประกันภัยต่อ และจะจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้กับบริษัทเอาประกันภัยต่อเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นกับผู้เอาประกันภัยรายแรก

ความมั่นคง (Security) คือ การที่บริษัทสามารถดำเนินธุรกิจให้มีฐานะการเงินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ซึ่งบริษัทฯ จะมีความปลอดภัยในสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง และสามารถคุ้มครองความเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัยได้ตลอดเวลาที่ประกอบธุรกิจประกัน

อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio) คือ การเปรียบเทียบดูความสัมพันธ์ของข้อมูลตัวเลขทางการเงินรายการหนึ่งกับอีกรายการหนึ่ง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลจากการศึกษาสามารถนำไปใช้วางแผนการปฏิบัติงานของส่วนราชการในการส่งเสริมความมั่นคงของบริษัทประกันภัยที่จะดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อ
2. ผู้บริหารบริษัทประกันภัยสามารถนำผลการศึกษาไปใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาเพื่อเป็นการคัดเลือกบริษัทที่มีความเหมาะสมในการรับประกันภัยต่อ เพื่อวัดฐานะทางการเงินและเป็นตัววัดความมั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัยที่ดำเนินการด้านประกันภัยต่อ

บทที่ 2

แนวคิดทางทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทางทฤษฎี

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis)

ในการประเมินผลการดำเนินงานและฐานะของธุรกิจ นักวิเคราะห์ทางการเงินต้องการเครื่องมือที่แน่นอน เครื่องวัดที่ใช้อยู่บ่อยๆ คือ อัตราส่วน (Ratio) หรือดัชนี (Index) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ของข้อมูลตัวเลขทางการเงินสองชนิด การวิเคราะห์และการแปลความหมายของอัตราส่วนต่างๆ จะทำให้นักวิเคราะห์ที่มีประสบการณ์และความชำนาญ เข้าใจฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของธุรกิจได้ดีกว่าที่เขาจะได้รับจากการวิเคราะห์ข้อมูลตัวเลขทางการเงินเพียงอย่างเดียว

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินจำเป็นต้องมีการเปรียบเทียบเพื่อให้ผลของการวิเคราะห์เด่นชัดขึ้น การเปรียบเทียบมีดังนี้

1. การเปรียบเทียบอนุกรมเวลาหรือแนวโน้ม (Time Series Comparisons or Tread) เป็นการเปรียบเทียบอัตราส่วนในปัจจุบันกับอัตราส่วนในอดีตและในอนาคต เพื่อศึกษาการเปลี่ยนแปลงและตัดสินใจว่า ฐานะการเงินหรือผลการดำเนินงานที่ผ่านมาดีขึ้นหรือเลวลง การเปรียบเทียบแนวโน้มนี้สามารถใช้คาดคะเนหรือพยากรณ์ด้วย

2. การเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมเดียวกัน (Cross Dectional Comparisons) เป็นการเปรียบเทียบอัตราส่วนของธุรกิจหนึ่งกับอีกธุรกิจหนึ่งที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันหรือเปรียบเทียบกับอัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรม (Industry Ratio) เดียวกันในระยะเวลาเดียวกับที่วิเคราะห์ อัตราส่วนเฉลี่ยของอุตสาหกรรมต่างๆ มี Robert Morris Associates, Dun & Bradstreet สำนักงานตัวแทนเครดิต และสมาคมการค้าต่างๆ เป็นต้น ได้พิมพ์ออกเผยแพร่

3. การเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่กำหนด (Management Target) เป็นเป้าหมายที่ฝ่ายบริหารของธุรกิจได้กำหนดขึ้นเอง การเปรียบเทียบจะสะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมพยายามของฝ่ายบริหารที่จะควบคุมและบริหารการดำเนินงานของธุรกิจให้สัมฤทธิ์ผล

ได้เพียงใด เป้าหมายที่กำหนดขึ้นควรเป็นเป้าหมายที่สมเหตุสมผลและสามารถบรรลุผลได้ ไม่ควรกำหนดสูงหรือต่ำเกินไป (เบญจวรรณ รักษ์สุธิ์ 2538, 21)

การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินเพื่อวัดสถานะทางการเงินหรืองบการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยที่ทำการประกันภัยต่อด้วยว่ามั่นคงเพียงใด จึงจำเป็นสำหรับบริษัทประกันภัยเพื่อช่วยให้สามารถคัดเลือกบริษัทที่จะทำการประกันภัยต่อกัน หากผู้เอาประกันภัยต่อยังไม่แน่ใจหรือมีข้อมูลของบริษัทรับประกันภัยต่อไม่เพียงพอก็ไม่ควรที่จะเสี่ยงทำการประกันภัยต่อกับผู้นั้น ซึ่งในทางกลับกันบริษัทรับประกันภัยต่อต้องมีการศึกษาข้อมูลของบริษัทเอาประกันภัยต่อด้วยเช่นกัน อัตราส่วนที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์สามารถนำค่ามาเปรียบเทียบกับค่าเฉลี่ยมาตรฐานโดยมีดังนี้

ตารางที่ 2 เกณฑ์มาตรฐานที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์

อัตราส่วน	เกณฑ์มาตรฐาน	ที่มา
1. อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย	ต่ำกว่า 60%	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 299-300)
2. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย	ค่าต่ำจะดี	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 300)
3. อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย	ค่ายิ่งสูงยิ่งดี	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช (2542, 387)
4. อัตราส่วนรวมแบบ 1 นำอัตราส่วนที่ 1 + 2	ต่ำกว่า 100%	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 300)
5. อัตราส่วนรวมแบบ 2 นำอัตราส่วนที่ 1+2+3	ยิ่งต่ำยิ่งดี	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาราช (2542, 387)
6. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ	+30% / -10%	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 301)
7. อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมชั่งจ่ายต่อเงินกองทุน	ต่ำกว่า 250%	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 304)
8. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน	+50% / -10%	สากล ธนสัทยาวิบูล (2535, 302-303)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

อัตราส่วน	เกณฑ์มาตรฐาน	ที่มา
9. อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง	ต่ำกว่า 400%	สากล ธนสัตยาวิบูล (2535, 303)
10. อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงิน กองทุนต่อเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ	สูงกว่า 150%	สากล ธนสัตยาวิบูล (2535, 303)
11. อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย	ยิ่งสูงยิ่งดี	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (2542, 388)
12. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม	ยิ่งสูงยิ่งดี	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (2542, 389)
13. อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์	ต่ำกว่า 100%	มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาธิราช (2542, 390)
14. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน	สูงกว่า 200%	สากล ธนสัตยาวิบูล (2535, 304)

กฎของการเฉลี่ย (Law of Average)

การประกันภัย เป็นแผนการเฉลี่ยประเภทหนึ่งซึ่งเป็นหลักสำคัญของการประกันภัยร่วมกัน (Co-operative Risk Sharing Plan) ดังนั้นกฎของการเฉลี่ยจึงเป็นหลักสำคัญของการประกันภัย เพราะหากมีภัยเกิดขึ้นความสูญเสียมีเท่าไรก็จะเฉลี่ยกันไปในระหว่างผู้เสี่ยงภัยนั้น และถ้าค่าสูญเสียที่เฉลี่ยกันไปนี้ จะแสดงในรูปของค่าเบี้ยประกันภัย (Premium)

ถ้าเบี้ยประกันมีอัตราสูงมาก อันเนื่องมาจากกลุ่มผู้เสี่ยงภัยมีน้อย การประกันภัยก็จะดำเนินไปได้ยาก เพราะจะมีผู้ทำประกันภัยน้อย แต่ถ้าเบี้ยประกันมีอัตราต่ำอันเนื่องมาจากผู้รวมกลุ่มความเสี่ยงภัยมีมาก การเฉลี่ยค่าสูญเสียก็จะมีมาก ก็จะทำให้มีผู้ทำประกันภัยมากขึ้น

ดังนั้น การรวมกลุ่มผู้เสี่ยงภัยให้ได้จำนวนมาก เพื่อเฉลี่ยให้ได้จำนวนมาก เพื่อเฉลี่ยค่าสูญเสียนี้ จึงเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะยิ่งการรวมกลุ่มผู้เสี่ยงภัยมีมากเท่าใด ก็จะทำให้อัตราเบี้ยประกันต่ำมากขึ้นเท่านั้น

สำหรับการประกันวินาศภัย บริษัทประกันจะตรวจสอบสภาพของทรัพย์สินก่อนที่จะทำการประกัน ทั้งนี้เพื่อช่วยลดภาระในค่าเฉลี่ยการสูญเสียให้มีอัตราต่ำลง

ในบางครั้งผู้เอาประกันอาจขอเอาประกันภัยในลักษณะเกินกว่ากำลังที่บริษัทประกันภัยจะรับได้เพื่อความปลอดภัยในการเฉลี่ยการไปในระหว่างผู้เอาประกันภัยนี้ บริษัทประกันภัยจะพิจารณาทำการประกันภัยต่อ (Reinsurance) ไปให้ บริษัทอื่นทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยบริษัทประกันภัยจะ เก็บภาระในความเสี่ยงภัย (Retention) ไว้เฉพาะตามกำลังความสามารถที่บริษัทประกันจะรับได้เท่านั้นการประกันต่อจึงเป็นการเฉลี่ยภาระในความเสี่ยงต่อการชดเชยค่าสูญเสียออกไปให้บริษัทที่ร่วมรับประกันต่อร่วมเฉลี่ยนั่นเอง (มุกดา โคหวกุล 2537, 40-41)

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

พรพิธ พัฒนกุล (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนของบริษัทประกันวินาศภัย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงลักษณะของต้นทุนและผลตอบแทนของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ที่กำลังมีบทบาทต่อประชาชน องค์กรและสังคมยิ่งขึ้นทุกขณะ โดยมีวิธีการศึกษาจากข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิจากสถิติ ข้อมูลจากรายงานประจำปีจากหน่วยงานต่างๆที่เกี่ยวข้องและจากข้อมูลจากรายงานทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัย 67 บริษัท

จากการศึกษาวิเคราะห์ต้นทุนของบริษัทประกันวินาศภัยนั้น จะเป็นการศึกษาถึงต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงจากการดำเนินการรับประกันภัยในระหว่างปีของบริษัทประกันวินาศภัยในแต่ละกลุ่ม โดยการเปรียบเทียบอัตราส่วนร้อยละของต้นทุนแต่ละประเภทกับสินทรัพย์รวมของบริษัทประกันวินาศภัยแต่ละกลุ่ม เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพในการควบคุมต้นทุนของบริษัทประกันวินาศภัยแต่ละกลุ่ม พบว่า

บริษัทประกันวินาศภัยกลุ่มจดทะเบียนในประเทศไทยมีอัตราส่วนต้นทุนจากการรับประกันภัยสูงกว่าบริษัทสาขาต่างประเทศ อันเนื่องมาจากบริษัทในกลุ่มนี้มีค่าสินไหมทดแทน และค่าจ้างบำเหน็จสูงกว่า ซึ่งค่าใช้จ่ายทั้ง 2 ประเภทนี้เป็นค่าใช้จ่ายส่วนใหญ่และมักผันแปรไปตามการขยายตัวของการรับประกันภัย โดยเฉพาะบริษัทขนาดกลางมีอัตราส่วนสูงที่สุด เนื่องจากมีการแข่งขันกันสูงทำให้การพิจารณาคัดเลือกภัยไม่รัดกุม

เท่าที่ควรและต้องพึ่งนายหน้าตัวแทนมาก ทำให้ค่าจ้างค่าบำเหน็จจ่ายสูงกว่า บริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก และสาเหตุที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ทำให้บริษัทประกันวินาศภัยกลุ่มบริษัทสาขาต่างประเทศมีอัตราส่วนต้นทุนจากการรับประกันภัยต่ำ

จากการศึกษาวิเคราะห์ผลตอบแทนของบริษัทประกันวินาศภัย ซึ่งผลตอบแทนของบริษัทประกันภัยมาจากรายได้จากการรับประกันภัย รายได้จากการลงทุน รายได้อื่นๆ จากลักษณะรายได้ของบริษัทประกันวินาศภัย หักด้วยต้นทุนประเภทต่างๆ แล้วผลต่างที่ได้ ก็คือผลตอบแทนของบริษัท ซึ่งจะเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการบริหารงานของบริษัทประกันวินาศภัยได้ ดังนั้นในการศึกษาผลตอบแทนนี้ใช้อัตราส่วนกำไรก่อนหักภาษีต่อสินทรัพย์รวมซึ่งเป็นตัวประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ลงทุนได้ดี พบว่า

บริษัทประกันวินาศภัยสาขาจากต่างประเทศมีผลตอบแทนสูงกว่าบริษัทในประเทศอันเนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่ให้ความเชื่อถือมากกว่า และบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนสูงกว่าบริษัทขนาดกลางและเล็ก อันเนื่องมาจากการจัดระบบการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และพยายามปรับปรุงการดำเนินงานอยู่ตลอดเวลา

วรินภรณ์ ฤชาเชวง (2540) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศไทย โดยวิธีวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) ตามหลักการบัญชีประกันภัย (Insurance Accounting) โดยศึกษาแยกเป็นกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่ กลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดกลาง และกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดเล็ก ใช้เกณฑ์สินทรัพย์รวม ณ วันสิ้นปี 2538 ในการแบ่งกลุ่ม สำหรับการศึกษาในประเด็นความพร้อมของบริษัทประกันชีวิตในการเปิดเสรีประกันภัย เป็นการศึกษาในเชิงพรรณนาทางด้านกฎหมาย และการดำเนินงานของบริษัท ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีความมั่นคงทางการเงินมากที่สุดเพราะมีประสิทธิภาพหรือความสามารถในด้านต่างๆ คือ ด้านการรับประกันภัย ด้านการลงทุน ด้านการทำกำไร และด้านค่าจ่ายค่าสินไหมทดแทน มากกว่ากลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็ก รองลงมาได้แก่ กลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่า ในช่วงปี 2539 และ 2540 ซึ่งเป็นช่วงที่เกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ธุรกิจประกันชีวิตได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว กล่าวคือ บริษัทประกันชีวิตส่วนใหญ่มีผลการดำเนินงานที่ต่ำลง

ตามภาวะเศรษฐกิจ แต่ก็ไม่ได้รับผลกระทบมากนัก โดยถ้าหากบริษัทประกันชีวิตมีการบริหารงานด้วยความระมัดระวังแล้ว คงจะสามารถผ่านวิกฤตการณ์ครั้งนี้ไปได้ด้วยดี

สำหรับผลการศึกษาในประเด็นความพร้อมของบริษัทประกันชีวิตในการเปิดเสรีในส่วนของกฎหมาย พบว่า ถ้าประเทศไทยจะมีการเปิดเสรีประกันภัยอย่างเต็มรูปแบบ ก็ต้องแก้ไขกฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน (พระราชบัญญัติประกันชีวิต พ.ศ. 2535) ในบางมาตรา เช่น อนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถถือหุ้นในบริษัทประกันชีวิตไทยได้ไม่เกิน ร้อยละ 49 (ปัจจุบันอนุญาตในอัตราส่วน 3 ต่อ 1) เป็นต้น สำหรับในด้านความพร้อมที่จะแข่งขันกับบริษัทต่างประเทศของบริษัทประกันชีวิต พบว่า บริษัทขนาดใหญ่จะมีความพร้อมในการแข่งขันมากกว่าบริษัทขนาดเล็ก แต่อย่างไรก็ตาม ณ ปัจจุบัน บริษัทก็ได้มีการพัฒนา ปรับปรุงการดำเนินงานของตนอยู่แล้ว เพื่อรองรับกับการแข่งขันที่จะรุนแรงขึ้นในอนาคต โดยบริษัทได้มีการปรับปรุงการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี คุณภาพและราคาของสินค้า ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และคาดว่าในอนาคตอันใกล้นี้ บริษัทประกันชีวิตไทยจะมีความสามารถในการแข่งขันที่ทัดเทียมกับบริษัทต่างประเทศมากขึ้น

อรอุษา พุฒิสมบัติกุล (2540) ศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจประกันวินาศภัยตามมาตรฐาน ISI โดยนำอัตราส่วนทางการเงิน 8 อัตราส่วน ของสถาบัน Insurance Solvency Internation (ISI) ได้ถูกนำมาเป็นมาตรฐานในการศึกษา และนำตัวอย่างบริษัทประกันวินาศภัยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 17 บริษัท ซึ่งจะศึกษาข้อมูลจากงบการเงินปีพ.ศ. 2534-2538 ผลการศึกษาพบว่า บริษัทประกันวินาศภัยที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่มีมาตรฐานตามเกณฑ์ของ ISI และมีแนวโน้มที่ดีขึ้น แต่ยังมีบางบริษัทที่มีอัตราส่วนบางตัวไม่ได้มาตรฐาน ซึ่งเกิดจากรายการที่สำคัญ คือ เงินกองทุนไม่เพียงพอ

พิจารณาด้านการขยายตัวของการรับประกันภัยพบว่า บริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และอยู่ในเขตมาตรฐานของISI แต่ละบริษัทสามารถที่จะรับความเสี่ยงได้มากขึ้น

พิจารณาด้านผลกำไรของบริษัท พบว่า บริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยมีกำไรก่อนหักภาษีต่อเงินกองทุนเฉลี่ยได้มาตรฐานทุกบริษัท นั่นคือทุกบริษัทมีผล

ประกอบการที่ดี มีกำไรเพียงพอที่จะนำไปขยายการลงทุน หรือนำมาจ่ายเป็นเงินปันผล แก่ผู้ถือหุ้นได้ แม้ว่าบางบริษัทจะมีอัตราส่วนกำไรจากการรับประกันภัยต่อรายได้จากการลงทุนที่ไม่ได้มาตรฐาน เนื่องจากผลประกอบการด้านการรับประกันภัยที่ขาดทุน แต่ยังมีรายได้จากการลงทุนเพียงพอที่จะทำผลกำไรเป็นบวกได้

พิจารณาด้านสภาพคล่องในการจ่ายชดเช้ค่าสินไหมหากเกิดความเสียหายขึ้นนั้น พบว่าบริษัทประกันวินาศภัยส่วนใหญ่มีสภาพคล่องที่ดีพอ การดำรงเงินสำรองนั้นบริษัทประกันวินาศภัยทุกบริษัทมีการดำรงเงินสำรองอย่างเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของธุรกิจ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับความเสี่ยงของบริษัทแล้วพบว่าบริษัทประกันวินาศภัยบางบริษัทยังไม่ได้มาตรฐาน คือยังไม่ครอบคลุมความเสี่ยงที่บริษัทรับไว้ ซึ่งจากอัตราส่วนเบี้ยประกันภัยรับสุทธิต่อเงินกองทุนก็บ่งชี้ว่า บริษัทประกันวินาศภัยบางแห่งมีการแบกรับความเสี่ยงไว้สูงเกินไป

ฉัตรชัย พงษ์พานิช (2542) ศึกษาเรื่องฐานะทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยโดยศึกษาแยกเป็นกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่ กลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดกลาง และกลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดเล็ก ให้ทราบถึงด้านการดำเนินงาน ด้านการรับเสี่ยงภัยเอง ด้านสินทรัพย์สภาพคล่อง และด้านเงินสำรองว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่เพียงใด เพื่อชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการศึกษาฐานะทางการเงินของธุรกิจประกันวินาศภัย โดยการศึกษาข้อมูลจากงบการเงินและแนວໂນ້ມ

การศึกษานี้ได้ใช้ข้อมูลงบการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทย ที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัด จำนวน 28 บริษัท ในช่วงปี พ.ศ.2535-2539 รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 5 ปี มาทำการวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงินและแนວໂນ້ມ

ผลการศึกษาสรุปว่า กลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่ มีการจ่ายค่าสินไหมทดแทนค่อนข้างมาก มีการขยายงานมากเกินไป ขาดความเพียงพอของเงินสำรองทางเทคนิคของเงินกองทุน และของสินทรัพย์สภาพคล่อง แต่กลุ่มบริษัทเหล่านี้มีการดำเนินงานในการรับประกันภัยค่อนข้างมีประสิทธิภาพ เพราะมีค่าใช้จ่ายด้านการรับประกันภัยที่ต่ำ

กลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดกลาง มีการขยายงานมากเกินไป ขาดความเพียงพอของเงินสำรองทางเทคนิค และสินทรัพย์สภาพคล่อง

กลุ่มบริษัทประกันวินาศภัยขนาดเล็ก ผลการดำเนินงานอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่มีปัญหาที่สำคัญคือ ขาดประสิทธิภาพด้านการควบคุมค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัย ทำให้มีต้นทุนส่วนนี้ค่อนข้างสูง

เกษม กุ่มพรดิน (2543) ศึกษาเรื่องศักยภาพของบริษัทประกันวินาศภัยไทยใน สหัสวรรษใหม่: การเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และวิสัยทัศน์ โดยวิจัยเชิง ปริมาณใช้ข้อมูลทุติยภูมิจากรายงานธุรกิจประกันภัยจัดทำโดยกรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ และใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพจากเอกสารต่างๆเพื่อประกอบกับข้อมูลเชิง ปริมาณอื่นที่ช่วยให้เห็นภาพรวมธุรกิจประกันวินาศภัยในปัจจุบัน ส่วนเครื่องมือที่ใช้ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ อาศัยอัตราส่วนและผลต่างของอัตราส่วนรวม 21 ชนิด ใช้ เกณฑ์ (Benchmark) ในการประเมินค่าอัตราส่วนทั้งแบบจิตพิสัย (Subjective) คือ เกณฑ์ ที่พัฒนาจากประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญ และแบบวัตถุวิสัย (Objective) คือ เกณฑ์ที่ คำนวณได้จากค่ากลางของอุตสาหกรรม ผลการวิเคราะห์ข้างต้นนำมาวิเคราะห์ความ สัมพันธ์ทางสถิติ เพื่อค้นหาลักษณะร่วมหรือแตกต่าง ระหว่างกลุ่มบริษัทประกันวินาศ ภัยที่ได้ลำดับชั้นศักยภาพในการแข่งขันหนึ่งๆ กับกลุ่มบริษัทที่ถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นศักย ภาพในการแข่งขันอื่น โดยวิธีทดสอบความแปรปรวนปัจจัยเดียว(One-way ANOVA) เมื่อประมวลผลการศึกษาข้อมูลตั้งแต่ปี 2535-2541 ปรากฏว่า

1. มีบริษัทได้ลำดับชั้น A+ ในแต่ละปีประมาณ 9-12 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15-20 โดยมีเพียง บริษัทเดียวที่ได้ลำดับชั้น A+ ตลอดช่วง 6 ปีที่ศึกษา ในขณะที่มี 5 บริษัท ได้ลำดับชั้น B ตลอดช่วง 6 ปีนี้

2. บริษัทที่ได้รับอนุญาตใหม่ในปี 2540 ได้ลำดับชั้นสูงสุดคือ A จำนวน 2 บริษัทนอกเหนือจากนั้นได้ B+ จำนวน 5 บริษัท และ B จำนวน 6 บริษัท ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็น นัก แต่ก็เป็นการเร่งรีบไปที่จะสรุปถึงศักยภาพในการแข่งขันของบริษัทใหม่ เพราะใช้ ข้อมูลผลการดำเนินงานปีแรกเพียงปีเดียว ผู้ศึกษาให้ข้อเสนอว่า การพัฒนาศักยภาพของ บริษัทใหม่จะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาการแข่งขันภายในธุรกิจ อันจะส่งผลดีต่อความ พร้อมของธุรกิจเพื่อการเปิดเสรีในอนาคต

3. การวิเคราะห์ทางสถิติพบความสัมพันธ์ ดังนี้

3.1 บริษัทประกันวินาศภัยที่ถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นต่างกัน มีขนาดสินทรัพย์ เบี้ยประกันภัยรับเบื้องต้น เบี้ยประกันภัยรับสุทธิ และรายได้จากการลงทุนโดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน

3.2 บริษัทประกันวินาศภัยที่ถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นต่างกัน มีเงินกองทุนโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ เงินกองทุนเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทในลำดับชั้น A+ ต่างจากของกลุ่มบริษัทในลำดับชั้น B และ B+ อย่างมีนัยสำคัญ

3.3 บริษัทประกันวินาศภัยที่ถูกจัดอยู่ในลำดับชั้นต่างกัน มีกำไรสุทธิโดยเฉลี่ยแตกต่างกัน ได้แก่ กำไรสุทธิเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทในลำดับชั้น A+ ต่างจากของกลุ่มบริษัทในลำดับชั้นอื่นๆ ทั้ง B B+ และ A อย่างมีนัยสำคัญ

ผลทางสถิติทั้ง 3 ข้างต้น จะช่วยให้ผู้บริหารองค์กรธุรกิจประกันภัย มุ่งความสนใจในการพัฒนาขนาดเงินกองทุน และกำไรสุทธิของบริษัทเป็นปัจจัยสำคัญ

นอกจากนี้ยังทำการทดสอบว่าคะแนนรวมในการจัดลำดับชั้นบริษัทที่คำนวณจากเกณฑ์ทั้ง 2 แบบแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งพบว่ามีความแตกต่างกัน อันจะเป็นข้อพึงคำนึงสำหรับผู้ที่จะอาศัยเพียงเกณฑ์แบบใดแบบหนึ่งดำเนินการวิจัยในลักษณะนี้ต่อไป อย่างไรก็ตามก็คะแนนรวมจากเกณฑ์ทั้ง 2 ดังกล่าวมีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกันสูงถึงร้อยละ 85

เยาวกา บุญทรงฤทธิ (2543) ศึกษาเรื่องอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินและผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่มีต่ออุตสาหกรรมธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ และประกันภัย โดยใช้งบการเงินเป็นแหล่งข้อมูลทางการเงินที่สำคัญ ผู้บริหารและผู้ใช้งบการเงินทั่วไปใช้ในการวางแผนควบคุมและตัดสินใจ งบการเงินและหลักทรัพย์และประกันภัย เป็นแหล่งระดมเงินออมจากประชาชนและจัดสรรการลงทุนไปยังธุรกิจต่างๆ เป็นสถาบันที่มีความสำคัญสำหรับบุคคลมากมาย การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคำนวณอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงิน เปรียบเทียบความแตกต่างของอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินที่สำคัญระหว่างเศรษฐกิจรุ่งเรืองกับช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ และศึกษาผลกระทบจากภาวะเศรษฐกิจที่มีต่ออัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงิน

การศึกษานี้ศึกษาจากงบการเงินของอุตสาหกรรมธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ และประกันภัยในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยระหว่างปีพ.ศ. 2536-2541 และ

ทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญของสมมุติฐานและสมการถดถอยหาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินกับเครื่องชี้ภาวะทางเศรษฐกิจ

ผลจากการศึกษาพบว่า อัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินส่วนใหญ่มีแนวโน้มลดลงในทุกด้านของการดำเนินงาน อัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างช่วงเศรษฐกิจรุ่งเรืองกับช่วงเศรษฐกิจตกต่ำ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 ประกอบด้วย อัตราส่วนตลาดหุ้นสามัญต่อหนี้สินรวมในอุตสาหกรรมธนาคาร และอัตราส่วนสินทรัพย์หมุนเวียนต่อหนี้สินหมุนเวียน อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนต่อสินทรัพย์รวม อัตราส่วนส่วนของผู้ถือหุ้นต่อการจัดหาทุนระยะยาวในอุตสาหกรรมประกันภัย อัตราดอกเบี้ย อัตราเงินเฟ้อ และอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ มีผลกระทบต่ออัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญ

บทที่ 3

ธุรกิจการประกันวินาศภัยและการประกันภัยต่อ ในประเทศไทย

ธุรกิจประกันวินาศภัย

การทำประกันวินาศภัยเป็นประโยชน์ในการคุ้มครองทรัพย์สินและธุรกิจ เพราะเป็นการช่วยป้องกันการสูญเสียจากภัยต่างๆ ไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ พระราชบัญญัติประกันวินาศภัย มาตรา 4 กล่าวไว้ว่า “สัญญาการประกันวินาศภัยคือสัญญาซึ่งผู้รับประกันวินาศภัยตกลงจะใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันวินาศภัย ในเมื่อมีความเสียหายใดๆ เกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงความสูญเสียในสิทธิ ผลประโยชน์หรือรายได้ ที่อาจจะประมาณความเสียหาย หรือความสูญเสียเหล่านั้นเป็นเงินได้ ทั้งนี้ โดยผู้เอาประกันวินาศภัยตกลงจะส่งเบี้ยประกันให้แก่ผู้รับประกันวินาศภัยเป็นการตอบแทน”

จะเห็นได้ว่าสัญญาประกันวินาศภัย สามารถทำกันได้อย่างกว้างขวาง กล่าวคือ “ถ้าบุคคลใดมีความสัมพันธ์อยู่กับทรัพย์สินหรือสิทธิ หรือผลประโยชน์หรือรายได้ใดๆ ซึ่งถ้ามีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้นจะทำให้ผู้นั้นต้องเสียหาย และความเสียหายที่จะได้รับนั้นอาจประมาณราคาเป็นเงินได้ บุคคลนั้นก็ย่อมจะเอาประกันวินาศภัยได้”

ประกันวินาศภัย (Property Insurance) หมายถึง การประกันความเสียหายใดๆ อันพึงจะประเมินเป็นเงินได้ รวมทั้งความเสียหายจากการสูญเสียในสิทธิประโยชน์หรือรายได้

การประกันวินาศภัยในประเทศไทย แบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. การประกันอัคคีภัย (Fire Insurance) คือ การคุ้มครองวินาศภัยที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริงแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันดังนี้คือ วินาศภัยที่เกิดจากไฟ (Fire), ฟ้าผ่า (Lightning), การระเบิดของแก๊สที่ใช้ประกอบเพื่อการบริโภคในสถานที่ ซึ่งมีได้เป็นโรงงานทำแก๊ส (Gas Use for Domestic Purpose) และความเสียหายที่เป็นเหตุต่อเนื่องจากอัคคีภัย ซึ่งก่อให้เกิดเกิดเสียหายแก่ทรัพย์สินที่เอาประกันไว้ โดยบริษัทประกันภัยจะชดใช้ให้ เช่น ในการดับ

ไฟที่กำลังไหม้ แล้วสิ่งของได้รับความเสียหายจากน้ำดับไฟนั้นทำให้ไม่สามารถใช้ประโยชน์จากสิ่งของนั้นได้อีก บริษัทประกันภัยจะต้องทำการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้นให้

2. การประกันภัยทางทะเล คือ การประกันความเสียหายแก่สินค้า และทรัพย์สินที่อยู่ในระหว่างการขนส่ง รวมทั้งพาหนะและสิ่งอื่นๆ ที่ใช้ในการขนส่ง และยังขยายขอบเขตความคุ้มครองรวมไปถึงภัยทางบก (Inland Risks) และความสูญเสียในขณะขนส่งโดยทางลำน้ำในประเทศด้วย สิ่งใดก็ตามถ้าตกอยู่ภายใต้ความเสียงภัยทางทะเลและเป็นสิ่งที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว ย่อมจะเอาประกันภัยทางทะเลได้ ซึ่งได้แก่

- 1) เรือ (Ships, Hulls)
- 2) สินค้า (Goods, Cargoes, Merchandises) หรืออสังหาริมทรัพย์อื่นๆ ที่ตกอยู่ภายใต้ความเสียงภัยของภัยทางทะเล (Perils of the Sea)
- 3) รายได้หรือค่าจ้างที่ควรได้ในรูปค่าขนส่ง (Freight) ค่าโดยสาร ค่านายหน้าค่าเรือหรือผลประโยชน์ ที่เป็นเงินอื่นๆ หรือเงินที่จ่ายล่วงหน้า หนี้ที่สูญไป ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ที่ต้องสูญเสียไปอันเนื่องมาจากทรัพย์สินตาม (1) และ (2) ต้องเผชิญต่อความเสียงภัยทางทะเล
- 4) ความรับผิดชอบตามกฎหมายของเจ้าของหรือบุคคลอื่นๆ ที่มีส่วนได้เสียหรือรับผิดชอบต่อทรัพย์สินตาม(1) และ(2) ในความเสียหายที่จะก่อให้เกิดขึ้นแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอกโดยทรัพย์สินดังกล่าว

3. การประกันภัยรถยนต์ คือการประกันความสูญเสีย หรือเสียหายอันเกิดจากการใช้รถยนต์ ซึ่งได้แก่

- 1) ความสูญเสียหรือเสียหายที่เกิดแก่รถยนต์ ได้แก่ ความเสียหาย บอบสลาย หรือสูญหาย ของตัวรถยนต์
- 2) ความสูญเสียหรือเสียหายที่รถยนต์ก่อให้เกิดขึ้นแก่ ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคลภายนอก รวมทั้งบุคคลที่โดยสารอยู่ในรถยนต์นั้นด้วย

โดยบริษัทหรือ “ผู้รับประกันภัย” จะออกหนังสือให้แก่ผู้เอาประกันภัยแต่ละราย เรียกว่า กรมธรรม์ประกันภัย หรือหลักฐานของสัญญาประกันภัย ซึ่งระบุว่า บริษัทจะชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้เอาประกันภัย เมื่อเกิดความเสียหายขึ้นตามเงื่อนไขที่ได้ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัยนั้นๆ ขณะเดียวกันผู้เอาประกันภัยแต่ละรายก็ต้องจ่ายค่า

เบี้ยประกันภัย ให้แก่บริษัทประกันภัย ตามอัตราความเสี่ยงภัยของตน

4. การประกันภัยเบ็ดเตล็ด คือการประกันประเภทหนึ่งซึ่งให้ความคุ้มครองต่อความสูญเสียหรือความเสียหายอันเนื่องมาจากภัยอื่นๆ ที่อยู่นอกเหนือจากการคุ้มครองของกรมธรรม์ประกันอัคคีภัย กรมธรรม์ประกันภัยทางทะเล กรมธรรม์ประกันประเภทรถยนต์ และกรมธรรม์ประกันชีวิต

การประกันภัยเบ็ดเตล็ด เป็นการสนองตอบความต้องการของผู้เอาประกันภัยที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพเศรษฐกิจและสิ่งแวดล้อม: ซึ่งลักษณะสำคัญของการประกันภัยเบ็ดเตล็ด ได้แก่

- 1) เป็นการรวมเอกสารประกันภัยชนิดต่างๆ ที่มีความคุ้มครองต่างกันเข้ามาไว้ด้วยกัน
 - 2) แบบของกรมธรรม์ส่วนใหญ่ไม่เป็นมาตรฐาน
 - 3) เจ้าหน้าที่พิจารณารับประกันภัยต้องมีการตรวจสอบการณสูง
 - 4) การพิจารณารับประกันภัยจะมุ่งเน้นคุณสมบัติของผู้เอาประกันภัยเป็นหลัก
- ดังนั้น ผู้เอาประกันภัยจึงต้องยึดถือหลักสุจริตอย่างยิ่ง (Utmost Good Faith)

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541-2545 นั้นธุรกิจประกันวินาศภัยมีแนวโน้มขยายตัวในระบบเศรษฐกิจสูงขึ้น เนื่องจากประชาชนมีความกระตือรือร้นและมีความสนใจในการทำ ประกันภัยมากขึ้น ส่งผลให้มีเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงเพิ่มสูงขึ้น ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เบี้ยประกันภัยรับโดยตรงของทุกประเภทปีพ.ศ. 2541-2545

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท / พ.ศ.	เบี้ยประกันภัยรับโดยตรง				
	2541	2542	2543	2544	2545
อัคคีภัย (Fire)	9,043	7,878	7,903	7,799	8,453
	17.85%	17.18%	13.76%	14.18%	13.50%
ภัยตัวเรือ (Hull)	237	164	164	200	251
	0.47%	0.36%	0.28%	0.36%	0.40%

ตารางที่ 3 (ต่อ)

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท / พ.ศ.	เบี้ยประกันภัยรับโดยตรง				
	2541	2542	2543	2544	2545
ภัยสินค้า(Cargo)	2,128	1,961	2,240	2,299	2,421
	4.20%	4.27%	3.90%	4.18%	3.87%
ภัยรถยนต์(Automobile)	30,091	28,555	29,764	31,979	34,702
	59.38%	62.25%	51.82%	58.15%	55.41%
ภัยเบ็ดเตล็ด(Miscellaneous)	9,176	7,311	17,369	12,721	16,800
	18.11%	15.94%	30.24%	23.13%	26.83%
รวม	50,674	45,869	57,441	54,998	62,627

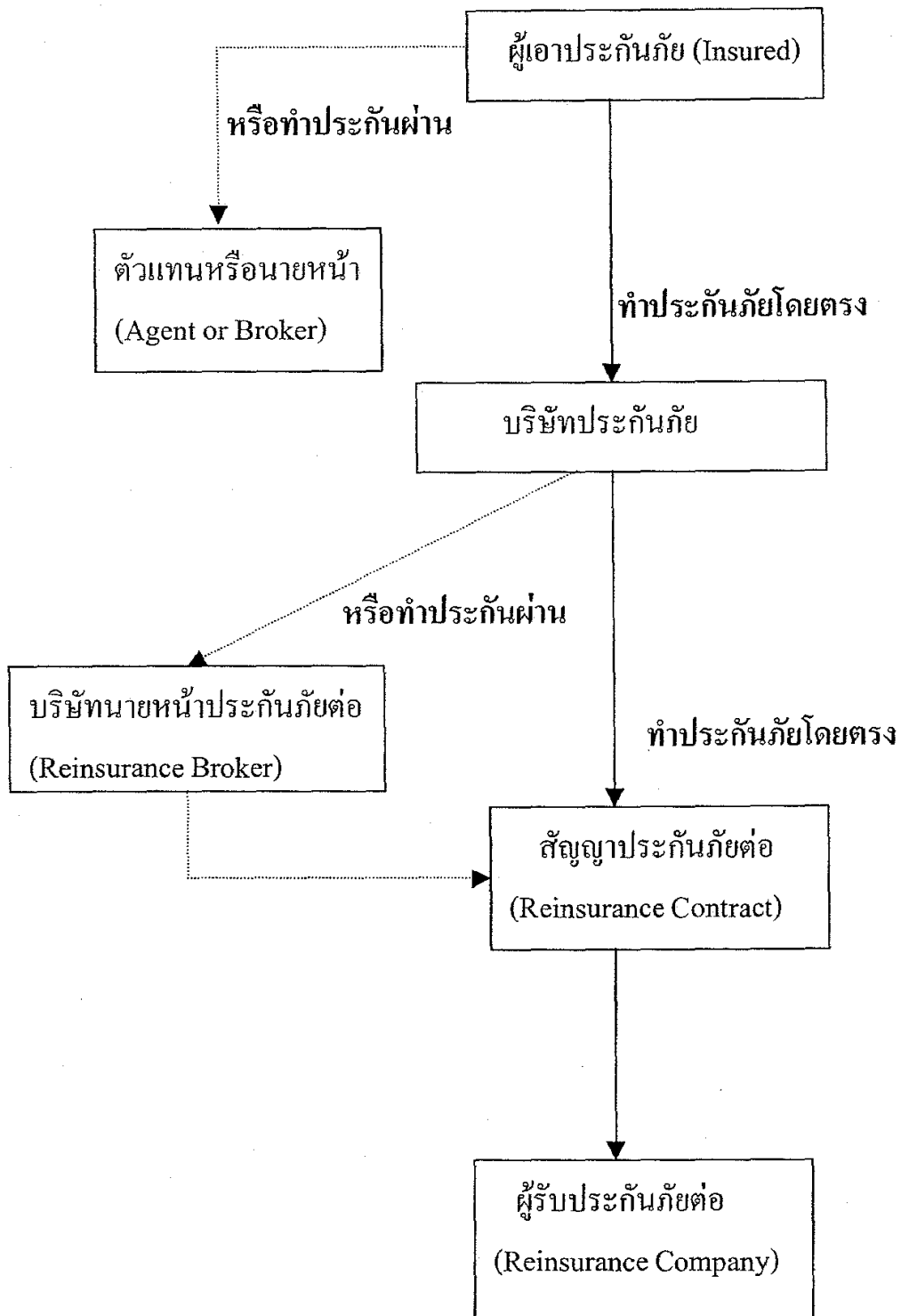
หมายเหตุ: ที่มาของสัดส่วน จากการคำนวณ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์. กรมประกันภัย. 2545. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.

การประกันภัยต่อ

การประกันภัยต่อ (Reinsurance) คือวิธีการที่บริษัทประกันภัยกระจายความเสี่ยงที่ตนได้รับจากผู้เอาประกันภัยโดยเอาไปประกันต่อบางส่วนหรือทั้งหมดไว้กับบริษัทประกันภัยอื่น หรือบริษัทรับประกันภัยต่อมืออาชีพเพื่อลดความเสี่ยงภัยที่ตนได้รับการประกันภัยต่อเป็นการตกลงกันระหว่างบริษัทประกันภัยต่อซึ่งเรียกว่า “Ceding Company” กับบริษัทรับประกันภัยต่อ ซึ่งเรียกว่า “Reinsurer” ผู้เอาประกันภัยไม่มีสิทธิเรียกร้องตามสัญญาประกันภัยนี้โดยตรงกับบริษัทรับประกันภัยต่อ แต่มีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากบริษัทที่รับประกันภัยจากตนเท่านั้น (ดูภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 รูปแบบของการประกันภัยและการประกันภัยต่อ

ที่มา: เลิศชาย ประภาศิริรัตน์. ม.ป.ป. หลักการประกันภัยต่อ. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.,
หน้า 19.

ความเป็นมาของการประกันภัยต่อ

ต้นศตวรรษที่ 18 ประเทศอังกฤษได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันภัยทางทะเลฉบับแรกของอังกฤษซึ่งทำให้ผู้คิดระบบการประกันต่อขึ้นในประเทศอังกฤษเป็นแห่งแรก จนแพร่หลายไปในต่างประเทศที่มีธุรกิจประกันภัยเชื่อมโยงระหว่างกัน โดยผู้รับประกันภัยคนแรกของประเทศหนึ่งได้เอาประกันภัยต่อไปยังผู้รับประกันภัยต่อในประเทศเดียวกัน หรือในอีกประเทศหนึ่ง นับได้ว่าการประกันภัยต่อเป็นการประกันภัยระหว่างประเทศอันสำคัญของธุรกิจประกันภัยจนถึงปัจจุบัน จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เชื่อว่ามีการประกันภัยต่อจากประเทศอังกฤษไปยังประเทศต่างๆ ในยุโรป ในปี ค.ศ. 1824 แต่ในสมัยแรกเริ่มการประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย ซึ่งเป็นชนิดที่ให้ผู้รับประกันต่อเลือกตัดสินใจรับประกันภัยต่อเป็นรายๆ ไป ต่อมาจึงได้มีการเอาประกันต่อแบบทำเป็นสัญญาต่อกันไว้ล่วงหน้า เป็นลักษณะการมีสัญญาประกันต่อระหว่างบริษัทรับประกันภัยคนแรกกับผู้รับประกันต่อคนเดียวหรือหลายคน เป็นข้อตกลงตามสัญญาว่าผู้รับประกันภัยต่อ ต้องรับประกันภัยต่อคนเดียวหรือหลายคน เป็นข้อตกลงตามสัญญาว่าผู้รับประกันภัยต่อ ต้องรับประกันภัยต่อจากผู้รับประกันภัยคนแรกทุกรายที่เสนอมาตามเงื่อนไขและข้อตกลงที่มีต่อกัน ในลักษณะของสัญญาประกันต่อ จึงได้เจริญขึ้นจากความจำเป็นที่จะปกป้องธุรกิจประกันภัยของผู้รับประกันภัยคนแรกๆ ให้มั่นคง และเป็นวิธีการสำคัญที่ใช้กันทั่วโลก ถ้าปราศจากการประกันภัยต่อแล้ว ผู้รับประกันภัยจะไม่สามารถรับประกันภัยทรัพย์สินที่มีราคาสูงได้เลย ดังนั้น ธุรกิจใหญ่จะต้องเผชิญความเสี่ยงต่อไป

การประกันภัยต่อในประเทศไทย

ความเป็นมาของการประกันภัยต่อในประเทศไทย มีผลสืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์ทางการค้ากับต่างประเทศ ซึ่งอาศัยการขนส่งสินค้าทางเรือเป็นส่วนใหญ่ จึงมีการประกันภัยทางทะเลขนส่งเกิดขึ้นในประเทศไทย ตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาเป็นต้นมา ผลของการประกันภัยทางทะเลทำให้มีการนำเอาระบบการประกันต่อมาใช้ ลักษณะของการประกันภัยต่อระยะแรกในประเทศไทยก็อยู่ในลักษณะที่บริษัทประกันภัยต่างประเทศที่มาดำเนินการในประเทศไทย เป็นผู้เอาประกันภัยต่อบริษัทประกันภัยต่างประเทศและใน

ประเทศ ลักษณะของการดำเนินธุรกิจประกันต่อในประเทศไทย เริ่มปรากฏชัดเจนในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 บริษัทประกันภัยเหล่านี้ได้นำวิธีการประกันต่อมาใช้ เพื่อให้ธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยมีความก้าวหน้าและมั่นคงขึ้น

สำหรับบริษัทประกอบกิจการประกันภัยที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการเฉพาะการประกันต่อมีเพียงบริษัทเดียวเท่านั้น คือ บริษัท ไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด (มหาชน) ซึ่งตั้งขึ้นโดยอาศัยความร่วมมือของฝ่ายเอกชนและรัฐบาล เพื่อให้เป็นบริษัทส่วนกลางของธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย มีบริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิต และบริษัทประกันสุขภาพที่ประกอบกิจการในประเทศไทยทุกบริษัท เป็นผู้ถือหุ้นโดยบริษัทจดทะเบียนเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2521 และเริ่มประกอบกิจการรับประกันภัยเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2522 โดยดำเนินการรับประกันต่อทั้งประกันวินาศภัยและประกันชีวิตทุกประการ

เหตุผลของการทำประกันภัยต่อ

การประกันภัยต่อจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อทุนและทรัพย์สินของบริษัทประกันภัยแต่ละบริษัทที่มีจำกัดทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีมูลค่าเกินกว่าความสามารถของบริษัท ที่จะสามารถรับเสี่ยงภัยไว้เองได้ทั้งหมด ทรัพย์สินที่เอาประกันภัยมีความเสี่ยงภัยค่อนข้างสูง สิ่งแวดล้อมที่เอาประกันภัยมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง ภายในบริเวณที่จะรับประกันภัยนั้น บริษัทได้รับประกันทรัพย์สินเป็นจำนวนมากแล้วจึงจำเป็นต้องมีการกระจายความเสี่ยงภัยออกไปให้มากที่สุด ถูกจำกัดโดย พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 มาตรา 31 ข้อ 2 ระบุไว้ว่า “ห้ามมิให้บริษัทกระทำการรับประกันวินาศภัยรายเดียว หรือหลายรายรวมกันเพื่อวินาศภัยอันเดียวกันภายในเขตที่นายทะเบียนกำหนด โดยมีจำนวนเงินในแต่ละรายมากเกินกำลังความสามารถ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความเดือดร้อนแก่ผู้เอาประกันภัยได้ ถ้าเกิดวินาศภัยขึ้น” การประกันต่อจึงเข้ามามีบทบาทในการช่วยรับประกันส่วนที่เกินกำลังของบริษัทรับประกันภัยนั้นโดยตรงนั่นเอง

วัตถุประสงค์ของการประกันภัยต่อ

เมื่อพิจารณาความหมายของการประกันภัยต่อ จะพบว่าการประกันภัยต่อสามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ของธุรกิจประกันภัยได้ 3 วัตถุประสงค์ดังนี้

1. การเพิ่มความสามารถในการประกอบธุรกิจประกันภัย (Capacity) การประกันภัยต่อจะช่วยให้ธุรกิจประกันภัยสามารถเพิ่มความสามารถรับประกันภัยในวงเงินเอาประกันภัยที่สูงกว่าความเสี่ยงภัยสูงสุดที่ธุรกิจประกันภัยนั้นมีอยู่ และสามารถรับความเสี่ยงภัยนั้นได้เองด้วยการโอนความเสี่ยงภัยนั้นไปให้ธุรกิจผู้รับประกันภัยต่อ ดังจะเห็นได้ว่าธุรกิจประกันภัยแม้ว่าจะมีขนาดใหญ่เพียงใดก็จะมีจำกัดจำนวนเงินที่จะรับความเสี่ยงภัยสูงสุดที่บริษัทจะรับไว้เอง เพื่อเป็นการป้องกันตนเอง

ตัวอย่าง เช่น การประกันภัยโรงงานแห่งหนึ่งมีการกำหนดไว้ว่าจำนวนเงินสูงสุดที่บริษัทประกันภัยโดยทั่วไปจะรับไว้ได้เอง คือ 10 ล้านบาทต่อหนึ่งสถานที่เอาประกันภัย ถ้าหากไม่มีระบบการประกันภัยต่อ บริษัทประกันวินาศภัยนั้นก็จะไม่สามารถรับประกันโรงงานนั้น และถ้ามีระบบการประกันภัยต่อที่ดีแล้วจะทำให้บริษัทประกันภัยมีความสามารถที่จะรับประกันไว้ได้โดยนำจำนวนเอาประกันที่เกิน 10 ล้านบาทที่ตนสามารถรับความเสี่ยงภัยได้เองนั้นไปเอาประกันต่อ ด้วยวิธีการเช่นนี้จึงเป็นการเพิ่มความสามารถในการประกอบธุรกิจประกันภัย

2. การป้องกันความเสียหายอย่างใหญ่หลวงที่จะเกิดขึ้น (Catastrophe) ภายใต้ระบบการประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยรายแรกสามารถนำเอาการเสี่ยงภัยรายใหญ่ออกเอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อหลายๆราย ในกรณีเช่นนี้ทำให้ธุรกิจประกันภัยสามารถที่จะรับประกันมหันตภัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นอัคคีภัย วาตภัย แผ่นดินไหว ซึ่งเป็นภัยธรรมชาติอันจะก่อให้เกิดความเสียหายอย่างใหญ่หลวง หรือการรับประกันเครื่องบิน เรือเดินทะเล คฤหาสน์ หรือทรัพย์สินอื่นๆ ที่มีมูลค่าสูงได้

3. การรักษาเสถียรภาพของธุรกิจประกันภัย (Stability) ระบบของการประกันภัยต่อ ทำให้มีการกระจายความเสี่ยงภัยของบริษัทประกันภัยได้ ดังนั้นการประกันภัยต่อจึงเป็นวิธีการที่สามารถช่วยหลีกเลี่ยงสถานการณ์เปลี่ยนแปลงขึ้นลงทางการเงินของธุรกิจประกันภัยได้ เพราะการประกันภัยต่อจะทำให้บริษัทประกันภัยสามารถคำนวณอัตราความเสียหายที่จะเกิดขึ้นเป็นยอดรวมได้ แล้วทำการกระจายความเสี่ยงภัยนั้นไปให้บริษัท

ผู้รับประกันภัยต่อ ซึ่งอาจจะเป็นผู้รับประกันภัยต่อในประเทศหรือต่างประเทศก็ได้ การติดต่อและความสัมพันธ์กันระหว่างบริษัทประกันภัยต่างๆในระบบประกันภัยต่อ จะช่วยรักษาเสถียรภาพการดำเนินงานธุรกิจประกันภัยในแต่ละปีไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินขึ้นลงมาก

ตัวอย่าง เช่น ในการรับประกันภัยห้วงสรรพสินค้าหากไม่มีการรับประกันภัยต่อ เมื่อเกิดความเสียหายขึ้น บริษัทที่รับประกันภัยจะชดใช้ค่าเสียหายเป็นจำนวนเงินสูงมาก แต่ถ้ามีการรับประกันภัยต่อ การชดใช้ค่าเสียหายนี้จะกระจายไปยังบริษัทผู้รับประกันภัยต่อรายอื่นๆ ซึ่งจะมีผลให้บริษัท ผู้รับประกันภัยไม่ต้องรับภาระชดใช้ค่าเสียหายเพียงบริษัทเดียวจนต้องทำให้กระเทือนต่อฐานะการเงินของบริษัทได้

จากวัตถุประสงค์หลักของการรับประกันภัยต่อทั้ง 3 ประการนี้ จะเห็นได้ว่า การรับประกันภัยต่อเป็นระบบการแลกเปลี่ยนการเสี่ยงภัยซึ่งกันและกันเพื่อเสริมสร้างการกระจายการเสี่ยงภัย และเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบริษัทต่างๆ ในธุรกิจประกันภัย การรับประกันภัยต่อเป็นเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์มาก การจัดการรับประกันภัยต่อให้เหมาะสมกับบริษัทประกันภัยนั้น จะช่วยให้เกิดประสิทธิภาพการกระจาย ความเสี่ยงภัยและความมั่นคงทางฐานะการเงินของกิจการได้ด้วย การจัดการรับประกันภัยต่อที่เหมาะสมขึ้นอยู่กับข้อกำหนดนโยบายและวัตถุประสงค์ที่บริษัทที่จะเอาประกันภัยต่อเป็นผู้กำหนดขึ้นว่าจะเน้นให้ความสำคัญในเรื่องใดแล้วนำมากำหนดเป็นเงื่อนไข และวิธีการในการรับประกันภัยต่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์นั้นๆ ต่อไป

ประโยชน์ของการรับประกันภัยต่อ

การรับประกันภัยต่อเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งในการดำเนินงานธุรกิจประกันภัยเพราะหน้าที่ (Function) ของการรับประกันภัยต่อมีสาระประโยชน์ดังนี้

1. บริษัทประกันภัยต่างๆ สามารถรับประกันภัยเกินกำลังเงินกองทุนของบริษัทได้ เนื่องจากสามารถนำเอาส่วนที่เกินจากเขตรับประกันภัยตามตารางกำหนดที่บริษัทประกันภัย ซึ่งเป็นผู้รับประกันภัยรายแรกจะรับไว้ได้ และบริษัทรับประกันภัยรายแรกก็สามารถนำส่วนนี้ไปเอาประกันภัยต่อ การที่บริษัทประกันภัยสามารถที่จะรับประกันภัยที่มีมูลค่าสูงทำให้ธุรกิจประกันภัยเจริญอย่างรวดเร็ว เพราะเท่ากับเป็นการโฆษณาให้แก่

บริษัทว่ามีเงินทุนมากมาย ถูกค้าเกิดความศรัทธาเชื่อถืออันเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีกับบริษัท

2. การประกันภัยต่อในแง่ของการกระจายความเสี่ยงระหว่างผู้รับประกันภัยด้วยกันเอง ทำให้ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคง เจริญเติบโต และทำกำไร ในขณะที่เดียวกันก็เป็นประโยชน์ต่อลูกค้าที่เป็นผู้เอาประกันภัยด้วย เพราะเมื่อความเสียหายเกิดขึ้น ลูกค้าจะสามารถเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้รับประกันภัยรายแรกเพียงรายเดียวได้ แล้วผู้รับประกันภัยรายแรกจะไปเรียกเก็บค่าสินไหมกับผู้รับประกันภัยต่ออีกทอดหนึ่ง

3. การประกันภัยต่อ ทำให้เกิดความคล่องตัวในการรับประกันภัยยิ่งขึ้น ในกรณีที่มีการเอาประกันภัยในภัยที่มีทรัพย์สินที่เอาประกันภัยหลายอย่างหลายสถานที่ด้วยเงื่อนไขและข้อคุ้มครองหลายชนิดในกรมธรรม์ฉบับเดียวกับ ผู้รับประกันภัยสามารถที่จะเลือกรับประกันความเสี่ยงภัยบางส่วนที่ตนสามารถรับไว้ได้ และเอาประกันภัยต่อการเสี่ยงภัยอีกบางส่วนที่ตนไม่อาจจะรับประกันภัยไว้เองไปยังผู้รับประกันภัยต่อที่สมัครใจรับการเสี่ยงภัยชนิดนั้นก็ได้ วิธีการดังกล่าวนี้มีผลทำให้การประกันภัยมีความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

4. การประกันภัยต่อทำให้บริษัทรับประกันภัยรายแรกได้ช่วยเหลือบริษัทรับประกันภัยรายอื่นๆ โดยที่บริษัทรับประกันภัยนั้นๆ ไม่ต้องติดต่อลูกค้าโดยตรง ทำให้บริษัทที่รับประกันภัยต่อมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นการสร้างความสามัคคีระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจประเภทเดียวกัน โดยมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ระหว่างบริษัทประกันภัยด้วยกัน

5. การประกันภัยต่อที่มีการติดต่อกับบริษัทที่เป็นผู้รับประกันภัยต่อในต่างประเทศ มักจะกระทำโดยผ่านนายหน้า ซึ่งนายหน้าจะเป็นตัวสำคัญในการเลือกบริษัทรับประกันภัยต่อที่มีฐานะดี และเชื่อถือได้ให้แก่บริษัทที่เป็นผู้รับประกันภัยรายแรกซึ่งเป็นผู้เอาประกันภัยต่อ ดังนั้นการประกันภัยต่อทำให้บริษัทประกันภัยมีความรู้และประสบการณ์จากการติดต่อกับบริษัทนายหน้าดีขึ้น

6. บริษัทประกันภัยซึ่งเป็นบริษัทรับประกันภัยต่อโดยเฉพาะ มักจะเป็นบริษัทประกันภัยต่างประเทศ ซึ่งมีทุนมากมายสามารถรับประกันภัยต่อได้ไม่จำกัด และให้นายหน้า(Commission) ในอัตราที่สูงกว่าบริษัทรับประกันภัยต่อในประเทศจึงทำให้การรับประกันภัยต่อมีความสัมพันธ์ทางการค้ากับต่างประเทศ อาจกล่าวได้ว่า การประกันภัยต่อเป็นการค้าระหว่างประเทศชนิดหนึ่ง ผู้รับประกันภัยต่อซึ่งเป็นบริษัทประกันภัยใน

ต่างประเทศที่รับประกันภัยต่อ จะได้รับเบี้ยประกันภัยต่อเป็นการตอบแทนสำหรับความรับผิดชอบที่มีต่อบริษัทเอาประกันภัยต่อ ในทางกลับกันเมื่อมีความเสียหายเกิดขึ้นและมีการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับภัยที่เกิดขึ้นในประเทศ ผู้รับประกันภัยต่อในต่างประเทศจะต้องส่งเงินตราต่างประเทศเข้ามาเป็นการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ดังนั้นระบบการประกันภัยต่อจึงช่วยทำให้เกิดการหมุนเวียนทางการเงินระหว่างประเทศอันเป็นกิจการค้าที่มีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างยิ่ง

จากประโยชน์ของการประกันภัยต่อดังกล่าว ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการประกันภัยต่อที่มีต่อธุรกิจการประกันภัย ผู้ที่มีความสนใจในธุรกิจประกันภัยจึงควรมีความรู้เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การประกันภัยต่อ เพื่อจะได้นำไปใช้กับธุรกิจประกันภัยด้วยความชำนาญและมีดุลยพินิจที่เหมาะสม อันจะเป็นหลักประกันประการหนึ่งได้ว่าธุรกิจประกันภัยจะไม่พลาตพลั่งล้มละลายเพราะการเสี่ยงภัยเกินความสามารถ และความไม่สามารถกระจายการเสี่ยงภัยได้

การประกันภัยต่อจำแนกออกได้ 3 ประเภทคือ

1. การประกันภัยต่อแบบเฉพาะราย (Facultative Reinsurance) วิธีการทำคือ เมื่อผู้รับประกันภัยคนแรกได้ตกลงรับเป็นของตนเองไว้จากผู้เอาประกันภัยแล้วก็จะพิจารณาว่าในความเสี่ยงภัยใดที่ตนสามารถรับเป็นของตนเองได้ ส่วนที่เกินจากนั้นก็จะเป็นไปเอาประกันภัยต่อเป็นรายๆ ไป กับผู้รับประกันภัยต่อ จนกว่าจะครบตามจำนวนเงินที่ตนรับประกันภัยไว้ การขอเอาประกันภัยต่อของแต่ละรายต้องเป็นไปด้วยความสมัครใจของผู้รับประกันภัยต่อแต่ละรายตามจำนวนที่ตนพิจารณาแล้วว่าสามารถรับความเสี่ยงภัยนั้นได้ รวมทั้งผู้รับประกันภัยต่อก็อาจเอาประกันภัยต่อไปยังผู้รับประกันภัยต่อคนอื่นซึ่งบริษัทประกันต้องเสนอรายละเอียดของภัยแต่ละภัยเป็นรายๆ ไปให้บริษัทรับประกันภัยต่อพิจารณาอาจจะโดยทางจดหมาย โทรศัพท์ โทรเลข E-mail เป็นต้น

การรับประกันภัยต่อเฉพาะรายนี้ไม่มีการตกลงกันไว้ล่วงหน้า ผู้รับประกันภัยต่ออาจรับหรือไม่รับการขอเอาประกันภัยนั้นก็ได้ การตกลงระหว่างผู้รับประกันภัยคนแรกกับผู้รับประกันภัยต่อจะตกลงกับเบี้ยประกันภัย หรือวิธีการออกกรมธรรม์ประกันภัยต่อไว้ก่อนได้

ภัยที่เหมาะสมในการทำประกันภัยต่อแบบเฉพาะรายมีดังนี้

1) ภัยที่มีจำนวนทุนประกันภัยสูงมาก เช่น โรงแรมชั้นหนึ่ง คอนโดมิเนียมขนาดใหญ่

2) ภัยที่มีความเสี่ยงภัยสูง เช่น โรงกลั่นน้ำมัน โกดังเก็บนุ่นหรือปอ

3) ภัยที่บริษัทประกันภัยเองยังไม่มีประสบการณ์มาก่อน เช่น การประกันภัยคอมพิวเตอร์ การประกันเครื่องเพชร

4) ภัยที่ถูกยกเว้นในสัญญาประกันภัยต่อ

ข้อดีของการประกันภัยต่อเฉพาะราย

1) บริษัทรับประกันภัยต่อ (Reinsurer) สามารถที่จะบอกรับหรือปฏิเสธข้อเสนอของบริษัทเอาประกันต่อ (Ceding Company) ได้

2) เหมาะสำหรับภัยที่มีลักษณะเฉพาะ (ภัยพิเศษ) ซึ่งปกติไม่ได้อยู่ในข่ายของความคุ้มครองของการประกันภัยต่อประเภทสัญญาล่วงหน้า (Treaty)

3) เหมาะสำหรับภัยที่มีขนาดใหญ่หลายๆ ซึ่งเกินกว่าจำนวนสูงสุดของการประกันภัยต่อประเภทสัญญาล่วงหน้า (Treaty) จะรับไว้ได้

ข้อเสียของการประกันภัยต่อเฉพาะราย

1) บริษัทเอาประกันภัยต่อต้องเสียเวลา และค่าใช้จ่ายในการเสนอกับแต่ละภัยให้แก่ผู้รับประกันภัยต่อเพราะต้องแจ้งรายละเอียดของภัยเป็นรายๆ ไป และต้องแจ้งให้ผู้รับประกันภัยต่อจำนวนหลายๆ บริษัท และผู้รับประกันต่อบางรายอาจบอกล้มได้

2) บริษัทเอาประกันต่อ ไม่สามารถแจ้งให้ลูกค้าผู้เอาประกันภัยหรือนายหน้าทราบได้ในเวลาที่จำกัดว่ามาสามารถจะรับภัยที่นำมาประกันภัยได้หรือไม่

2. การประกันภัยต่อที่ทำเป็นสัญญาล่วงหน้า (Treaty Reinsurance) คือ วิธีการทำสัญญาประกันภัยต่อที่บริษัทเอาประกันภัยต่อ (Ceding Company) เสนอเงื่อนไขความคุ้มครองความรับผิดชอบต่างๆ ในรูปแบบของสัญญาอย่างละเอียดบริษัทรับประกันภัยต่อ (Reinsurer) พิจารณาที่สัญญาจะมีผลบังคับ ถ้าบริษัทประกันภัยต่อพิจารณาแล้วเห็นด้วยก็จะต้องมีการลงนามในสัญญาและทั้งสองฝ่ายต้องปฏิบัติตามรายละเอียดต่างๆ ที่ได้รับไว้ในสัญญา ซึ่งบริษัทประกันภัยต่อไม่สามารถบอกรับหรือปฏิเสธภัยใดภัยหนึ่งได้

การประกันภัยต่อแบบนี้ อาจเป็นสัญญาระหว่างผู้รับประกันภัยคนแรกกับผู้รับประกันภัยต่อคนเดียวหรือหลายคนว่าจะรับประกันภัยต่อจากผู้รับประกันภัยคนแรก ภายใต้ข้อตกลงของสัญญาที่มีต่อกันล่วงหน้า ดังนั้นในทันทีที่ผู้รับประกันภัยคนแรกได้ตกลงรับความเสี่ยงภัยจากผู้เอาประกันภัย ก็สามารถออกกรมธรรม์ได้ทันที เพราะได้มีข้อตกลงกระจายความเสี่ยงภัยกับผู้รับประกันภัยต่อรายอื่นๆ ไว้แล้ว

เงื่อนไขและข้อตกลงในสัญญา อาจกำหนดได้ดังนี้

- 1) กำหนดโควต้าว่าใครจะรับประกันต่อก็เปอร์เซ็นต์ของจำนวนทุนประกันทั้งหมด
- 2) ให้รับเฉพาะส่วนเกินที่ผู้รับประกันคนแรกรับความเสี่ยงภัยไว้แล้ว และถ้าผู้รับประกันภัยคนแรกสามารถรับความเสี่ยงภัยได้หมดก็จะไม่ต้องเข้าทำสัญญาประกัน
- 3) มีการคำนึงถึงความสามารถในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน โดยผู้รับประกันภัยคนแรกจะกำหนดจำนวนเงินสูงสุดที่เขาสามารถจ่ายได้ ส่วนเกินจะเอาประกันภัย แต่ไม่เกินจำนวนเงินสูงสุดที่ผู้รับประกันภัยต่อแต่ละคนได้กำหนดไว้
- 4) ไม่มีการกำหนดจำนวนค่าสินไหมทดแทนแน่นอน

จะเห็นได้ว่า วิธีการทำสัญญาประเภทนี้ค่อนข้างเสี่ยงอยู่มาก สำหรับบริษัทประกันภัยต่อเพราะว่าทุกๆ ภัยที่เอาประกันภัยต่อให้บริษัทประกันภัยต่อไม่สามารถบอกรับหรือปฏิเสธได้เหมือนกับการทำสัญญาแบบเฉพาะราย ดังนั้น บริษัทประกันภัยต่อต้องเชื่อมั่นอย่างยิ่งในการเข้าใจถึง การบริหารของบริษัทเอาประกันภัยต่อ และวิธีการรับประกันภัย นอกจากนี้ควรจะรู้ถึงคุณภาพของภัยที่เอาประกันภัยต่อได้เหมาะสมหรือไม่เหมาะสมเพียงใด เพราะ โอกาสที่จะขาดทุนมีมาก แต่อย่างไรก็ตาม ถ้าบริษัทรับประกันภัยต่อได้เลือกคู่สัญญาที่ดีแล้วก็มีโอกาสได้กำไร โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเหมือนกับการให้ทำสัญญาเฉพาะรายอีกประการหนึ่ง ก็เป็นการประหยัดเวลา เพราะจะพิจารณาการต่ออายุของสัญญาปีละครั้งเท่านั้น

ประเภทของการประกันต่อแบบทำสัญญาล่วงหน้า แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

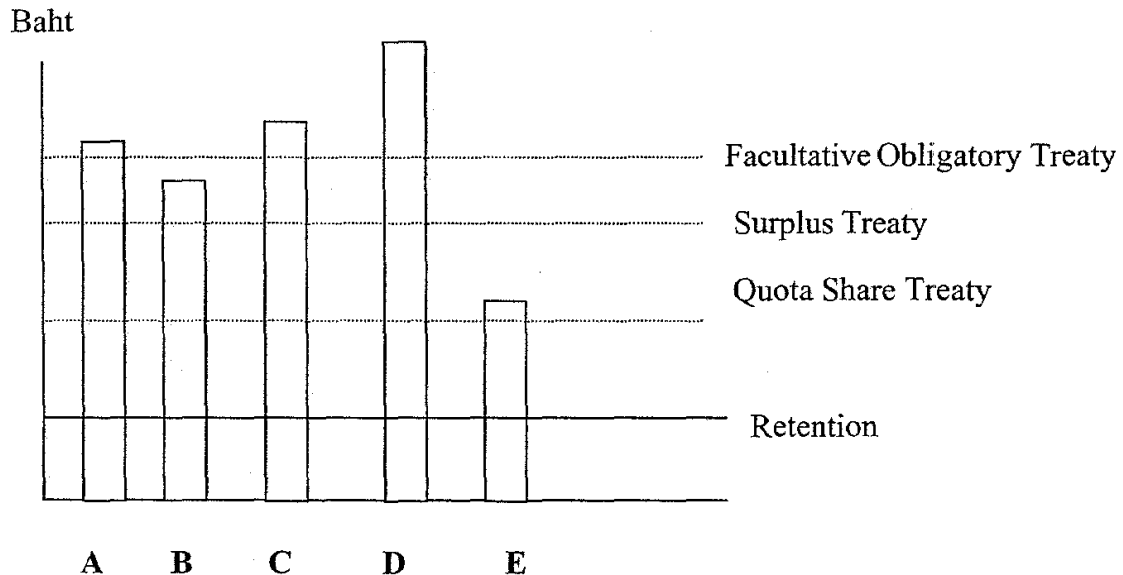
- 1) สัญญาแบบกำหนดสัดส่วนแน่นอน (Proportional Treaty) คือ สัญญาที่กำหนดความรับผิดชอบของคู่กรณีเป็นอัตราส่วนใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ สัญญาแบบนี้แบ่งเป็น 3 ประเภทดังนี้

(1) Quota Share Treaty คือทั้ง 2 ฝ่ายตกลงกันว่าทุกๆภัยที่บริษัทเอาประกันภัยต่อรับเข้ามา จะต้องถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วนตามอัตราส่วนที่ได้ตกลงกัน เช่นใน สัญญาระบุว่า 80% Quota Share Treaty หมายความว่าบริษัทเอาประกันภัยต่อจะรับเสี่ยงภัยเอง 20% และส่วนที่เหลือ 80% จะต้องแบ่งให้กับบริษัทรับประกันภัยต่อ ถ้าเกิดความเสียหายเกิดขึ้นทั้งสองฝ่ายต้องเฉลี่ยความเสียหายตามอัตราส่วน 20 ต่อ 80 เสมอ

(2) Surplus Treaty บริษัทเอาประกันภัยต่อสามารถที่จะรับภัยที่ตนเห็นว่าดีตามอัตราส่วนที่ตนต้องการตามตารางกำหนด (Table of Limit) ของบริษัทซึ่งทางฝ่ายบริหารเป็นผู้กำหนดขึ้นมาส่วนความรับผิดชอบของผู้รับประกันภัยต่อขึ้นอยู่กับจำนวนเท่า (line) ของส่วนที่บริษัทเอาประกันภัยต่อรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) เช่น Fire Surplus Treaty ของบริษัท ก. มี 15 lines และส่วนรับเสี่ยงภัยสูงสุด(Maximum Retention) ของบริษัท ก. ต่อภัยหนึ่งภัยใด (Any One Risk) เท่ากับ 600,000 บาท หมายความว่า ผู้บริหารได้กำหนดความสามารถสูงสุดของบริษัทจะต้องไม่เกิน 600,000 บาทต่อ 1 ภัย ในกรณีเช่นนี้ความ รับผิดชอบสูงสุดของผู้รับประกันภัยต่อมี เพียง 9,000,000 บาทเท่านั้น คือ 15 เท่าของ Retention บริษัทเอาประกันภัยต่อสามารถที่จะกระจายภัยหรือเอาประกันภัยกับผู้รับประกันภัยต่อ เป็นจำนวนเท่าใดก็ได้ แต่ต้องไม่เกิน 15 เท่า ของ Retention ของบริษัท ก.

(3) Facultative Obligatory Treaty มีลักษณะคล้ายคลึงกับ Surplus Treaty มาก ต่างกันแต่เพียงว่า Facultative Obligatory Treaty โดยมากแล้วจะไม่บังคับถึงความรับผิดชอบ ของสัญญาว่าเป็นกี่เท่าของ Retention แต่กำหนดความรับผิดชอบสูงสุดของผู้รับประกันภัยต่อ ต่อภัยเป็นจำนวนแน่นอนไว้จึงเรียกได้ว่า Facultative Obligatory เป็น Higher Surplus Treaty

ในสัญญาแบบกำหนดสัดส่วนนี้ บริษัทประกันภัยต่อจะได้รับผลตอบแทนเป็นเบี้ยประกันต่อ (Reinsurance Premium) ในอัตราส่วนเดียวกันกับที่ได้รับทุนประกันต่อ (Sum Reinsured) ไว้แต่ละภัย โดยสามารถดูภาพที่ 2 การจัดแบ่งสรรของการทำประกันภัย (Risk Allocation) ในแต่ละบริษัทได้

ภาพที่ 2 การจัดทำ Risk Allocation ของสัญญาประกันภัยต่อ

เงื่อนไขของสัญญาแบบกำหนดสัดส่วนแน่นอน (Proportional Treaty) มีดังนี้

- (1) ข้อตกลงตามเงื่อนไขต่างๆ ที่ระบุไว้ในสัญญา
- (2) ความรับผิดชอบของบริษัทประกันภัยต่อ
- (3) การเรียกร้องค่าเสียหายที่เกิดขึ้นกับบริษัทประกันต่อ
- (4) การแก้ไขตัวเลขให้ถูกต้อง
- (5) ผลบังคับตามสัญญา
- (6) การตกลงที่จะจ่ายค่าส่วนลดเป็นร้อยละ ... ของเบี้ยประกันสุทธิ
- (7) การจัดทำรายการบัญชีส่งไปให้บริษัทรับประกันต่อ
- (8) การสงวนสิทธิในการตั้งสำรองร้อยละ...ของเบี้ยประกันสุทธิ
- (9) การสงวนสิทธิในการปรับปรุงค่าเสียหาย การชำระค่าโดยสาร และการ

ต่อรองค่าเสียหาย

- (10) การตกลงเป็นร้อยละของเบี้ยประกันก่อนหักส่วนลด (Commission)
- (11) การระงับของสัญญา
- (12) การตกลงในการออกใบแนบ (Addendum) การโต้ตอบทางจดหมาย

ทางโทรเลขที่ถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

(13) ข้อยกเว้นของสัญญา

ก. สงคราม การรุกราม การกระทำหรือการมุ่งร้ายของราชศัตรู การกระทำอันมีลักษณะคล้ายสงคราม (ไม่ว่าจะได้มีการประกาศสงครามหรือไม่)

ข. สงครามกลางเมือง การก่อความวุ่นวาย การจลาจล การปฏิวัติ การกบฏสภาพแห่งการล้อมกรุง หรือการประกาศกฏอัยการศึก

ค. การรับหรือการรวมอำนาจ หรือการขอร้อง กรือการทำลายทรัพย์สินโดยคำสั่งทางเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่บ้านเมืองใดๆ

ง. อาวุธนิวเคลียร์

จ. การแผ่รังสี หรือการแพร่กัมมันตรังสี จากเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ หรือจากนิวเคลียร์ใดๆ อันเนื่องมาจากการเผาไหม้ของเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ และจากกรรมวิธีใดๆ แห่งการ แดกแยกตัวทางนิวเคลียร์ ซึ่งดำเนินการต่อกันไปด้วยตัวเอง

ฉ. ความเสียหายที่บริษัทได้รับ ไม่ว่าบริษัทจะเป็นผู้รับประกันหรือผู้รับประกันต่อจากการเข้าร่วมอยู่ในกลุ่ม Pool ซึ่งคุ้มครองรับผิดชอบเกี่ยวกับนิวเคลียร์

(14) การแต่งตั้งผู้ไกล่เกลี่ยในกรณีที่คุณสัญญามีการจัดแย้งกัน

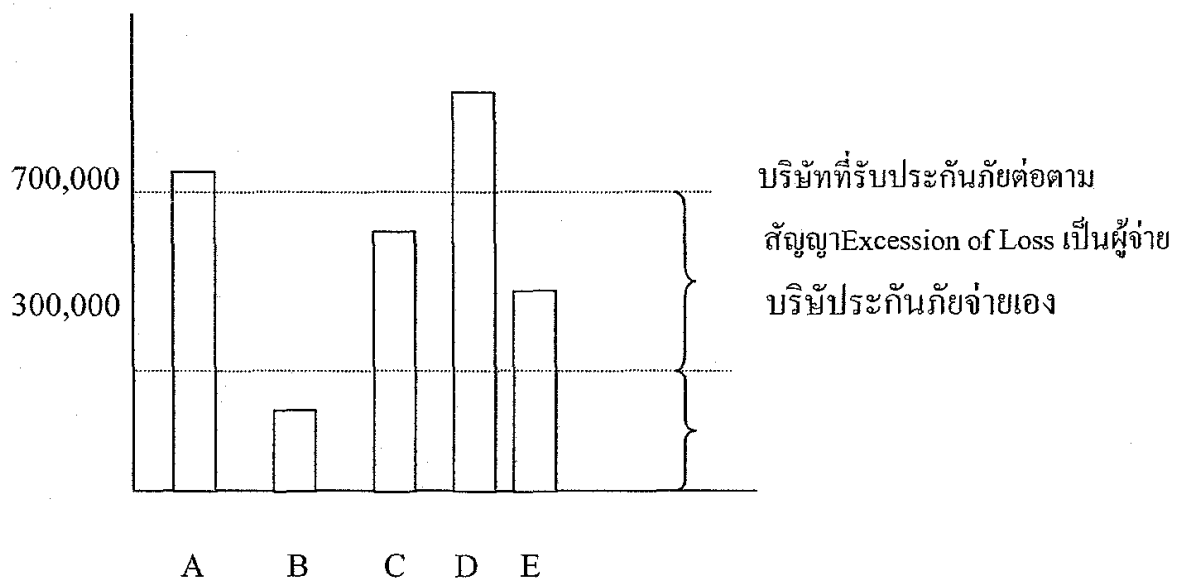
2) สัญญาแบบไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-Proportional Treaty) แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

(1) Excess of Loss (XOL) เป็นการประกันภัยต่อซึ่งผู้รับประกันภัยต่อตกลงที่จะ รับผิดชอบในความเสียหายแต่ละครั้งในส่วนที่เกินกว่า Retention ของบริษัทเอาประกันภัยต่อไปถึงระดับหนึ่ง เช่น ผู้รับประกันภัยต่อตกลงเข้าทำสัญญาเงื่อนไข 700,000 บาท ส่วนเกินของ 300,000 บาทต่อการเกิดภัยหนึ่งภัยใด หรือในสัญญา Fire XOL Treaty ถ้าเกิดเพลิงไหม้ขึ้นมีความเสียหายน้อยกว่า 300,000 บาทบริษัทเอาประกันภัยต่อก็จะต้องรับผิดชอบในส่วนนั้นทั้งหมด แต่ถ้าความเสียหายน้อยกว่า 300,000 บาท ผู้รับประกันต่อจะรับผิดชอบส่วนที่เกินจาก 300,000 บาท แต่ต้องไม่เกิน 700,000 บาท ดูภาพที่3

(2) Stop Loss หรือ Excess of Loss Ratio คือการประกันภัยต่อที่คล้ายกับ Excess of Loss มากต่างกันที่ผู้รับประกันภัยต่อในสัญญา XOL ต้องรับผิดชอบในความเสียหายที่เกินกว่าส่วนที่รับเสี่ยงภัยเองของบริษัทเอาประกันภัยต่อเท่านั้น แต่ผู้รับประกันภัยต่อใน

สัญญา Stop Loss จะรับผิดชอบเมื่ออัตราความเสียหาย Loss Ratio ของบริษัทเอาประกันภัยต่อเกินกว่าอัตราร้อยละที่ได้กำหนดไว้ไปจนถึงอัตราหนึ่ง ซึ่งเป็นความรับผิดชอบสูงสุดของผู้เอาประกันภัย

ค่าสินไหมจ่าย(ล้านบาท)

ภาพที่ 3 การกระจายความรับผิดชอบระหว่างบริษัทประกันภัยกับบริษัทรับประกันภัยต่อตามสัญญา Non-Proportional Treaty

เงื่อนไขของสัญญาแบบไม่กำหนดสัดส่วนแน่นอน (Non-Proportional Treaty) มีดังนี้

- (1) การคุ้มครองรวมรับผิดชอบในส่วนที่บริษัทรับเสี่ยงภัยเอาไว้เอง
- (2) ความรับผิดชอบส่วนเกินของความเสียหายสุทธิที่บริษัทได้รับเสี่ยงภัยเอาไว้เอง (Ultimate Net Loss)
- (3) ข้อยกเว้นในสัญญา
- (4) จำนวนเงินที่จ่ายจริงที่บริษัทได้รับชำระค่าเสียหายหลังจากได้หักมูลค่าซาก และการเรียกร้องการชำระเงินจากสัญญาประกันต่อฉบับอื่น
- (5) ความเสียหายของหลายๆภัย ซึ่งเกิดจากภัยธรรมชาติครั้งเดียว (Loss

Occurance)

(6) ผลบังคับตามสัญญา

(7) การจ่ายค่าเบี้ยประกันแก่บริษัทประกันภัยต่อในอัตราร้อยละของเงิน

ประกันรับสุทธิ(Net Premium Income)

(8) การปรับปรุงให้ความรับผิดชอบของบริษัทรับประกันภัยต่อเท่าเดิม

(Reinstate)

(9) การรับผิดชอบต่อการชำระค่าเสียหายทุกรายที่ได้จ่ายไป

(10) การสิ้นสุดของสัญญา

(11) ถ้าความเสียหายเกิดขึ้นต่อเนื่อง แม้ว่าสัญญาสิ้นสุด ก็ยังถือเป็นความรับ

ผิดชอบ

(12) การเปลี่ยนแปลงนโยบายการรับประกันที่ต้องอนุญาตจากบริษัท

ประกันต่อ

(13) การแจ้งให้บริษัทประกันต่อในสาเหตุที่เกิดความเสียหาย

(14) การมีสิทธิเข้าทำการตรวจหลักฐานต่างๆ

(15) การแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการ ในกรณีที่สองฝ่ายมีการขัดแย้งกัน

(16) การเปลี่ยนเงินสกุลอื่นเป็นเงินบาท

3. การประกันภัยแบบกลุ่ม (Pool Reinsurance) นิยมนำมาใช้กับความเสี่ยงภัยรายใหญ่ หรือเป็นภัยพิเศษที่จะก่อให้เกิดความเสียหายมากกว่าปกติหรือเกิดบ่อยครั้งผิดปกติไม่ว่าจะเป็นความเสียหายที่เกิดกับตัวทรัพย์สินหรือความรับผิดที่มีบุคคลได้รับบาดเจ็บล้มตายเป็นจำนวนมาก ซึ่งการรับประกันภัยดังกล่าวไม่สามารถทำประกันภัยต่อในแบบอื่นได้ เช่น ความเสี่ยงภัยจากพลังงานปรมาณู(Atomic Energy Risks) จึงต้องกระจายความเสี่ยงภัยไปให้กับสมาชิกของกลุ่ม(Pool)อาจจะกำหนดให้มีการประกันภัยต่อแบบเกินส่วนที่สามารถรับเสี่ยงภัยได้ หรือจะเป็นแบบกำหนดค่าสินไหมทดแทนสูงสุดที่ผู้รับประกันภัยคนแรกสามารถจ่ายคืนได้(Excess of Loss) ซึ่งก็ขึ้นอยู่กับข้อตกลงกันในกลุ่มนั้นๆ

ในอีกกรณีหนึ่งอาจจะนำมาใช้เป็นกลไกในการเก็บรักษาเบี้ยประกันสำหรับภัยที่มีผลการรับประกันภัยซึ่งแต่ละบริษัทต้องการจะได้อำนาจไว้มากที่สุด เช่น

งานกองกลางประกันอัคคีภัย (Thailand Fire Pool) เป็นต้น

ประโยชน์ของการจัดตั้ง Pool

- 1) เพื่อช่วยให้เบี้ยประกันภัยคงอยู่ในประเทศให้มากที่สุดก่อนที่จะทำการประกันภัยต่อออกนอกประเทศ
- 2) เนื่องจากปริมาณของงานบางประเภทอาจจะมีน้อย แต่ต้องการผู้ชำนาญการรับประกันภัยแต่ละประเภทของภัย แทนที่สมาชิกแต่ละบริษัทจะต้องจ้างผู้ชำนาญการเพื่อการรับประกันภัยและหรือพิจารณาชำระค่าสินไหมของภัยนั้นๆ Pool อาจจะว่าจ้างผู้เชี่ยวชาญดังกล่าวเพียง1-2 คนก็พอ
- 3) เป็นการตัดปัญหาด้านแข่งขันลดอัตรารับประกันภัย เพราะสมาชิกทุกคนจะร่วมมือกันใช้อัตราเดียวกัน ทำให้อัตราสมเหตุสมผลและเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ยิ่งขึ้น
- 4) ทำให้รวบรวมสถิติเป็นไปได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เพื่อนำไปปรับปรุงงานเกี่ยวกับพิจารณาการรับประกันและกำหนดอัตรา
- 5) เป็นการช่วยกำหนดเงื่อนไขที่ดีกว่าจากตลาดประกันช่วงในต่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งส่วนที่เกินกว่า Pool Limit

4. การประกันภัยช่วง คือ การประกันภัยต่อของงานประกันภัยต่อ(The Insurance of a Reinsurance)

ในบางครั้งผู้รับประกันภัยต่อไม่ต้องการที่จะรับเสี่ยงภัยเองทั้งหมด ก็จะนำภัยที่รับประกันภัยต่อนั้นทำการประกันภัยช่วง(Retrocede) ออกไป ส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่ได้รับจากผู้เอาประกันภัยต่อหรือผู้รับประกันภัยต่อแล้วแต่พิจารณา ในการที่ผู้รับประกันภัยต่อประกันภัยช่วงออกไป ผู้รับประกันภัยต่อก็จะกลายเป็นผู้เอาประกันภัยต่อ(Ceding Company) แทนที่ เมื่อเป็นเช่นนี้เหตุผลที่บริษัทประกันภัยต้องรับประกันภัยต่อมากเกินกว่าที่จะสามารถรับได้เนื่องจาก

- 1) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างบริษัทรับประกันภัยต่อกับบริษัทเอาประกันภัยต่อ
- 2) ในกรณีที่บริษัทรับสัญญาในเขตนั่นๆ หลายๆ สัญญาอาจจะเกิดการสะสมภัย(Accumulation of Risk)

3) สัญญาประกันภัยต่อนั้นๆ อาจจะไม่มีความสมดุล จึงไม่ปลอดภัยที่จะรับเสี่ยงภัยทั้งหมด

4) ในกรณีของผู้รับประกันภัยต่อโดยอาชีพ (Professional Reinsurer) ซึ่งไม่มีการรับประกันภัยโดยตรง การประกันภัยช่วงแบบ Retrocession จึงเป็นวิธีเดียวที่ผู้รับประกันภัยต่อประเภทนี้จะสามารถสนองความต้องการของบริษัทเอาประกันภัยต่อเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยน (Reciprocal exchange)

5) การประกันภัยช่วง ผู้เอาประกันภัยช่วงได้รับค่าส่วนลด(Overriding Commission)

6) วงเงินประกันภัยต่อที่บริษัทรับประกันภัยช่วงจำเป็นต้องรับอาจเป็นเงินประกันภัยต่อขั้นต่ำ (Minimum Share) ที่บริษัทเอาประกันภัยต่อจะสามารถให้ได้ แต่ Minimum Share ที่รับมาอาจจะสูงเกินไปสำหรับการรับเสี่ยงภัยเอง จึงต้องมีการทำประกันภัยต่อช่วงออกไป

ปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกการประกันภัยต่อ

การดำเนินการในการประกันภัยต่อ จะมีผลกระทบต่อฐานะการเงินและเสถียรภาพของการประกอบกิจการประกันภัย ดังนั้นการตัดสินใจเลือกการประกันภัยต่อจึงต้องเป็นไปอย่างรอบคอบ โดยพิจารณาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ความสัมพันธ์ของวิธีและประเภทของการประกันภัยต่อกับระยะเวลาของการพัฒนาของบริษัทประกันภัย การประกันภัยต่อแต่ละประเภทและแต่ละวิธีมีวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน และมีผลต่อสถานะภาพของผู้ซื้อหรือผู้รับประกันภัยต่อต่างกันด้วย การพิจารณาว่าจะเลือกการประกันภัยต่อแบบใด วิธีการใดจึงจำเป็นต้องพิจารณาจากสถานะภาพของบริษัทประกันภัยซึ่งโดยทั่วไปสถานะภาพของบริษัทประกันภัยจะเป็นไปตามระยะเวลาของการพัฒนาบริษัท กล่าวคือ ในขั้นแรกเริ่มที่เข้ามาเป็นบริษัทประกันภัยใหม่ ในวงการธุรกิจประกันภัย บริษัทประกันภัยที่เพิ่งเริ่มนั้น มักจะเลือกการประกันภัยต่อประเภทกำหนดสัดส่วนและใช้วิธีการประกันภัยต่อชนิดเฉพาะราย ทั้งนี้เพื่อรักษาเสถียรภาพของตนให้สามารถอยู่รอดได้เป็นประการสำคัญ เมื่อธุรกิจประกันภัยได้เจริญเติบโตขึ้น ในขั้นของการเจริญเติบโตนี้ธุรกิจประกันภัยก็จะเริ่มขยายการประกันภัย

ต่อไปยังประเภทหรือวิธีการอื่นที่บริษัทเห็นว่า จะช่วยเพิ่มความสามารถในการประกอบธุรกิจประกันภัยได้ สำหรับขั้นการอิมตัวธุรกิจประกันภัยมักจะพยายามแสวงหาตลาดเพิ่มโดยใช้วิธีการประกันภัยต่อชนิดพูล (pool) เพื่อการรวมกลุ่มธุรกิจประกันภัยและร่วมทุนในการรับประกันภัยต่อส่วนเกินและการเข้าสู่ตลาดต่างประเทศ ธุรกิจประกันภัยที่ประกอบธุรกิจมานาน จะประสบปัญหาการแข่งขันสูงและอาจก้าวเข้าสู่ขั้นของการตกต่ำได้ ธุรกิจประกันภัยประสบปัญหานี้จะต้องพยายามแก้ไข โดยเลือกการประกันภัยต่อประเภทไม่กำหนดสัดส่วนเพื่อแก้ปัญหาฐานะการเงินและบริหารการเงินของธุรกิจประกันภัยนั้นเพื่อให้กลับสู่ขั้นเจริญเติบโต หรือขั้นอิมตัวในรอบใหม่ต่อไป

2. ความสัมพันธ์ของวิธีและประเภทของการประกันภัยต่อกับประเภทและขนาดของธุรกิจประกันภัย การประกอบธุรกิจประกันภัยมักจำแนกตามลักษณะการรับประกันภัยได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ การประกันชีวิต และการประกันวินาศภัย การเลือกวิธีและประเภทของการประกันภัยต่อจึงต้องสอดคล้องกับลักษณะของการรับประกัน กล่าวคือ การรับประกันชีวิตจะมีการเอาประกันภัยต่อเฉพาะส่วนการคุ้มครองการตาย ซึ่งมีระยะเวลาเอาประกันภัยเป็นรายปี ดังนั้นวิธีการประกันภัยต่อการประกันชีวิต จึงนิยมใช้วิธีทำสัญญาประกันภัยต่อเป็นรายปี (YRT) สำหรับการประกันวินาศภัย ซึ่งมีลักษณะเป็นการประกันทรัพย์สินและอุบัติเหตุ รวมทั้งความรับผิดชอบ การเอาประกันภัยต่อจึงมีทั้งประเภทกำหนดสัดส่วนและไม่กำหนดสัดส่วนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการบริหารของบริษัทประกันภัยนั้นๆ

ในด้านขนาดของธุรกิจประกันภัยจะพิจารณาได้จากฐานะการเงิน (ซึ่งได้แก่เงินกองทุนและทรัพย์สินของบริษัท) และจำนวนบุคลากรที่มีอยู่ การเลือกวิธีและประเภทของการประกันภัยต่อต้องเหมาะสมกับฐานะการเงิน และบุคลากรที่มีอยู่ด้วย ตัวอย่างเช่น วิธีการประกันภัยต่อเฉพาะราย มักจะต้องใช้บุคลากรและเวลาในการติดต่อมากอาจไม่เหมาะสมกับธุรกิจประกันภัยขนาดเล็กที่มีบุคลากรจำนวนน้อย เป็นต้น

3. การบริหารโปรแกรมการประกันภัยต่อ บริษัทประกันภัยที่จะประกอบธุรกิจการประกันภัยต่อควรได้มีการวางแผนโปรแกรมการประกันภัยต่อของตนขึ้น โปรแกรมการประกันภัยต่อที่ได้วางแผนนี้มักจะมีการออกแบบให้สามารถตอบสนองวัตถุประสงค์ในการประกันภัยต่อของตนเป็นสำคัญ ในการออกแบบโปรแกรมการประกันภัยต่อ จะ

ต้องมีการพิจารณาถึง 1) นโยบายของธุรกิจ 2) เป้าหมายของธุรกิจ 3) ลักษณะของธุรกิจ 4) ฐานะการเงิน 5) สไตล์ทางการบริหารและความสามารถทางการบริหาร

นโยบายของธุรกิจ เป็นแนวทางที่สำคัญในการวางโปรแกรมการประกันภัยต่อ เพราะการดำเนินธุรกิจประกันภัยต่อก็เพื่อตอบสนองนโยบายของธุรกิจ นอกจากนี้ เป้าหมายของธุรกิจก็เป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาหาวิธีที่เหมาะสมสามารถดำเนินการให้บรรลุ เป้าหมายในการทำกำไร เป้าหมายโดยทั่วไปของธุรกิจก็คือ กำไรสูงสุดและการเจริญเติบโตของธุรกิจ เป็นต้น โปรแกรมการประกันภัยต่อต้องสอดคล้องกับเป้าหมาย โดยต้องกำหนดให้มีแผนการขยายตัว โดยแผนเพิ่มความสามารถในการรับประกันภัยต่อต้องสอดคล้องกับเป้าหมาย โดยต้องกำหนดให้มีแผนการขยายตัว แผนเพิ่มความสามารถในการรับประกันภัยต่อ แผนเพิ่มพื้นที่หรือเขตรับประกันภัยต่อ นอกจากนี้ในการวางแผนโปรแกรมที่ประกันภัยต่อต้องทราบข้อมูลลักษณะของธุรกิจ ได้แก่ ขนาดของธุรกิจ ประเภทของลูกค้านี้ ประเภทของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนทราบฐานะทางการเงินของธุรกิจ

โปรแกรมการประกันภัยต่อของธุรกิจประกันภัยแต่ละแห่ง เป็นผลมาจากการออกแบบ แนวทางและจุดหมายปลายทาง ตลอดจนความสัมพันธ์ของทรัพยากรต่างๆ ภายในธุรกิจประกันภัยแต่ละแห่ง ดังนั้นจึงไม่มีรูปแบบของโปรแกรมการประกันภัยต่อที่สมบูรณ์ และเป็นแบบอย่างที่จะใช้ได้เป็นการทั่วไป ธุรกิจประกันภัยแต่ละแห่งต้องกำหนดโปรแกรมการประกันภัยต่อของตนเอง โดยคำนึงถึงปัจจัยต่างๆ และความเหมาะสมกับสภาพของธุรกิจนั้นๆ เป็นสำคัญ

4. ผู้เอาประกันภัยต่อ-ผู้รับประกันภัยต่อ การประกันภัยต่อต้องดำเนินอยู่บนรากฐานความไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างผู้เอาประกันภัยต่อกับผู้รับประกันภัยต่อ มักจะต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้รับประกันภัยต่อ ในด้านฐานะทางการเงิน ความต่อเนื่องในการติดต่อธุรกิจซึ่งกันและกัน ความยืดหยุ่นเพื่อรักษาสัมพันธภาพอันดีระหว่างกัน และการให้บริการของผู้รับประกันภัยต่อ ส่วนในการเอาประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยต่อ ต้องพิจารณาถึงคุณสมบัติของผู้เอาประกันภัยต่อว่าเป็นภัยที่ดีหรือไม่ การพิจารณาคุณสมบัติของผู้เอาประกันภัยต่อนั้น เนื่องจากลักษณะการประกอบธุรกิจประกันภัยต่อเป็นความสัมพันธ์ประเภทต่างตอบแทนกันกล่าวคือ ทั้งสองฝ่ายต่างได้รับผลประโยชน์ ดังนั้น คุณสมบัติของผู้เอาประกันที่ดี จึงได้แก่ ชื่อเสียงและฐานะทางการเงิน

ความสัมพันธ์อันดี และความต่อเนื่องในการติดต่อธุรกิจซึ่งกันและกัน

วิธีการทำประกันภัยต่อ

วิธีการทำประกันภัยต่อ มี 2 วิธี คือ การทำโดยตรง และ ทำโดยผ่านนายหน้า โดยจะมีวิธีการที่แตกต่างกันไปในเรื่องการสรรหาการประกันภัยต่อและการบริการผู้รับประกันภัยต่อ

1. การทำโดยตรง หมายถึง การที่บริษัทผู้รับประกันภัยต่อจัดให้มีบุคลากรหรือหน่วยงานภายในบริษัททำหน้าที่ในการประกันภัยต่อ บุคลากรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงจะมีหน้าที่ในการดำเนินการ โดยจะเป็นทั้งนักสถิติ นักเก็บค่าไถ่ นักประกันภัย การติดต่อในการโดยตรงมักใช้การเจรจากันเป็นส่วนใหญ่ เมื่อตกลงได้แล้วจึงทำเป็นสัญญาประกันภัยต่ออีกที โดยปกติบริษัทประกันภัยที่ทำการซื้อประกันภัยโดยตรงมักจะให้บริการรับประกันภัยทุกประเภทและวิธีในการประกันภัยต่อ รวมทั้งการนำเอาภัยที่รับประกันภัยต่อไปทำการประกันช่วงด้วย

บริษัทรับประกันภัยต่ออาจจะแยกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1) บริษัทรับประกันภัยโดยตรง (Direct Insurer) คือบริษัทที่ดำเนินกิจการประกันภัยโดยตรงจากผู้เอาประกันภัย และรับประกันภัยต่อจากบริษัทประกันภัยอื่นๆ อีกด้วย ทั้งนี้เพื่อให้งานที่มีอยู่มีการกระจายมากขึ้นและมีเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้น

2) บริษัทรับประกันภัยต่อโดยอาชีพ (Professional Reinsurer) เนื่องจากภัยที่บริษัทประกันภัยโดยตรงรับเสี่ยงไว้มีปริมาณเกินขนาดที่จะเก็บไว้เองได้ทั้งหมด ไม่ว่าจะเกิดจากกฎหมายหรือเกิดจากความไม่พร้อมทางด้านเทคนิค ทำให้จำนวนภัยที่แต่ละบริษัทประกันภัยโดยตรงรับไว้จำเป็นต้องมีการประกันภัยต่อออกไปเกือบทุกภัย บางกรรมธรรม์มีทุนประกันภัยสูง ต้องมีการทำประกันภัยต่อ ฉะนั้นทำให้เห็นว่าทุนประกันภัยต่อมีจำนวนมหาศาล ทำให้เกิดมีการจัดตั้งบริษัทประกันภัยต่อโดยอาชีพขึ้น เพื่อรองรับความต้องการในด้านนี้โดยเฉพาะ บริษัทประกันภัยต่อโดยอาชีพนี้จะมีบทบาทอย่างมากเนื่องจากสามารถรับงานจากทั่วโลก ทำให้มีความชำนาญและประสบการณ์ในการพิจารณารับประกันภัยต่อ และบางบริษัทได้รวบรวมสถิติของภัยและความเสียหายไว้ด้วย

2. การทำผ่านนายหน้ารับประกันภัยต่อ (Reinsurance Broker) ซึ่งก็คือคนกลางหรือนายหน้าที่ทำหน้าที่ซื้อหรือจัดการในการติดต่อระหว่างบริษัทเอาประกันภัยต่อและบริษัทรับประกันภัยต่อ ในการทำทำสัญญาประกันภัยต่อโดยหวังค่าบำเหน็จจากการนั้นเป็นการตอบแทน ซึ่งเรียกว่า ค่านายหน้า ซึ่งคิดมาจากเบี้ยประกันภัยต่อ โดยผู้เอาประกันภัยต่อได้จ่ายให้กับผู้รับประกันภัยต่อ อัตราค่านายหน้าจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับประเภทของการประกันภัยต่อและเบี้ยประกันภัยต่อที่เกิดขึ้นในการติดต่อธุรกิจนั้น

Reinsurance Broker มีบทบาทสำคัญสำหรับการจัดการประกันภัยต่อให้กับบริษัทประกันภัยโดยตรง เนื่องจาก Reinsurance Broker จะมีความรู้เกี่ยวกับตลาดประกันภัยและมีความรู้ทางเทคนิคการประกันภัยต่อเป็นอย่างดี

หลักการพิจารณาเลือกผู้รับประกันภัยต่อควรพิจารณาดังนี้

1. การกระจายความเสี่ยงภัย (Spread of Risks) ผู้รับประกันภัยต่อเมื่อรับประกันภัยเข้ามาแล้วต้องมีความเสี่ยงภัยเกิดขึ้น เนื่องจากไม่สามารถจะคาดการณ์ได้ว่าจะมีภัยอะไรเกิดขึ้นในอนาคต บริษัทจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเท่าใด ดังนั้นจึงต้องพิจารณาว่า บริษัทมีการกระจายความเสี่ยงหรือกระจายภัยที่รับเข้ามาดีเพียงใด โดยต้องพิจารณาถึงทำเลที่ตั้งของผู้รับประกันภัยต่อ ว่าตั้งอยู่ในเขตใดเนื่องจากผู้รับประกันภัยต่อจะต้องมีการรับประกันภัยภายในเขตที่ตนตั้งอยู่ ในปริมาณมากน้อยเพียงใด หากรับประกันภัยมากหมายถึงมีการสะสมภัยมาก ก็ย่อมมีความเสี่ยงสูง

2. การจัดประกันภัยต่อที่เหมาะสม (Amount and Soundness of Reinsurance) บริษัทประกันภัยและบริษัทประกันภัยต่อทุกแห่ง ต้องมีการประกันภัยต่อออกไปอีกทอดหนึ่ง ถ้าหากความสามารถในการรับเสี่ยงภัยนั้นๆมีไม่พอ เพื่อลดการเสี่ยงภัยของตนเองและเป็นการกระจายความเสี่ยงภัยออกไป แต่การประกันภัยต่อออกไปนั้น ก็ต้องมีการจัดการที่เหมาะสม คือ ต้องมีการประกันภัยต่อในสัดส่วนที่เหมาะสม และต้องคัดเลือกบริษัทผู้รับประกันภัยต่อที่มีคุณภาพดีด้วย

ในการพิจารณานั้น จะต้องดูว่าผู้รับประกันภัยมีการรับเสี่ยงภัยไว้เอง (Retention) ที่เหมาะสมหรือไม่ รับเสี่ยงภัยมากเกินไป หรือน้อยเกินไป หากรับมากเกินไปก็จะทำให้ประสบกับภาวะความเสี่ยงสูงเกินไป ในขณะที่รับเสี่ยงภัยเองน้อยเกินไป ก็จะ

ทำให้บริษัทเติบโตช้าและเสียโอกาสในการขยายงานออกไป

หลังจากนั้นก็มาพิจารณาว่าบริษัทมีการประกันภัยต่อในภัยหรือความเสี่ยงที่เกินความสามารถออกไปในสัดส่วนที่เหมาะสมเพียงใด มีการจัดสัดส่วนของสัญญาประกันภัยต่อที่เหมาะสมหรือไม่ และต้องพิจารณาคำว่า บริษัทรับประกันภัยต่อมีฐานะทางการเงินเป็นอย่างไร เพราะหากพิจารณาไม่ดีแล้วจะทำให้บริษัทอาจจะถูกผลกระทบได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3. คุณภาพและราคาประเมินของสินทรัพย์ (Quality and Estimated Market Value of Assets) บริษัทรับประกันภัยเมื่อรับประกันภัยแล้ว มักจะนำเงินค่าเบี้ยประกันภัยที่รับมาไปลงทุนหรือเปลี่ยนเป็นสินทรัพย์หาผลประโยชน์จากการลงทุน ซึ่งถือเป็นรายได้ทางหนึ่ง และเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เพิ่มเติมของบริษัท หากนำเงินไปลงทุนในสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงเกินไป อาจทำให้เกิดการขาดทุนได้

อีกประการหนึ่งที่ควรพิจารณาคือ สินทรัพย์ที่นำเงินไปลงทุนซื่อนั้น สามารถจะนำมาแปลงสภาพกลับเป็นเงินสดได้ง่ายหรือรวดเร็วเพียงใด ในกรณีที่มีความต้องการจะใช้เงินสดด่วน เช่น หุ่นทุน หุ่นกู้ อสังหาริมทรัพย์ต่าง เป็นต้น เมื่อลงทุนซื้อแล้วหากมีความจำเป็นจะต้องขายเพื่อนำเงินสดมาใช้ จะทำได้เร็วเพียงใดและราคาที่ได้จะกำไรหรือขาดทุน ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ต้องพิจารณาให้รอบคอบเพราะเป็นผลกระทบต่อสภาพคล่องของบริษัท

4. เงินสำรองค่าสินไหมทดแทนที่เพียงพอ (Adequacy of Loss Reserve) เงินสำรองค่าสินไหมทดแทนของบริษัทจะเป็นตัววัดถึงผลกำไร หรือสภาพคล่องทางการเงินของบริษัทนั้นๆ ถ้าไรของผู้รับประกันภัยต่อเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบริษัทมีการชดเชยค่าสินไหมทดแทนเกิดขึ้นทั้งหมด ประกอบกับการตั้งเงินสำรองสำหรับค่าสินไหมทดแทนค้างจ่ายที่พอเพียง หากมีการตั้งหรือกั้นเงินสำรองค่าสินไหมไม่เพียงพอแล้ว ถ้าไรที่คาดว่าจะได้รับจะไม่ครบ หรืออาจขาดทุนก็ได้

ฉะนั้น จึงต้องพิจารณาผู้รับประกันภัยต่อที่จะทำสัญญาด้วยนั้นว่า มีการตั้งเงินสำรองค่าสินไหมทดแทนที่เหมาะสม และพอเพียงหรือไม่ เพราะหากมีเงินสำรองไม่เพียงพอ ย่อมส่งผลกระทบต่อผลกำไรของบริษัท เนื่องจากหากตั้งเงินสำรองค่าสินไหมทดแทนต่ำเกินไป ผลกำไรของกิจการที่แสดงไว้ในงบกำไรขาดทุน หรืองบดุลก็เป็นตัวเลขที่มาก

เกินความจริง ซึ่งจะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นบริษัทที่มีฐานะการเงินไม่มั่นคง

5. คณะผู้บริหาร (Management) ประสบการณ์ ความชำนาญ ความสามารถในการบริหารงานตลอดจนทัศนคติของผู้บริหารในบริษัทรับประกันภัยต่อ ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงและฐานะการเงินของบริษัทแม้จะยากที่จะประเมินคุณค่าหรือคุณภาพของผู้บริหารเหล่านั้น

การที่จะประเมินคุณภาพผู้บริหารของแต่ละบริษัทที่ทำประกันภัยต่อกัน จำเป็นที่จะต้องอาศัยประสบการณ์การทำงานในแวดวงประกันภัยต่อเป็นระยะเวลานานพอสมควร อีกทั้งจะต้องศึกษาข้อมูลของบริษัทต่างๆ รวมถึงข่าวสารทั่วไป ที่เกี่ยวกับประกันภัยของทั่วโลก เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการวิเคราะห์ผู้รับประกันภัยต่อแต่ละราย

6. ชื่อเสียงของบริษัท (Reputation) การวิเคราะห์หรือคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อนั้นบางครั้งอาจจะขาดข้อมูลสำคัญบางประการ เช่น งบการเงิน เป็นต้น ทั้งนี้ อาจจะอาศัยชื่อเสียงของผู้รับประกันภัยต่อ มาเป็นตัวพิจารณาก็ได้เนื่องจากชื่อเสียงนี้เป็นตัวแปรที่สะท้อนให้เห็นถึงจุดเด่น จุดด้อยของบริษัทได้อีกทางหนึ่ง บริษัทที่มีชื่อเสียงดี เป็นที่รู้จักของคนทั่วไปย่อมจะแสดงว่าเป็นบริษัทที่มีความมั่นคงพอ อย่างไรก็ตาม บริษัทที่มีชื่อเสียงดี ก็อาจจะบริหารงานผิดพลาดได้เช่นกัน ดังนั้นไม่ควรพิจารณาเฉพาะชื่อเสียงเพียงอย่างเดียว

หลักการพิจารณาเลือกผู้เอาประกันภัยต่อควรพิจารณาดังนี้

การทำการประกันภัยต่อนั้นจะพิจารณาเฉพาะด้านการรับประกันภัยเพียงด้านเดียวไม่ได้ต้องมีการพิจารณาด้านผู้เอาประกันภัย(Ceding Company) ด้วย เพื่อเป็นหลักให้ผู้รับประกันภัยต่อใช้ในการคัดเลือกผู้เอาประกันภัยเช่นกัน โดยมีองค์ประกอบที่ควรพิจารณาดังนี้

1. ความเชี่ยวชาญในการรับประกันภัย ควรพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยรายใดมีความเชี่ยวชาญในการรับประกันภัยประเภทใด แล้วจึงรับประกันภัยต่อแบบสัญญาตามความเชี่ยวชาญของผู้เอาประกันภัยรายนั้นๆ

2. ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองหรือการรับประกันภัย (Cost of Coverage) คือ การพิจารณาอัตราเบี้ยประกันภัย (Rate) เบื้องต้นว่าสูงต่ำประการใด และอัตรานั้นสมควร

เพียงใดเพราะจะทำให้ทราบว่าจะมีเบี้ยประกันภัยเท่าไรด้วย แต่บริษัทที่เสนออัตราเบี้ยประกันต่ำ อาจให้ความคุ้มครองน้อยและบริการไม่ดีก็ได้ หรืออาจเป็นการเสนออัตราต่ำเพื่อชิง ลูกค้า แต่ในปีต่อไปอาจถูกขอเพิ่มเบี้ยประกันภัยโดยอ้างเหตุผลต่าง ๆ นานา ก็ได้ จึงเป็นสิ่งที่ควรระวังเช่นกัน

3. ความมั่นคงทางการเงิน (Financial Strength) การพิจารณาความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกันภัย ก็เพื่อต้องการทราบว่าบริษัทนั้นมีฐานะแข็งแรงมั่นคงทางการเงินสมควรแก่การไว้วางใจได้เพียงใด การที่จะทราบความมั่นคงทางการเงินของบริษัทประกัน ควรดูผลการดำเนินงานที่ผ่านมา โดยพิจารณาจากงบดุลและงบกำไรขาดทุนว่าผลประโยชน์การในปีที่ผ่านมามีกำไรจากการรับประกันภัยหรือไม่ ซึ่งจะเป็นเครื่องพิสูจน์ถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้เอาประกันภัยต่อ และพิจารณาจากทรัพย์สิน (Assets) หนี้สิน (Liabilities) ทุนสำรอง (Reserve) ส่วนเกินความรับผิดชอบ (Surplus) และแนวโน้มของ Expenses Ratio และ Loss Ratio จะต้องไม่สูงเกินไปกว่าอัตราส่วนมาตรฐานมากนัก รวมทั้งการลงทุนของบริษัทมีความปลอดภัย (Sound-Investment) เพียงใด สิ่งสำคัญก็คือ เบี้ยประกันภัยที่ไม่ถือเป็นรายได้ของบริษัทในปีนั้นๆ (Unearned Premium) ซึ่งบริษัทจะต้องเก็บสำรอง (Reserve) ไว้จะนำไปเข้าเป็นรายได้ของบริษัทไม่ได้ ทุกประเทศมีกฎหมายควบคุมและกำหนดให้บริษัทประกันภัยเก็บ Unearned Premium สำรองไว้และกำหนดวิธีที่จะหักเป็นรายได้ตามระยะเวลาที่ผ่านมาไว้ให้ปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ทั้งนี้เพราะ Unearned Premium Reserve จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าบริษัทมีความมั่นคงทางการเงินเพียงใดนั่นเอง ตัวเลข Unearned Premium Reserve นี้ควรจะดูจากตัวเลขหลายๆปีย้อนหลัง

การวิเคราะห์ความมั่นคงทางการเงินนี้เป็นเรื่องการใช้วิชาทางการคำนวณอยู่มากในต่างประเทศมีองค์การทำหน้าที่เปรียบเทียบและจัดทำรายงานผลของการวิเคราะห์ออกให้ผู้สนใจทราบเป็นระยะๆ ตลอดเวลา เช่น Best's Insurance Report และ Best's Insurance Guide with key Rating ในสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ของไทยเราก็มีรายงานกิจการประกันภัยของกรมการประกันภัยกระทรวงพาณิชย์ ซึ่งออกเป็นประจำปีทุกปี จึงเป็นเอกสารที่ผู้สนใจจะนำไปพิจารณาได้สะดวกและรวดเร็วเป็นอย่างมาก

4. การชำระบัญชีของผู้เอาประกันภัยต่อรวดเร็วเพียงใด จะต้องพิจารณาว่าผู้เอาประกันภัยต่อมีความชำระบัญชีในแต่ละงวดรวดเร็วเพียงใด มีการชำระล่าช้าหรือหน่วงเหนี่ยวการชำระเงินหรือไม่ ทั้งนี้หากผู้เอาประกันภัยต่อมีการชำระเงินที่รวดเร็ว ตรงเวลา ก็จะทำให้ผู้รับประกันภัยต่อมีเงินทุนหมุนเวียนที่ดี

5. สภาพภูมิศาสตร์ (Geographical Area) สภาพภูมิประเทศของแต่ละประเทศ แต่ละที่ จะมีความเสี่ยงที่แตกต่างกัน เนื่องจากแต่ละที่จะมีสภาพอากาศ ภัยธรรมชาติ ที่แตกต่างกัน เช่น ประเทศญี่ปุ่นมีแผ่นดินไหวแทบทุกวัน ซึ่งกรมธรรม์ประกันภัยต่อโดยทั่วไปของญี่ปุ่น จะไม่คุ้มครองภัยแผ่นดินไหว แต่จะมีการตั้งกลุ่มรับเสี่ยงภัย (Pool) ขึ้นเพื่อรองรับภัยแผ่นดินไหวโดยเฉพาะ

6. แนวโน้มและสภาพเศรษฐกิจ (Trend and Economic) สภาพตลาดประกันภัยมีวัฏจักรของตนเองซึ่งจะขึ้นอยู่กับการเศรษฐกิจของโลก วัฏจักรของการประกันภัยจะมีอยู่ด้วยกัน 2 ช่วงดังนี้

6.1 ช่วงตลาดอ่อนตัว (Soft Market) เป็นช่วงเฟื่องฟูของการประกันภัยและประกันภัยต่อในช่วงนี้อัตราเบี้ยประกันภัยมีแนวโน้มลดลงในขณะที่ผู้เอาประกันภัยจะได้รับความคุ้มครองสูงขึ้น เป็นช่วงที่ปริมาณการแข่งขันของบริษัทประกันภัยต่างๆ สูงขึ้นซึ่งหมายถึงมีการตัดราคากันเอง ช่วงนี้การประกันภัยต่อก็จะทำได้ง่าย ผู้รับประกันภัยต่อรายใหญ่ๆ จะรับงานโดยไม่เลือกหรือพิถีพิถันมากนัก ตลาดประกันภัยต่อทั่วไปไม่มีความสามารถในการรับงานสูง

6.2 ช่วงตลาดแข็งตัว (Hard Market) หรือยุคที่ตลาดประกันภัยถดถอยซึ่งนอกจากจะเป็นไปตามสภาพเศรษฐกิจของโลกแล้วยังเป็นผลสืบเนื่องจากช่วงที่ตลาดอ่อนตัว ทั้งนี้เพราะช่วงที่ตลาดอ่อนตัว ผู้เอาประกันภัยเกิดการแข่งขันกันสูง ทำให้เบี้ยประกันภัยต่ำ ในขณะที่ความรับผิดชอบหรือค่าสินไหมทดแทนสูงขึ้น ส่งผลให้ตลาดประกันภัยต่อทั่วโลกมีความสามารถในการรับงานลดลง การประกันภัยต่อจะทำได้ยากขึ้น และผู้รับประกันภัยต่อมีความพิถีพิถันในการพิจารณาประกันต่อมากขึ้น

7. กฎหมายและกฎบังคับเกี่ยวกับการประกันภัยต่อ (Law and Regulation) กฎหมายเป็นกฎระเบียบข้อบังคับที่ผู้เอาและผู้รับประกันภัยต่อต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ในแต่ละประเทศก็จะมีกฎหมายและกฎบังคับแตกต่างกันไป แล้วแต่ประเทศนั้นจะมี

กฎหมายเข้มงวดหรือรัดกุมเพียงใด โดยปกติแล้วกฎหมายจะเอื้อประโยชน์หรือส่งเสริมผู้เอาและผู้รับประกันภัยต่อในประเทศนั้นๆ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะตกลงทำประกันภัยต่อต้องศึกษาถึงกฎหมายและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นให้ดีเสียก่อน เพื่อจะได้ไม่เกิดปัญหาหรือยุ่งยากขึ้นในภายหลัง

การควบคุมการประกันภัยต่อในประเทศ

การประกันต่อมีลักษณะการประกอบธุรกิจการประกันภัยระหว่างประเทศมากกว่าการประกันภัยชนิดอื่นๆ เพราะผู้รับประกันภัยในประเทศหนึ่งอาจเอาประกันภัยต่อไปยังผู้เอาประกันภัยในอีกประเทศหนึ่ง ซึ่งเรียกว่า การประกันภัยต่อส่งออก (Outward Reinsurance) และในทางกลับกันผู้เอาประกันภัยในต่างประเทศก็อาจเอาประกันภัยอยู่ในรูป การประกันภัยต่อเฉพาะราย การประกันภัยต่อในระบบสัญญาธรรม ฯลฯ ฉะนั้น รัฐบาลจึงเข้ามาควบคุมการดำเนินงานต่างๆ ให้เป็นไปโดยถูกต้องและเหมาะสมกับสภาพของเศรษฐกิจและวิธีการกระจายความเสี่ยง ตลอดจนความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และประโยชน์อันจะเกิดขึ้นกับผู้เอาประกันภัย หรือผู้รับประกันภัยในประเทศด้วย

วัตถุประสงค์ในการควบคุม

กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ เป็นหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการควบคุมธุรกิจการประกันภัย โดยมีวัตถุประสงค์ในการควบคุมดังนี้

1. ให้บริษัทประกันภัยรับเสี่ยงภัยไม่เกินอัตราที่กฎหมายกำหนด
2. ให้บริษัทประกันภัยได้รับความคุ้มครองจากการเอาประกันภัยต่ออย่างเพียงพอและในต้นทุนที่เหมาะสม
3. ให้บริษัทประกันภัยได้เอาประกันภัยต่อภายในประเทศเท่าที่ขีดความสามารถและภาวะการณ์อำนวย ทั้งในระดับบริษัทและระดับธุรกิจส่วนรวม เพื่อเป็นการสงวนเงินตราไว้ในประเทศ และส่งเสริมธุรกิจในประเทศ
4. เพื่อควบคุมและป้องกันการใช้การประกันภัยต่อ เป็นเครื่องมือในการโอนเงินออกนอกประเทศโดยหลีกเลี่ยงกฎหมายหรือเป็นเครื่องมือในการหลบเลี่ยงภาษีอากร
5. เพื่อควบคุมดูแลให้บริษัทประกันภัยได้เอาประกันภัยต่อกับบริษัทในต่างประเทศที่ฐานะการเงินที่มั่นคงและมีการดำเนินงานที่เชื่อถือได้

6. เพื่อให้คำแนะนำแก่บริษัทประกันภัย ให้ได้เอาประกันภัยต่อตามหลักการประกันภัยที่ดีทั้งในด้านทฤษฎีและด้านปฏิบัติ

การดำเนินงานควบคุมโดยสรุป ดังนี้

1. ตรวจสอบการดำเนินงานของบริษัท ไม่ให้มีการรับประกันวินาศภัยเกินอัตราที่กฎหมายกำหนดและมีการดำเนินงานเป็นไปตามเงื่อนไขในสัญญาประกันภัยต่อที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมาะสมแล้ว

2. ควบคุมสัญญาประกันภัยต่อของบริษัทให้มีเงื่อนไขเหมาะสม โดยได้รับความคุ้มครองจากการเอาประกันภัยต่ออย่างเพียงพอและในต้นทุนที่เหมาะสมไม่เสียเปรียบผู้รับประกันต่อหรือมีเงื่อนไขที่ส่อเจตนาใช้การประกันภัยต่อเป็นเครื่องมือในการโอนเงินออกนอกประเทศโดยหลีกเลี่ยงกฎหมาย หรือเป็นเครื่องมือในการหลบเลี่ยงภาษีอากร หากบริษัทใดมีสัญญาประกันภัยต่อไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นไปตามหลักการประกันภัยที่ดี นายทะเบียนสั่งให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการประกันภัยต่อตามสัญญานั้น

3. ควบคุมดูแลให้บริษัทได้เอาประกันภัยต่อกับบริษัทในต่างประเทศที่มีฐานะการเงินมั่นคงและมีการปฏิบัติงานเป็นที่เชื่อถือได้ ทั้งนี้โดยจะมีการทำการวิเคราะห์ฐานะการเงินและการดำเนินกิจการของบริษัทรับประกันภัยต่อต่างประเทศ หากบริษัทใดมีฐานะการเงินและการดำเนินกิจการที่ไม่น่าเชื่อถือนายทะเบียนก็จะสั่งให้บริษัทเปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกการเอาประกันภัยต่อกับบริษัทรับประกันภัยต่อนั้นๆ

4. ควบคุมให้บริษัทได้เอาประกันภัยต่อภายในประเทศ เท่าที่ขีดความสามารถและภาวะการณ์อำนวยทั้งในระดับบริษัทและระดับส่วนรวม เพื่อเป็นการสงวนเงินตราไว้ในประเทศ และส่งเสริมธุรกิจในประเทศโดยจะมีการรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สถิติการรับประกันภัยของบริษัท และจะแนะนำให้บริษัทรับเสี่ยงภัยเพิ่มขึ้น หรือลดลงตามความสามารถของบริษัท และให้บริษัทได้ดำเนินการรับประกันภัยเหมาะสมที่เป็นบริษัทประกันภัยไม่ให้ปฏิบัติเสมือนหนึ่งเป็นบริษัทนายหน้าประกันภัย

วิธีการควบคุมการประกันภัยต่อ

ถ้าการกระทำการประกันภัยต่ออยู่ในประเด็นต่อไปนี้ ถือว่านายทะเบียนมีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้รับประกันภัยในประเทศแก้ไขเพิ่มเติม หรือยกเลิกสัญญาประกันภัยต่อนั้นทั้งหมดหรือบางส่วน หรือมีคำสั่งให้เลิกการติดต่อกับผู้รับประกันภัยหรือนายหน้า

ประกันภัยคนใดคนหนึ่งที่น่าายทะเบียนกำหนด หากมีการฝ่าฝืนจะดำเนินการลงโทษ เช่น ถอนใบอนุญาตหรือปรับ

1. ไม่เป็นไปตามหลักการประกันภัยที่ดี ไม่เหมาะสมซึ่งอาจก่อให้เกิดการสูญเสียรายได้ของบริษัทประกันภัยในประเทศหรือเกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจธุรกิจประกันภัยเป็นส่วนรวม

2. ผู้เอาประกันภัยต่อ ผู้รับประกันภัยต่อ หรือนายหน้าประกันภัยมีฐานะการเงินไม่มั่นคงหรือมีการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอันอาจก่อให้เกิดความเสียหายใดๆ ขึ้นต่อบริษัทประกันภัยในประเทศไทย ผู้เอาประกันภัยหรือประชาชนโดยทั่วไป ผู้รับประกันภัยต่อหรือนายหน้าประกันภัยไม่ส่งรายงานประจำปี หรือรายงานแสดงฐานะการเงินและกิจการให้นายทะเบียนประกันภัยทราบ

การเพิ่มมาตรการด้านการประกันภัยต่อ (พ.ศ.2528-ปัจจุบัน)

1. กำหนดแนวทางในการควบคุมและส่งเสริมธุรกิจประกันภัยต่อของไทยโดยมีการออกกฎหมายเพื่อให้บริษัทประกันวินาศภัยดำเนินธุรกิจด้านการประกันภัยต่อให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้มีความทันสมัย

2. สนับสนุนให้มีการจัดตั้งบริษัทประกันภัยต่อโดยอาชีพ (Professional Reinsurance Company) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรับเสี่ยงไว้ในประเทศเพิ่มขึ้น

3. จัดทำโครงการส่งเสริมให้มีการรับประกันภัยไว้ในประเทศ เพื่อส่งเสริมให้บริษัทประกันวินาศภัยรับเสี่ยงให้เอง และเอาประกันภัยต่อบริษัทต่างประเทศเพิ่มขึ้น อันจะทำให้การเอาประกันภัยต่อต่างประเทศลดลง ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปีพ.ศ. 2538 และปัจจุบัน โครงการดังกล่าวยังดำเนินการมาเป็นลำดับ โดยได้เพิ่มประเภทของการประกันภัยและขยายสัดส่วนการประกันภัยต่อในประเทศ ซึ่งมีวิธีดำเนินการในหลายรูปแบบ อาทิเช่น

3.1 ขอความร่วมมือจากบริษัทประกันวินาศภัยจัดสัญญาประกันภัยต่อ (Treaty Reinsurance) ที่มีอัตราความเสียหายต่ำและทำให้บริษัทประกันภัยต่อต่างประเทศได้รับกำไรในสัญญาประเภท First Surplus โดยกำหนดสัดส่วนให้บริษัทต่างๆ เอาประกันภัยต่อ

กับผู้รับประกันภัยต่อในประเทศเป็นอัตราส่วนร้อยละ 10-25 ของสัญญาดังกล่าว

3.2 พิจารณาให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ใช้อัตราเบี้ยประกันภัยการประกันอัคคีภัยและการประกันการเสี่ยงภัยทุกชนิด(กรณีอัตราเบี้ยประกันภัยพิเศษ)ของทรัพย์สินที่เอาประกันภัยไม่น้อยกว่า 300 ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นภัยที่ดีมีความเสียหายต่ำ โดยกำหนดเงื่อนไขให้บริษัทจะต้องเอาประกันภัยต่อบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไม่น้อยกว่าร้อยละ 30 ของจำนวนเงินเอาประกันภัยในแต่ละราย

3.3 กรรมการประกันภัยร่วมกับสมาคมประกันวินาศภัย จัดตั้งกองกลางประกันอัคคีภัยประเทศไทย (Thailand Fire Pool) โดยให้บริษัทประกันวินาศภัยที่ประกอบธุรกิจการรับประกันอัคคีภัยเข้าร่วมโครงการเป็นทั้งผู้เอาประกันภัยต่อ และผู้รับประกันภัยต่อ ช่วงจากกองกลางฯ โดยให้มีบริษัทไทยรับประกันภัยต่อ จำกัด(มหาชน) เป็นผู้จัดการกองกลาง ซึ่งได้กำหนดให้กรมธรรม์ประกันอัคคีภัยที่มีจำนวนเงินเอาประกันภัยตั้งแต่ 30 ล้านบาทขึ้นไป จะต้องจัดสรรเข้า Thailand Fire Pool ร้อยละ 10 แต่ไม่เกิน 10 ล้านบาทต่อกรมธรรม์

4. นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมาได้มีนโยบายรับเสี่ยงภัยไว้ในประเทศเพื่อลดการขาดดุลบัญชีเดินสะพัด ซึ่งเกิดจากการประกันภัยต่อ โดยมาตรการดังกล่าวได้ดำเนินการเป็นลำดับจนถึงปัจจุบัน ได้เพิ่มทั้งประเภทการรับประกันภัย และขยายจำนวนเงินเอาประกันภัยเพิ่มขึ้น ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัยตามนโยบายการรับเสี่ยงภัยไว้ในประเทศระหว่างปี พ.ศ. 2541-2545 แยกตามประเภทของการประกันวินาศภัย

หน่วย: ล้านบาท

ปี	Fire&IAR	Marine	Personal Accident
2541	5	-	-
2542	10	-	-
2543	15	1	-
2544	20	2	-

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ปี	Fire&IAR	Marine	Personal Accident
2545	20	3	1

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์. กรมการประกันภัย. 2545. รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษา
ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งบริษัทประกันภัยต่อโดยอาชีพเพิ่มขึ้น. นนทบุรี: ส่วน
ส่งเสริมและกำกับการประกันภัยต่อ สำนักประกันวินาศภัย.

ผลการดำเนินงานดังกล่าวนี้ส่งผลให้เบี้ยรับประกันภัยต่อทั้งในประเทศและต่าง
ประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น และในทางกลับกันเบี้ยเอาประกันภัยต่อทั้งในประเทศและต่าง
ประเทศก็มีแนวโน้มลดลง ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เบี้ยรับประกันภัยต่อและเบี้ยเอาประกันภัยต่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ
ของทุกประเภทระหว่างปี พ.ศ.2541-2545

หน่วย: ล้านบาท

ประเภท / พ.ศ.	เบี้ยรับประกันภัยต่อ					เบี้ยเอาประกันภัยต่อ				
	2541	2542	2543	2544	2545	2541	2542	2543	2544	2545
อัคคีภัย	2,109	1,765	2,039	2,311	3,115	6,167	5,010	4,956	5,262	6,554
(Fire)	55.13%	57.66%	54.92%	52.06%	54.83%	36.79%	36.80%	32.74%	25.81%	25.38%
ภัยตัวเรือ	32	24	21	72	138	203	145	145	229	346
(Hull)	0.84%	0.79%	0.58%	1.63%	2.42%	1.21%	1.07%	0.96%	1.12%	1.34%
ภัยสินค้า	316	245	281	327	381	1,444	1,265	1,401	1,422	1,382
(Cargo)	8.25%	8.01%	7.57%	7.37%	6.71%	8.61%	9.29%	9.26%	6.97%	5.35%
ภัยรถยนต์	141	134	195	190	195	2,135	1,576	1,812	2,526	3,023
(Automobile)	3.68%	4.39%	5.26%	4.28%	3.43%	12.74%	11.58%	11.97%	12.39%	11.70%

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ประเภท / พ.ศ.	เบี้ยรับประกันภัยต่อ					เบี้ยเอาประกันภัยต่อ				
	2541	2542	2543	2544	2545	2541	2542	2543	2544	2545
ภัยเบ็ดเตล็ด	1,228	892	1,176	1,539	1,853	6,814	5,617	6,822	10,950	14,522
(Miscellaneous)	32.10%	29.15%	31.67%	34.67%	32.61%	40.65%	41.26%	45.07%	53.71%	56.23%
รวม	3,826	3,060	3,713	4,439	5,682	16,763	13,613	15,136	20,389	25,827

หมายเหตุ: ที่มาของสัดส่วน จากการคำนวณ

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์. กรมประกันภัย. 2541-2545. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2541- 2545. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.

การเพิ่มศักยภาพในการรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ

ส่วนส่งเสริมและกำกับการประกันภัยต่อ สำนักประกันวินาศภัย กรมการประกันภัยได้จัดทำโครงการเพิ่มศักยภาพในการรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นโครงการต่อเนื่อง 5 ปี ระหว่างปีงบประมาณ 2545-2549 (1 ตุลาคม 2544-30 กันยายน 2549) โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยในประเทศพยายามเพิ่มศักยภาพในการรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ อันจะเป็นหนทางหนึ่งในการช่วยลดปัญหาการขาดดุลการชำระเงินด้านการประกันภัยที่มีอยู่ให้ลดน้อยลง โดยได้กำหนดเป้าหมายที่สำคัญไว้คือ จะทำให้อัตราส่วนการรับประกันภัยต่อต่างประเทศต่อเบี้ยประกันภัยรับโดยตรงเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 4 ในระยะ 2 ปีแรกของโครงการ และเพิ่มเป็นร้อยละ 6 เมื่อสิ้นสุดโครงการ ตลอดจนกำหนดเป้าหมายให้มีจำนวนบริษัทประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยต่อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณ 30 บริษัท เป็น 40 บริษัท

ตามโครงการดังกล่าวข้างต้น ได้กำหนดรายละเอียดวิธีดำเนินการที่สำคัญอันได้แก่ การศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้บริษัทประกันภัยในประเทศรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นวิธีการขั้นต้นในการส่งเสริมบริษัทให้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว เนื่องจากในการส่งเสริมให้บริษัทรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ มิใช่

ว่าจะส่งเสริมให้บริษัทรับประกันภัยต่อโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการเพิ่มจำนวนเบี้ยรับประกันภัยต่อให้สูงขึ้นแต่เพียงอย่างเดียว จำเป็นจะต้องมีการศึกษาพิจารณาว่าควรส่งเสริมให้บริษัทมีการรับประกันภัยในการประกันวินาศภัยประเภทใด ที่มีอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทน (Loss Ratio) ต่ำ ซึ่งหากมีการศึกษาข้อมูลในอดีตที่ผ่านมาจะทำให้ทราบได้ว่า ควรจะกำหนดนโยบายในการส่งเสริมการรับประกันภัยต่อต่างประเทศประเภทใด และการประกันวินาศภัยประเภทใดที่ยังไม่ควรส่งเสริม เนื่องจากมีอัตราส่วนค่าสินไหมทดแทนสูง หากมีการส่งเสริมไม่เหมาะสมก็อาจจะทำให้ผลประกอบการในด้านการรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศขาดทุน และอาจจะไม่สามารถบรรเทาปัญหาการขาดดุลด้านการรับประกันภัยต่อลงได้ ซึ่งจะยิ่งทำให้ปริมาณการขาดดุลดังกล่าวเพิ่มสูงขึ้นอีกด้วย

นอกจากการศึกษาในเรื่องประเภทของภัยที่เหมาะสมในการส่งเสริมและกำหนดเป็นนโยบายให้บริษัทรับประกันภัยต่อเพิ่มขึ้นแล้ว ในปัจจุบันสิ่งที่น่าสนใจในวงการธุรกิจประกันภัยทั่วโลกคือ การคำนึงถึงเรื่องมหันตภัย (Catastrophe Loss) เป็นสำคัญทั้งนี้ จะเห็นได้จากข่าวต่างๆ ที่ปรากฏอยู่เสมอ อันได้แก่ ภัยธรรมชาติต่างๆ เช่น แผ่นดินไหว พายุ น้ำท่วม หรือภัยประเภทอื่นๆ เช่น เครื่องบินตก เป็นต้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายในการส่งเสริมให้บริษัทรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น ควรจะได้มีการศึกษาถึงสภาพภูมิภาคที่เหมาะสมในการรับประกันภัยต่อ ซึ่งควรเป็นภูมิภาคที่มีโอกาสเกิดมหันตภัยค่อนข้างต่ำหรืออาจไม่มีโอกาสเกิดขึ้นเลยก็ยิ่งจะเป็นการดี

บทที่ 4

วิธีการศึกษาและผลการศึกษา

การศึกษาในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) เพื่อวัดประสิทธิภาพโดยวัดความมั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยต่อ ซึ่งตัวเลขหรือข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้น ได้นำมาจากรายงานทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัย และสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่นำส่งกรมประกันภัย โดยในการศึกษานี้ได้แบ่งบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ บริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่ มีทั้งสิ้น 11 บริษัท บริษัทประกันวินาศภัยขนาดกลาง มีทั้งสิ้น 20 บริษัท บริษัทประกันวินาศภัยขนาดเล็ก มีทั้งสิ้น 39 บริษัท ซึ่งแบ่งตามเงินกองทุนตามราคาประเมินตามนายทะเบียนประกันวินาศภัย ณ สิ้นปี พ.ศ. 2545 เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เนื่องจากตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 กำหนดไว้ว่าผู้รับประกันภัยสามารถรับความเสี่ยงภัยในแต่ละประเภทของการประกันภัยได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุน ดังนั้นบริษัทรับประกันภัยจะต้องปฏิบัติตามโดยรับเสี่ยงภัยในภัยที่รับประกันภัยได้เข้ามาไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินกองทุนเช่นกัน และความรับผิดชอบในส่วนที่เหลือจากส่วนที่รับเสี่ยงภัยไว้นั้น บริษัทประกันภัยก็จะนำไปกระจายความเสี่ยงภัยออกไปด้วยวิธีการประกันภัยต่อ (Reinsurance) โดยระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคือปี พ.ศ. 2541-2545 โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ได้ดังนี้

1.1 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio)

Loss Ratio ของผู้รับประกันภัยต่อที่ดีไม่ควรจะสูงเกินกว่ามาตรฐานที่ 60% ทั้งนี้เพราะหากมี Loss Ratio สูงแสดงว่า ผู้รับประกันภัยต่อรายนั้นมีกำไรน้อย หรือประสบกับภาวะขาดทุน ซึ่งแสดงถึงความไม่มั่นคงของสถานะทางการเงิน และจะสังเกตได้ว่าบริษัทที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามาตรฐานนั้นมีการจ่ายค่าเสียหายน้อยมากเนื่องจากมีเบี้ย

ประกันภัยน้อยและไม่เป็นที่นิยมของผู้เอาประกันภัยโดยตรง หรือมีเบี้ยประกันภัยมาก แต่ในปีรับประกันภัยนั้นๆ ได้เกิดความเสียหายมากเลยทำให้ Loss Ratio สูงได้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	44.91	28.17	52.81

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 44.91% กลุ่มบริษัทขนาดกลางเท่ากับ 28.17% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 52.81% ดังตารางที่ ซึ่งแสดงว่าถ้ามองในภาพรวมทุกบริษัท Loss Ratio ไม่สูงเกินค่ามาตรฐานนั้นหมายถึงสถานะของบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทยมีความมั่นคงพอในการที่จะรับประกันภัยต่อได้

1.2 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio)

Expenses Ratio จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานของผู้รับประกันภัยต่อ หาก Ratio ที่ได้นั้นมีค่าออกมาต่ำแสดงว่าบริษัทมีค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยต่ำซึ่งหมายถึงบริษัทมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ถ้าหาก Ratio นั้นมีค่าสูงจะเป็นไปในทางกลับกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 27.60% กลุ่มบริษัทขนาดกลาง เท่ากับ 3555.76% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก อยู่ที่ 20625.98% ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	27.60	3555.76	20625.98

ที่มา: จากการคำนวณ

ซึ่ง Expenses Ratio ของกลุ่มบริษัทขนาดเล็กสูงมากโดยมีสาเหตุจากต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงเนื่องจากยังไม่มี การประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ในการดำเนินธุรกิจ และบางบริษัทก็เป็นบริษัทที่เพิ่งเข้ามาทำธุรกิจประกันภัย จึงต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ที่แท้จริง

1.3 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio)

Dividend Ratio แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อ หากมีอัตราส่วนที่สูง แสดงว่านอกจากบริษัทจะมีกำไรดีแล้ว ยังมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นได้มากอีกด้วย เพราะบริษัทบางแห่งนั้นก็มีกำไรดี แต่อาจไม่มีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลก็ได้

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	18.67	7.22	3.88

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาแล้วพบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 18.67% บริษัทขนาดกลางมีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 7.22% บริษัทขนาดเล็กมีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88% ตามลำดับ ดังตารางที่ 8 ซึ่งบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมมากที่สุดแสดงว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากที่สุด แต่มีหลายบริษัทกระจายในแต่ละกลุ่มที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลเลย เพราะขาดเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความด้อยประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องทางการเงิน

1.4 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย (Combined Ratio)

Combined Ratio หรืออัตราส่วนรวมระหว่าง Loss Ratio บวกกับ Expense Ratio ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำกว่า 100% แสดงว่าบริษัทนั้นมีกำไรในการรับประกันภัย เมื่อพิจารณาทุกบริษัทแล้ว อัตราส่วนเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 76.24% บริษัทขนาดกลางเท่ากับ 3583.64% และบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 20678.22% ดังตารางที่ 9 ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีบริษัทที่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5 ปีที่สูงกว่า 100% อยู่ทั้งสิ้น 24 บริษัท และจะอยู่ที่บริษัทขนาดเล็กเป็นส่วนมาก โดยอัตราส่วนนี้แสดงว่าบริษัทใหญ่นั้นมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงสุด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย แบบที่ 1

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	76.24	3583.64	20678.22

ที่มา: จากการคำนวณ

แต่ถ้าจะพิจารณาให้มากขึ้นไปอีกโดยมีการคำนวณอีกวิธีซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนของกำไรต่อเบี้ยประกันภัยรับที่จะสะสมอยู่ภายหลังหักค่าสินไหมทดแทนค่าใช้จ่าย และเงินปันผลแล้ว (Loss Ratio + Expensed Ratio + Divinens Ratio) แสดงให้เห็นว่าในปีหนึ่งๆ บริษัทมีกำไรสะสมเพิ่มเข้ามาในกองทุนเป็นอัตราส่วนเท่าใดของ

เบี้ยประกันรับในปีนั้นๆ Combined Ratio ยิ่งต่ำเท่าใดก็แสดงว่ามีกำไรสะสมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย แบบที่ 2

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5ปี	94.91	3590.86	20682.57

ที่มา: จากการคำนวณ

และเมื่อพิจารณารวมทุกบริษัท กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5 ปีรวมเท่ากับ 94.91% กลุ่มบริษัทขนาดกลาง และขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 3590.86%, 20682.57% ตามลำดับ ดังตารางที่ 10 ดังนั้นจะเป็นการยืนยันได้ว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและทำกำไร ได้มากที่สุด

1.5 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium)

อัตราส่วนนี้จะใช้วัดความเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับในปีปัจจุบันเมื่อเทียบกับปีก่อน ถ้าอัตราความเติบโตของเบี้ยประกันภัยสูงมากเท่าใด หมายถึง ความเสี่ยงภัยจะสูงขึ้นตามไปด้วย โดยจะพิจารณาว่า บริษัทที่มีการขยายงานดีสม่ำเสมออัตราส่วนนี้จะเพิ่มขึ้นในทุกปี แต่ถ้ามีการขึ้น-ลงไม่สม่ำเสมอแสดงว่าเกิดการผิดปกติ ถ้าคำนวณแล้วมีอัตราการลดลงตั้งแต่ 10%จะบ่งชี้ว่าการดำเนินงานของบริษัทนั้นไม่ค่อยดี

จากการพิจารณาอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีเป็นกลุ่มบริษัทพบว่า กลุ่มขนาดใหญ่มีการผันผวนของอัตราส่วนค้ำที่สุดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แต่กลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กนั้นเกิดการผันผวนอัตราส่วนมีการขึ้น-ลงอย่างมาก ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

						หน่วย: เปอร์เซนต์
กลุ่มบริษัท/ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ยรวม 5 ปี
ขนาดใหญ่	-7.45	3.83	13.42	10.42	14.57	6.96
ขนาดกลาง	827.38	2.75	88.38	6191.46	34.85	1428.96
ขนาดเล็ก	24.20	38.45	34.46	31.20	35.17	32.70

ที่มา: จากการคำนวณ

ซึ่งส่วนใหญ่แล้วบริษัทที่มีอัตราส่วนขึ้น-ลงอย่างมกนั้นจะเป็นบริษัทที่เปิดดำเนินการใหม่ในปี 2540 โดยในปีนั้นทางรัฐบาลได้ออกใบอนุญาตให้มีบริษัทประกันภัยใหม่เพิ่มขึ้นหลายบริษัท จึงทำให้การเปรียบเทียบเบี้ยประกันภัยของแต่ละปีนั้นมีการผันผวนมากในช่วงต้นๆที่ได้เข้ามาดำเนินการ ถ้ากิจการได้ดำเนินงานต่อไปสักระยะหนึ่งเมื่อมีการแข่งขันกันมากขึ้น ทำให้บริษัทประกันภัยใหม่นั้นมีเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอยู่ตัวเมื่อนำเบี้ยประกันภัยมาเปรียบเทียบกับกันแล้วจะไม่ทำให้เกิดการผันผวนมากเกินไป

1.6 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมชั่งจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio)

อัตราส่วนนี้เป็นการพิจารณาถึงภาวะการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัท หากมีจำนวนสูงแสดงว่าบริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรืออาจจะอยู่ระหว่างพิจารณาจ่ายก็ได้ อัตราส่วนนี้ไม่ควรสูงเกิน 250%

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมถ่วงจ่ายต่อเงินกองทุน

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	32.70	29.56	31.43

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาเป็นรายบริษัทพบว่า บ. วิริยะประกันภัย, บ. ไทยศรีชู-
ริคฯ ที่มีRatio สูงเกินมาตรฐาน เนื่องจาก บ. นั้นมีการประกันภัยรถยนต์เป็นหลักจึงทำให้
เกิดความเสียหายจำนวนมาก และการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมนั้นต้องมีการพิสูจน์หรือมี
ขั้นตอนในการดำเนินการหลายขั้นตอน จึงทำให้เกิดRatioสูง

แต่ถ้าพิจารณาโดยรวมทุกกลุ่มบริษัทพบว่าอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปีของทุก
กลุ่มบริษัทไม่สูงเกินมาตรฐาน คือ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 32.70% กลุ่มบริษัท
ขนาดกลางเท่ากับ 29.56% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 31.43% ดังตารางที่ 12 ซึ่งจะ
พบว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่นั้นมีRatioเฉลี่ยสูง เนื่องจากว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่นั้น
สามารถรับงานทุนประกันภัยสูงได้ ซึ่งหมายถึงมีการเสี่ยงสูง เมื่อเกิดLoss ขึ้นก็หมายถึง
การจ่ายค่าสินไหมที่สูงด้วย การตั้งเงินสำรองค่าสินไหมก็ต้องตั้งสูงไว้ก่อนกว่าจะมีการ
จ่ายกันจริงต้องใช้เวลาในการพิสูจน์มาก และบางเหตุการณ์ก็ยังคงอยู่ในขั้นตอนของการ
พิจารณาคดีของศาลว่า เกิดเหตุเนื่องจากเป็นอุบัติเหตุจริงหรือไม่

2. การวัดด้านความมั่นคงในฐานะการเงินโดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds)

อัตราส่วนนี้ต้องพิจารณาหลายๆปีถ้าอัตราส่วนเพิ่มขึ้นทุกปีติดต่อกัน
แสดงว่าฐานะการเงินของบริษัทดีขึ้นในแต่ละปี หากมีแนวโน้มลดลงแสดงว่าฐานะการ
เงินของบริษัทเข้าสู่สภาพไม่ดี ถ้ามีการลดลงในอัตราสูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปติดต่อกัน 3 ปี
บริษัทอาจล้มละลายได้ แต่ถ้าหากอัตราส่วนนี้สูงเกินตั้งแต่ 50% ขึ้นไปก็ไม่ค่อยดีเช่นกัน
เพราะการเพิ่มในอัตราสูงแสดงว่าในปีที่ผ่านมาบริษัทมีปัญหาทางการเงินจึงต้องมี

การเพิ่มทุนก็ได้

เมื่อพิจารณาบริษัททั้งหมดกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีขึ้น-ลงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดกลางและเล็กนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีขึ้น-ลงผันผวนมากแต่ก็ยังไม่มีการลดลงในอัตราส่วนที่สูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปในแต่ละปีติดต่อกัน 3 ปี (ตารางที่ 13) ซึ่งแสดงว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีฐานะทางการเงินมั่นคง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน

กลุ่มบริษัท/ปี						หน่วย:เปอร์เซ็นต์
	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ยรวม 5 ปี
ขนาดใหญ่	6.85	3.70	0.98	7.88	8.17	5.52
ขนาดกลาง	54.95	2.32	4.32	1.71	13.98	15.46
ขนาดเล็ก	26.48	-11.27	-58.40	-24.07	-18.78	-17.31

ที่มา: จากการคำนวณ

2.2 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio)

อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยประกันภัยรับสุทธิกับเงินกองทุนว่า บริษัทรับเสี่ยงภัยเองมากเกินไปหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับเงินกองทุน ของบริษัทที่มีอยู่ในปีนั้นๆ ถ้าเปอร์เซ็นต์สูง แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยเองสูงมีความสามารถในการขยายงานสูง ถ้าเปอร์เซ็นต์ต่ำ แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยไว้ต่ำมีความสามารถในการขยายงานช้า โดยปกติธุรกิจจะมั่นคงอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเมื่อมีอัตราส่วนไม่ควรเกิน 400% หากเกิน 400% แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงเกินฐานะของตน เมื่อเกิดภัยร้ายใหญ่อาจกระทบกระเทือนฐานะบริษัทได้ เพราะถ้ามีอัตราส่วนที่สูงหมายถึงมีความเสี่ยงสูง การจะรับประกันภัยใดๆจะมีความสามารถในการรับประกันได้มากนักน้อยเพียงใดต้องขึ้นอยู่กับเงินกองทุนของบริษัทด้วย หากบริษัทรับประกันภัยต่อมีอัตราเบี้ย

ประกันภัยเทียบกับเงินกองทุนสูงมากเกินแสดงว่าบริษัทนั้นอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงว่าจะมีหลักประกันในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนไม่เพียงพอถ้าเกิดมหันตภัยขึ้น

เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัท แล้วพบว่า กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 108.00% ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดกลางและเล็กนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 92.49 และ 232.66% แสดงว่า ดังตารางที่ 14 ทุกกลุ่มบริษัทมีฐานะมั่นคง แต่กลุ่มบริษัทขนาดกลางนั้นมีอัตราการขยายตัวน้อยที่สุด และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีอัตราการขยายตัวมากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	108	92.49	232.66

ที่มา: จากการคำนวณ

2.3 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium)

อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าบริษัทได้จัดสรรเงินสำรองด้านเทคนิคและมีเงินกองทุนเพียงพอกับการเสี่ยงภัยต่างๆ ที่บริษัทมีอยู่ตลอดเวลา หากเกิดภัยร้ายใหญ่ขึ้น บริษัทก็สามารถมีเงินจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้นได้ โดยปกติถ้าอัตราส่วนสูงตั้งแต่ 150% ขึ้นไปแสดงว่าเป็นบริษัทที่ดี

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อ
เบี้ยประกันรับสุทธิ

หน่วย: เปอร์เซนต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	357.66	208215.35	604598.88

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณารวมทุกกลุ่มบริษัทแล้ว กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 357.66, 208215.35% และ 604598.88% ตามลำดับดังตารางที่ 15 ซึ่งจะพบว่า ทุกกลุ่มบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าถ้ามองในภาพรวมบริษัทประกันภัยของไทยนั้นมีความมั่นคง แต่ถ้าจะพิจารณาเป็นรายบริษัทก็จะพบว่าบางบริษัทนั้นยังมีค่าอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำกว่าค่ามาตรฐาน ซึ่งก็มีเพียง 23 บริษัทจากทั้งหมด 70 บริษัท เทียบแล้วเท่ากับ 33% ของทั้งตลาดประกันภัยไทย

หมายเหตุ เงินสำรองด้านเทคนิค = เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท และ เงินสำรองในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

3. การวัดประสิทธิภาพในการทำกำไร โดยวิเคราะห์ดังนี้

3.1 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio—NOI)

อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิต่อเบี้ยประกันภัยนั้น “กำไรสุทธิ” จะประกอบด้วยกำไรจากการรับประกันภัยและกำไรจากการลงทุน ต่อเบี้ยประกันภัยสุทธิ

การที่มี NOI สูงแสดงว่าผู้รับประกันภัยต่อมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูง ย่อมจะส่งผลให้มีฐานะการเงินที่มั่นคง

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	44.82	-7694.29	14108.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาพบว่าบริษัทขนาดเล็กมีประสิทธิภาพในการทำกำไรมากกว่า เนื่องจากผลอัตราส่วนเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มบริษัทนั่นเอง โดยกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก นั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยดังนี้ 44.82% , -7694.29% และ 14108.05% ดังตารางที่ 16 ซึ่งเป็นเพราะบริษัทขนาดเล็กนั้นมีเบี้ยประกันภัยที่ถือว่าเป็นรายได้น้อย และมีการทำกำไรจากการรับประกันภัยและลงทุนได้มาก ในขณะที่เดียวกันนั้น บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางนั้นมีความสามารถในการทำกำไรได้ดีแต่ก็มีเบี้ยประกันภัยที่ถือว่าเป็นรายได้นั้นมากไปด้วย และอีกประการหนึ่ง บริษัทที่มีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงนั้นก็จะเป็นบริษัทที่พึงดำเนินกิจการประกันภัย

3.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets-ROA)

อัตราส่วนระหว่างกำไรจากการดำเนินงานกับสินทรัพย์รวม ผลของอัตราส่วนที่ได้จะแสดงให้เห็นว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา เงินลงทุนของกิจการที่ลงไปสามารถจะทำกำไรได้เท่าใด อัตราส่วนนี้สูงจะแสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ลงทุนได้ดี

จากการคำนวณพบว่า อัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี ของแต่ละกลุ่มบริษัทมีดังนี้ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 7.83% กลุ่มบริษัทขนาดกลางเท่ากับ 7.07% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 0.33% ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5ปี	7.83	7.07	0.33

ที่มา: จากการคำนวณ

จะสังเกตได้ว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่และกลางนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยใกล้เคียงกันแสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการทำกำไรใกล้เคียงกัน ส่วนบริษัทขนาดเล็กนั้นมีอัตราส่วนน้อยที่สุดแสดงว่า ยังต้องมีการบริหารจัดการด้านการลงทุนเพื่อให้ขยายผลกำไรให้ได้มากขึ้น

4. การวิเคราะห์อัตราส่วนด้านอื่น โดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio)

Debt Ratio เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดเงินทุนรวมของกิจการที่มีอยู่ในรูปของการก่อหนี้ ซึ่งการก่อหนี้ของกิจการมีปัจจัยหลายประการ เช่น ประเภทของธุรกิจ ความคล่องตัวของสินทรัพย์ที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสด เสถียรภาพของรายได้และกำไร ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้นๆ การที่บริษัทใดมี Debt Ratio ที่สูงเกินไปไม่เพียงแต่จะเป็นอันตรายแก่เจ้าหนี้(บริษัทเอาประกันภัย) แต่ยังส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของบริษัทเองด้วย ถ้าส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนทุนมีน้อยกว่าส่วนของหนี้สินมาก (Debt Ratio สูงกว่า 100%) หากผู้รับประกันภัยต่อล้มละลายไป เจ้าหนี้ก็จะไม่ได้รับชำระหนี้เต็มตามจำนวน เพราะสินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดยังไม่พอเพียงที่จะชำระหนี้สินนั่นเอง ในการคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อก็ต้องคำนึงถึง Debt Ratio ของบริษัทนั้นๆ ด้วย หากรายได้ที่คาดว่าจะได้รับนั้นไม่ได้ตามเป้า จะทำให้บริษัทมีโอกาสขาดทุนได้ เพราะต้องรับภาระดอกเบี้ยสูงนั่นเอง จากการพิจารณาเป็นรายบริษัทจะพบว่า บ.เจริญประกันภัยนั้นมีอัตราส่วนนี้สูงกว่า 100% ทุกปีตลอดทั้ง 5 ปีที่ทำการคำนวณ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	45.49	51.73	66.06

ที่มา: จากการคำนวณ

ถ้าการพิจารณาโดยรวมพบว่า กลุ่มบริษัททุกขนาดไม่มีกลุ่มใดเลยที่มีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีอัตราส่วนเฉลี่ยดังนี้ 45.49%, 51.73%, 66.06% ตามลำดับ ดังตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีความมั่นคงพอในการรับประกันภัยต่อ

4.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio)

Current Ratio เป็นอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน อัตราส่วนนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระยะสั้นของธุรกิจต่างๆ เพราะอัตราส่วนนี้จะแสดงถึงความสามารถของบริษัทในการชำระหนี้ระยะสั้น พิจารณาถึงเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าอัตราส่วนนี้สูงตั้งแต่ 200% ขึ้นไป แสดงว่าบริษัทมีเงินทุนหมุนเวียนในเกณฑ์ดี หากเกิดความเสียหาย (Claim) บริษัทก็สามารถจ่ายค่าสินไหมได้รวดเร็วไม่มีปัญหาเรื่องการเงิน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	269.33	457.85	1102.55

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัทแล้วพบว่า Ratioเฉลี่ยของทุกบริษัทนั้น สูง เกณฑ์มาตรฐาน คือกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5ปีเท่ากับ 269.33% กลุ่มบริษัทขนาดกลางมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 457.85% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 1102.55% ดังตารางที่ 19 ดังนั้นจึงไม่ต้องกังวลว่าบริษัทประกันภัยของไทย จะขาดสภาพคล่องทางการเงิน

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีข้อจำกัด คือความสามารถในการแปลงสภาพ สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ นอกจากเงินสดมาเป็นเงินสด เพื่อใช้ในการชำระหนี้สิน ทั้งนี้ เพราะว่าสินทรัพย์หมุนเวียนต่างๆ ประกอบไปด้วยลูกหนี้ เงินลงทุนในบริษัทอื่นๆ พันธบัตรต่างๆ เป็นต้น สินทรัพย์เหล่านี้ อาจแปลงสภาพเป็นเงินสดได้ไม่เท่ากับราคา ตามบัญชีทรัพย์สิน (Book Value) ซึ่งจะส่งผลให้การคำนวณอัตราส่วนนี้คลาดเคลื่อนไป หรือทำให้สภาพคล่องเปลี่ยนไป

บทที่ 4

วิธีการศึกษาและผลการศึกษา

การศึกษาในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์โดยใช้อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratios) เพื่อวัดประสิทธิภาพโดยวัดความมั่นคงของบริษัทประกันวินาศภัยที่รับประกันภัยต่อ ซึ่งตัวเลขหรือข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์นั้น ได้นำมาจากรายงานทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัย และสถิติต่างๆที่เกี่ยวข้อง ที่นำส่งกรมประกันภัย โดยในการศึกษานี้ได้แบ่งบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่มคือ บริษัทประกันวินาศภัยขนาดใหญ่ มีทั้งสิ้น 11 บริษัท บริษัทประกันวินาศภัยขนาดกลาง มีทั้งสิ้น 20 บริษัท บริษัทประกันวินาศภัยขนาดเล็ก มีทั้งสิ้น 39 บริษัท ซึ่งแบ่งตามเงินกองทุนตามราคาประเมินตามนายทะเบียนประกันวินาศภัย ณ สิ้นปี พ.ศ. 2545 เป็นเกณฑ์ในการแบ่ง เนื่องจากตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 กำหนดไว้ว่าผู้รับประกันภัยสามารถรับความเสี่ยงภัยในแต่ละประเภทของการประกันภัยได้สูงสุดไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินกองทุน ดังนั้นบริษัทรับประกันภัยจะต้องปฏิบัติตามโดยรับเสี่ยงภัยในภัยที่รับประกันภัยได้เข้ามาไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินกองทุนเช่นกัน และความรับผิดชอบในส่วนที่เหลือจากส่วนที่รับเสี่ยงภัยไว้นั้น บริษัทประกันภัยก็จะนำไปกระจายความเสี่ยงภัยออกไปด้วยวิธีการประกันภัยต่อ (Reinsurance) โดยระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา คือปี พ.ศ. 2541-2545 โดยมีผลการวิเคราะห์ดังนี้

1. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัย โดยอัตราส่วนที่ใช้วิเคราะห์ได้ดังนี้

1.1 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio)

Loss Ratio ของผู้รับประกันภัยต่อที่ดีไม่ควรจะสูงเกินกว่ามาตรฐานที่ 60% ทั้งนี้เพราะหากมี Loss Ratio สูงแสดงว่า ผู้รับประกันภัยต่อรายนั้นมีกำไรน้อย หรือประสบกับภาวะขาดทุน ซึ่งแสดงถึงความไม่มั่นคงของสถานะทางการเงิน และจะสังเกตได้ว่าบริษัทที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่ามาตรฐานนั้นมีการจ่ายค่าเสียหายน้อยมากเนื่องจากมีเบี้ย

ประกันภัยน้อยและไม่เป็นที่นิยมของผู้เอาประกันภัยโดยตรง หรือมีเบี้ยประกันภัยมาก แต่ในปีรับประกันภัยนั้นๆ ได้เกิดความเสียหายมากเลยทำให้ Loss Ratio สูงได้

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	44.91	28.17	52.81

ที่มา: จากการคำนวณ

จากตารางที่ 6 เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 44.91% กลุ่มบริษัทขนาดกลางเท่ากับ 28.17% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 52.81% ดังตารางที่ ซึ่งแสดงว่าถ้ามองในภาพรวมทุกบริษัท Loss Ratio ไม่สูงเกินค่ามาตรฐานนั้นหมายถึงสถานะของบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทยมีความมั่นคงพอในการที่จะรับประกันภัยต่อได้

1.2 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio)

Expenses Ratio จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานของผู้รับประกันภัยต่อ หาก Ratio ที่ได้นั้นมีค่าออกมาต่ำแสดงว่าบริษัทมีค่าใช้จ่ายในการรับประกันภัยต่ำซึ่งหมายถึงบริษัทมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง ถ้าหาก Ratio นั้นมีค่าสูงจะเป็นไปในทางกลับกัน

เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้ว พบว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 27.60% กลุ่มบริษัทขนาดกลาง เท่ากับ 3555.76% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็ก อยู่ที่ 20625.98% ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	27.60	3555.76	20625.98

ที่มา: จากการคำนวณ

ซึ่ง Expenses Ratio ของกลุ่มบริษัทขนาดเล็กสูงมากโดยมีสาเหตุจากต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูงเนื่องจากยังไม่มี การประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ในการดำเนินธุรกิจ และบางบริษัทก็เป็นบริษัทที่เพิ่งเข้ามาทำธุรกิจประกันภัย จึงต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ที่แท้จริง

1.3 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio)

Dividend Ratio แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อ หากมีอัตราส่วนที่สูง แสดงว่านอกจากบริษัทจะมีกำไรดีแล้ว ยังมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นได้มากอีกด้วย เพราะบริษัทบางแห่งนั้นก็มีกำไรดี แต่อาจไม่มีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลก็ได้

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	18.67	7.22	3.88

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาแล้วพบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 18.67% บริษัทขนาดกลางมีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 7.22% บริษัทขนาดเล็กมีอัตราเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.88% ตามลำดับ ดังตารางที่ 8 ซึ่งบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมมากที่สุดแสดงว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากที่สุด แต่มีหลายบริษัทกระจายในแต่ละกลุ่มที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลเลย เพราะขาดเงินทุนหมุนเวียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความด้อยประสิทธิภาพในการบริหารสภาพคล่องทางการเงิน

1.4 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย (Combined Ratio)

Combined Ratio หรืออัตราส่วนรวมระหว่าง Loss Ratio บวกกับ Expense Ratio ถ้าอัตราส่วนนี้ต่ำกว่า 100% แสดงว่าบริษัทนั้นมีกำไรในการรับประกันภัย เมื่อพิจารณาทุกบริษัทแล้ว อัตราส่วนเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 76.24% บริษัทขนาดกลางเท่ากับ 3583.64% และบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 20678.22% ดังตารางที่ 9 ซึ่งในแต่ละกลุ่มจะมีบริษัทที่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5 ปีที่สูงกว่า 100% อยู่ทั้งสิ้น 24 บริษัท และจะอยู่ที่บริษัทขนาดเล็กเป็นส่วนมาก โดยอัตราส่วนนี้แสดงว่าบริษัทใหญ่นั้นมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานสูงสุด

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย แบบที่ 1

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	76.24	3583.64	20678.22

ที่มา: จากการคำนวณ

แต่ถ้าจะพิจารณาให้มากขึ้นไปอีกโดยมีการคำนวณอีกวิธีซึ่งคำนวณจากอัตราส่วนของกำไรต่อเบี้ยประกันภัยรับที่จะสะสมอยู่ภายหลังหักค่าสินไหมทดแทนค่าใช้จ่าย และเงินปันผลแล้ว (Loss Ratio + Expensed Ratio + Divinens Ratio) แสดงให้เห็นว่าในปีหนึ่งๆ บริษัทมีกำไรสะสมเพิ่มเข้ามาในกองทุนเป็นอัตราส่วนเท่าใดของ

เบี้ยประกันรับในปีนั้นๆ Combined Ratio ยิ่งต่ำเท่าใดก็แสดงว่ามีกำไรสะสมเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย แบบที่ 2

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5ปี	94.91	3590.86	20682.57

ที่มา: จากการคำนวณ

และเมื่อพิจารณารวมทุกบริษัท กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5 ปีรวมเท่ากับ 94.91% กลุ่มบริษัทขนาดกลาง และขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 3590.86%, 20682.57% ตามลำดับ ดังตารางที่ 10 ดังนั้นจะเป็นการยืนยันได้ว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานและทำกำไรได้มากที่สุด

1.5 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium)

อัตราส่วนนี้จะใช้วัดความเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับในปีปัจจุบันเมื่อเทียบกับปีก่อน ถ้าอัตราความเติบโตของเบี้ยประกันภัยสูงมากเท่าใด หมายถึง ความเสี่ยงภัยจะสูงขึ้นตามไปด้วย โดยจะพิจารณาว่า บริษัทที่มีการขยายงานดีสม่ำเสมออัตราส่วนนี้จะเพิ่มขึ้นในทุกปี แต่ถ้ามีการขึ้น-ลงไม่สม่ำเสมอแสดงว่าเกิดการผิดปกติ ถ้าคำนวณแล้วมีอัตราการลดลงตั้งแต่ 10%จะบ่งชี้ว่าการดำเนินงานของบริษัทนั้นไม่ค่อยดี

จากการพิจารณาอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีเป็นกลุ่มบริษัทพบว่า กลุ่มขนาดใหญ่มีการผันผวนของอัตราส่วนค้ำที่สูงสุดในเกณฑ์มาตรฐาน แต่กลุ่มบริษัทขนาดกลางและขนาดเล็กนั้นเกิดการผันผวนอัตราส่วนมีการขึ้น-ลงอย่างมาก ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

						หน่วย: เปอร์เซนต์
กลุ่มบริษัท/ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ยรวม 5 ปี
ขนาดใหญ่	-7.45	3.83	13.42	10.42	14.57	6.96
ขนาดกลาง	827.38	2.75	88.38	6191.46	34.85	1428.96
ขนาดเล็ก	24.20	38.45	34.46	31.20	35.17	32.70

ที่มา: จากการคำนวณ

ซึ่งส่วนใหญ่แล้วบริษัทที่มีอัตราส่วนขึ้น-ลงอย่างมาคนั้นจะเป็นบริษัทที่เปิดดำเนินการใหม่ในปี 2540 โดยในปีนั้นทางรัฐบาลได้ออกใบอนุญาตให้มีบริษัทประกันภัยใหม่เพิ่มขึ้นหลายบริษัท จึงทำให้การเปรียบเทียบเบี้ยประกันภัยของแต่ละปีนั้นมีการผันผวนมากในช่วงต้นๆที่ได้เข้ามาดำเนินการ ถ้ากิจการได้ดำเนินงานต่อไปสักระยะหนึ่งเมื่อมีการแข่งขันกันมากขึ้น ทำให้บริษัทประกันภัยใหม่นั้นมีเบี้ยประกันภัยเพิ่มขึ้นอยู่ตัวเมื่อนำเบี้ยประกันภัยมาเปรียบเทียบกับกันแล้วจะไม่ทำให้เกิดการผันผวนมากเกินไป

1.6 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมชั่งจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio)

อัตราส่วนนี้เป็นการพิจารณาถึงภาวะการจ่ายค่าสินไหมทดแทนของบริษัท หากมีจำนวนสูงแสดงว่าบริษัทประวิงการจ่ายค่าสินไหมทดแทน หรืออาจจะอยู่ระหว่างพิจารณาจ่ายก็ได้ อัตราส่วนนี้ไม่ควรสูงเกิน 250%

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมถ่วงจ่ายต่อเงินกองทุน

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	32.70	29.56	31.43

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาเป็นรายบริษัทพบว่า บ. วิริยะประกันภัย, บ. ไทยศรีชู-
ริคฯ ที่มีRatio สูงเกินมาตรฐาน เนื่องจาก บ. นั้นมีการประกันภัยรถยนต์เป็นหลักจึงทำให้
เกิดความเสียหายจำนวนมาก และการพิจารณาจ่ายค่าสินไหมนั้นต้องมีการพิสูจน์หรือมี
ขั้นตอนในการดำเนินการหลายขั้นตอน จึงทำให้เกิดRatioสูง

แต่ถ้าพิจารณาโดยรวมทุกกลุ่มบริษัทพบว่าอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปีของทุก
กลุ่มบริษัทไม่สูงเกินมาตรฐาน คือ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 32.70% กลุ่มบริษัท
ขนาดกลางเท่ากับ 29.56% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 31.43% ดังตารางที่ 12 ซึ่งจะ
พบว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่นั้นมีRatioเฉลี่ยสูง เนื่องจากว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่นั้น
สามารถรับงานทุนประกันภัยสูงได้ ซึ่งหมายถึงมีการเสี่ยงสูง เมื่อเกิดLoss ขึ้นก็หมายถึง
การจ่ายค่าสินไหมที่สูงด้วย การตั้งเงินสำรองค่าสินไหมก็ต้องตั้งสูงไว้ก่อนกว่าจะมีการ
จ่ายกันจริงต้องใช้เวลาในการพิสูจน์มาก และบางเหตุการณ์ก็ยังคงอยู่ในขั้นตอนของการ
พิจารณาคดีของศาลว่า เกิดเหตุเนื่องจากเป็นอุบัติเหตุจริงหรือไม่

2. การวัดด้านความมั่นคงในฐานะการเงินโดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

2.1 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds)

อัตราส่วนนี้ต้องพิจารณาหลายๆปีถ้าอัตราส่วนเพิ่มขึ้นทุกปีติดต่อกัน
แสดงว่าฐานะการเงินของบริษัทดีขึ้นในแต่ละปี หากมีแนวโน้มลดลงแสดงว่าฐานะการ
เงินของบริษัทเข้าสู่สภาพไม่ดี ถ้ามีการลดลงในอัตราสูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปติดต่อกัน 3 ปี
บริษัทอาจล้มละลายได้ แต่ถ้าหากอัตราส่วนนี้สูงเกินตั้งแต่ 50% ขึ้นไปก็ไม่ค่อยดีเช่นกัน
เพราะการเพิ่มในอัตราสูงแสดงว่าในปีที่ผ่านมาบริษัทมีปัญหาทางการเงินจึงต้องมี

การเพิ่มทุนก็ได้

เมื่อพิจารณาบริษัททั้งหมดกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีขึ้น-ลงอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดกลางและเล็กนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีขึ้น-ลงผันผวนมากแต่ก็ยังไม่มีการลดลงในอัตราส่วนที่สูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปในแต่ละปีติดต่อกัน 3 ปี (ตารางที่ 13) ซึ่งแสดงว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีฐานะทางการเงินมั่นคง

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน

กลุ่มบริษัท/ปี						หน่วย:เปอร์เซ็นต์
	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ยรวม 5 ปี
ขนาดใหญ่	6.85	3.70	0.98	7.88	8.17	5.52
ขนาดกลาง	54.95	2.32	4.32	1.71	13.98	15.46
ขนาดเล็ก	26.48	-11.27	-58.40	-24.07	-18.78	-17.31

ที่มา: จากการคำนวณ

2.2 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio)

อัตราส่วนนี้เป็นอัตราส่วนที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเบี้ยประกันภัยรับสุทธิกับเงินกองทุนว่า บริษัทรับเสี่ยงภัยเองมากเกินไปหรือไม่เมื่อเปรียบเทียบกับเงินกองทุน ของบริษัทที่มีอยู่ในปีนั้นๆ ถ้าเปอร์เซ็นต์สูง แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยเองสูงมีความสามารถในการขยายงานสูง ถ้าเปอร์เซ็นต์ต่ำ แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยไว้ต่ำมีความสามารถในการขยายงานช้า โดยปกติธุรกิจจะมั่นคงอยู่ในเกณฑ์ดีต่อเมื่อมีอัตราส่วนไม่ควรเกิน 400% หากเกิน 400% แสดงว่าบริษัทรับเสี่ยงภัยไว้เองสูงเกินฐานะของตน เมื่อเกิดภัยร้ายใหญ่อาจกระทบกระเทือนฐานะบริษัทได้ เพราะถ้ามีอัตราส่วนที่สูงหมายถึงมีความเสี่ยงสูง การจะรับประกันภัยใดๆ จะมีความสามารถในการรับประกันได้มากนักน้อยเพียงใดต้องขึ้นอยู่กับเงินกองทุนของบริษัทด้วย หากบริษัทรับประกันภัยต่อมีอัตราเบี้ย

ประกันภัยเทียบกับเงินกองทุนสูงมากเกินแสดงว่าบริษัทนั้นอยู่ในเกณฑ์เสี่ยงว่าจะมีหลักประกันในการจ่ายค่าสินไหมทดแทนไม่เพียงพอถ้าเกิดมหันตภัยขึ้น

เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัท แล้วพบว่า กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 108.00% ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดกลางและเล็กนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 92.49 และ 232.66% แสดงว่า ดังตารางที่ 14 ทุกกลุ่มบริษัทมีฐานะมั่นคง แต่กลุ่มบริษัทขนาดกลางนั้นมีอัตราการขยายตัวน้อยที่สุด และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีอัตราการขยายตัวมากที่สุด

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	108	92.49	232.66

ที่มา: จากการคำนวณ

2.3 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium)

อัตราส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าบริษัทได้จัดสรรเงินสำรองด้านเทคนิคและมีเงินกองทุนเพียงพอกับการเสี่ยงภัยต่างๆ ที่บริษัทมีอยู่ตลอดเวลา หากเกิดภัยร้ายใหญ่ขึ้น บริษัทก็สามารถมีเงินจ่ายค่าสินไหมทดแทนนั้นได้ โดยปกติถ้าอัตราส่วนสูงตั้งแต่ 150% ขึ้นไปแสดงว่าเป็นบริษัทที่ดี

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อ
เบี้ยประกันรับสุทธิ

หน่วย: เปอร์เซนต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	357.66	208215.35	604598.88

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณารวมทุกกลุ่มบริษัทแล้ว กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี เท่ากับ 357.66, 208215.35% และ 604598.88% ตามลำดับดังตารางที่ 15 ซึ่งจะพบว่า ทุกกลุ่มบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่าถ้ามองในภาพรวมบริษัทประกันภัยของไทยนั้นมีความมั่นคง แต่ถ้าจะพิจารณาเป็นรายบริษัทก็จะพบว่าบางบริษัทนั้นยังมีค่าอัตราส่วนเฉลี่ยต่ำกว่าค่ามาตรฐาน ซึ่งก็มีเพียง 23 บริษัทจากทั้งหมด 70 บริษัท เทียบแล้วเท่ากับ 33% ของทั้งตลาดประกันภัยไทย

หมายเหตุ เงินสำรองด้านเทคนิค = เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท และ เงินสำรองในการจ่ายค่าสินไหมทดแทน

3. การวัดประสิทธิภาพในการทำกำไร โดยวิเคราะห์ดังนี้

3.1 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio—NOI)

อัตราส่วนระหว่างกำไรสุทธิต่อเบี้ยประกันภัยนั้น “กำไรสุทธิ” จะประกอบด้วยกำไรจากการรับประกันภัยและกำไรจากการลงทุน ต่อเบี้ยประกันภัยสุทธิ

การที่มี NOI สูงแสดงว่าผู้รับประกันภัยต่อมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูง ย่อมจะส่งผลให้มีฐานะการเงินที่มั่นคง

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยอัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย

หน่วย: เปอร์เซ็นต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	44.82	-7694.29	14108.05

ที่มา: จากการคำนวณ

จากการพิจารณาพบว่าบริษัทขนาดเล็กมีประสิทธิภาพในการทำกำไรมากกว่า เนื่องจากผลอัตราส่วนเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มบริษัทนั่นเอง โดยกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก นั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยดังนี้ 44.82% , -7694.29% และ 14108.05% ดังตารางที่ 16 ซึ่งเป็นเพราะบริษัทขนาดเล็กนั้นมีเบี้ยประกันภัยที่ถือว่าเป็นรายได้น้อย และมีการทำกำไรจากการรับประกันภัยและลงทุนได้มาก ในขณะที่เดียวกันนั้น บริษัทขนาดใหญ่และขนาดกลางนั้นมีความสามารถในการทำกำไรได้ดีแต่ก็มีเบี้ยประกันภัยที่ถือว่าเป็นรายได้นั้นมากไปด้วย และอีกประการหนึ่ง บริษัทที่มีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงนั้นก็จะเป็นบริษัทที่พึงดำเนินกิจการประกันภัย

3.2 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets-ROA)

อัตราส่วนระหว่างกำไรจากการดำเนินงานกับสินทรัพย์รวม ผลของอัตราส่วนที่ได้จะแสดงให้เห็นว่าในระยะเวลาที่ผ่านมา เงินลงทุนของกิจการที่ลงไปสามารถจะทำกำไรได้เท่าใด อัตราส่วนนี้สูงจะแสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ลงทุนได้ดี

จากการคำนวณพบว่า อัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5 ปี ของแต่ละกลุ่มบริษัทมีดังนี้ กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่เท่ากับ 7.83% กลุ่มบริษัทขนาดกลางเท่ากับ 7.07% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กเท่ากับ 0.33% ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของอัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม

หน่วย: เปอร์เซนต์			
กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5ปี	7.83	7.07	0.33

ที่มา: จากการคำนวณ

จะสังเกตได้ว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่และกลางนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยใกล้เคียงกันแสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการทำกำไรใกล้เคียงกัน ส่วนบริษัทขนาดเล็กนั้นมีอัตราส่วนน้อยที่สุดแสดงว่า ยังต้องมีการบริหารจัดการด้านการลงทุนเพื่อให้ขยายผลกำไรให้ได้มากขึ้น

4. การวิเคราะห์อัตราส่วนด้านอื่น โดยวิเคราะห์ได้ดังนี้

4.1 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio)

Debt Ratio เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดเงินทุนรวมของกิจการที่มีอยู่ในรูปของการก่อหนี้ ซึ่งการก่อหนี้ของกิจการมีปัจจัยหลายประการ เช่น ประเภทของธุรกิจ ความคล่องตัวของสินทรัพย์ที่จะเปลี่ยนเป็นเงินสด เสถียรภาพของรายได้และกำไร ตลอดจนกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจนั้นๆ การที่บริษัทใดมี Debt Ratio ที่สูงเกินไปไม่เพียงแต่จะเป็นอันตรายแก่เจ้าหนี้(บริษัทเอาประกันภัย) แต่ยังส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของบริษัทเองด้วย ถ้าส่วนของผู้ถือหุ้นหรือส่วนทุนมีน้อยกว่าส่วนของหนี้สินมาก (Debt Ratio สูงกว่า 100%) หากผู้รับประกันภัยต่อล้มละลายไป เจ้าหนี้ก็จะไม่ได้รับชำระหนี้เต็มตามจำนวน เพราะสินทรัพย์ที่มีอยู่ทั้งหมดยังไม่พอเพียงที่จะชำระหนี้สินนั่นเอง ในการคัดเลือกผู้รับประกันภัยต่อก็ต้องคำนึงถึง Debt Ratio ของบริษัทนั้นๆ ด้วย หากรายได้ที่คาดว่าจะได้รับนั้นไม่ได้ตามเป้า จะทำให้บริษัทมีโอกาสขาดทุนได้ เพราะต้องรับภาระดอกเบี้ยสูงนั่นเอง จากการพิจารณาเป็นรายบริษัทจะพบว่า บ.เจริญประกันภัยนั้นมีอัตราส่วนนี้สูงกว่า 100% ทุกปีตลอดทั้ง 5 ปีที่ทำการคำนวณ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	45.49	51.73	66.06

ที่มา: จากการคำนวณ

ถ้าการพิจารณาโดยรวมพบว่า กลุ่มบริษัททุกขนาดไม่มีกลุ่มใดเลยที่มีอัตราส่วนเฉลี่ยสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน โดยกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก มีอัตราส่วนเฉลี่ยดังนี้ 45.49%, 51.73%, 66.06% ตามลำดับ ดังตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า บริษัทประกันภัยของไทยมีความมั่นคงพอในการรับประกันภัยต่อ

4.2 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio)

Current Ratio เป็นอัตราส่วนระหว่างสินทรัพย์หมุนเวียนและหนี้สินหมุนเวียน อัตราส่วนนี้นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เพื่อวัดสภาพคล่องทางการเงินในระยะสั้นของธุรกิจต่างๆ เพราะอัตราส่วนนี้จะแสดงถึงความสามารถของบริษัทในการชำระหนี้ระยะสั้น พิจารณาถึงเงินทุนหมุนเวียนของบริษัทว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าอัตราส่วนนี้สูงตั้งแต่ 200% ขึ้นไป แสดงว่าบริษัทมีเงินทุนหมุนเวียนในเกณฑ์ดี หากเกิดความเสียหาย (Claim) บริษัทก็สามารถจ่ายค่าสินไหมได้รวดเร็วไม่มีปัญหาเรื่องการเงิน

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

กลุ่มบริษัท	ขนาดใหญ่	ขนาดกลาง	ขนาดเล็ก
ผลเฉลี่ย 5 ปี	269.33	457.85	1102.55

ที่มา: จากการคำนวณ

เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัทแล้วพบว่า Ratioเฉลี่ยของทุกบริษัทนั้น สูง เกณฑ์มาตรฐาน คือกลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ย 5ปีเท่ากับ 269.33% กลุ่มบริษัทขนาดกลางมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 457.85% และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีอัตราส่วนเฉลี่ยเท่ากับ 1102.55% ดังตารางที่ 19 ดังนั้นจึงไม่ต้องกังวลว่าบริษัทประกันภัยของไทย จะขาดสภาพคล่องทางการเงิน

อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนมีข้อจำกัด คือความสามารถในการแปลงสภาพ สินทรัพย์หมุนเวียนอื่นๆ นอกจากเงินสดมาเป็นเงินสด เพื่อใช้ในการชำระหนี้สิน ทั้งนี้ เพราะว่าสินทรัพย์หมุนเวียนต่างๆ ประกอบไปด้วยลูกหนี้ เงินลงทุนในบริษัทอื่นๆ พันธบัตรต่างๆ เป็นต้น สินทรัพย์เหล่านี้ อาจแปลงสภาพเป็นเงินสดได้ไม่เท่ากับราคา ตามบัญชีทรัพย์สิน (Book Value) ซึ่งจะส่งผลให้การคำนวณอัตราส่วนนี้คลาดเคลื่อนไป หรือทำให้สภาพคล่องเปลี่ยนไป

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

บทสรุป

เศรษฐกิจของประเทศไทยในขณะนี้อยู่ในช่วงผ่านวิกฤตเศรษฐกิจมาแล้วทำให้มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจและการประกอบกิจการในภาคต่าง ๆ ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งภาคอุตสาหกรรม ภาคอสังหาริมทรัพย์และการบริการ ซึ่งทำให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้น เมื่อเศรษฐกิจเริ่มขยายตัวก็ทำให้มีการลงทุนมีผู้ประกอบการรายใหม่เข้ามาลงทุนและผู้ประกอบการรายเก่าเริ่มเปิดดำเนินการกันใหม่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ธุรกิจประกันภัยมีการขยายตัว ขยายงานได้มากขึ้นตามไปด้วย ไม่เพียงแต่เศรษฐกิจของประเทศไทยเท่านั้นที่กำลังดีขึ้น แต่รวมถึงเศรษฐกิจของโลกด้วย ธุรกิจประกันภัยของไทยได้มีนโยบายเปิดเสรี จะทำให้มีการแข่งขันกันสูงทั้งบริษัทของคนไทยเองและบริษัทของต่างประเทศ ซึ่งนับวันจะทวีความรุนแรงขึ้น ถึงแม้ว่าธุรกิจประกันภัยนั้นจะมีการแข่งขันกันสูงแต่ระหว่างบริษัทประกันภัยกันเองก็มีช่องทางการตลาดอีกวิธีหนึ่งเป็นการแบ่งงานซึ่งกันและกัน นั่นก็คือการประกันภัยต่อ ซึ่งเป็นการกระจายความเสี่ยงและเฉลี่ยการชดเชยเมื่อเกิดภัยขึ้น รวมทั้งการประกันภัยต่อนั้นยังถือได้ว่าเป็นหัวใจของธุรกิจประกันภัย

จากการวิเคราะห์อัตราส่วนทั้ง 4 หมวด โดยแบ่งกลุ่มขนาดของบริษัทประกันวินาศภัยในประเทศไทยทั้ง 70 บริษัทออกเป็น 3 กลุ่มตามเงินกองทุน ณ สิ้นปีพ.ศ. 2545 และใช้ระยะเวลาในการวิเคราะห์คือปี พ.ศ. 2541-2545 พบว่า บริษัทประกันภัยของไทยทุกขนาดมีความมั่นคงทางการเงินเพียงพอต่อการทำประกันต่อ โดยสรุปได้ดังนี้

1. อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัยต่อ (Loss Ratio) เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้ว พบว่า Loss Ratio ของทุกกลุ่มบริษัทไม่สูงเกินค่ามาตรฐาน (60%) แสดงว่าสถานะของบริษัทประกันวินาศภัยของประเทศไทยมีความมั่นคงพอในการจะรับประกันภัยต่อได้

2. อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio) จะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการทำงานของผู้รับประกันภัยต่อ ค่าอัตราส่วนที่คำนวณได้มีค่ายิ่งต่ำก็แสดงว่าบริษัทมีประสิทธิภาพในการทำงานสูง เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกบริษัทแล้วพบว่า Expenses Ratio ของกลุ่มบริษัทขนาดเล็กสูงมากโดยมีสาเหตุจากต้นทุนค่าใช้จ่ายที่สูง เนื่องจากยังไม่มี การประหยัดต่อขนาด (Economy of Scale) ในการดำเนินธุรกิจ และบางบริษัทก็เป็นบริษัทที่เพิ่งเข้ามาทำธุรกิจประกันภัย จึงต้องมีการเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าเบี้ยประกันภัยที่ถือเป็นรายได้ที่แท้จริง

3. อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio) แสดงให้เห็นถึงความแข็งแกร่งทางการเงินของผู้รับประกันภัยต่อ ค่าอัตราส่วนที่คำนวณได้ยังมีค่าสูงก็แสดงว่าบริษัทมีกำไรแล้วยังมีความสามารถในการจ่ายเงินปันผลให้ผู้ถือหุ้นได้มากอีกด้วย จากการพิจารณาแล้วพบว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมมากที่สุดแสดงว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมากที่สุด

4. อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย (Combined Ratio) ทั้ง 2 วิธีนั้น จากการพิจารณาพบว่ากลุ่มบริษัทขนาดใหญ่มีประสิทธิภาพในการดำเนินงานมีความมั่นคงและทำกำไรได้มากที่สุด

5. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ (Change in Net Written Premium) จากการพิจารณาอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีเป็นกลุ่มบริษัทพบว่า บริษัทขนาดใหญ่มีการผันผวนของอัตราส่วนดีที่สุดในเกณฑ์มาตรฐาน

6. อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมค้างจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio) เมื่อพิจารณาโดยรวมทุกกลุ่มบริษัทพบว่าอัตราส่วนเฉลี่ยรวมของทุกกลุ่มบริษัทไม่สูงเกินมาตรฐาน (250%) แสดงว่าทุกกลุ่มบริษัทมีความมั่นคง

7. อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds) จากการพิจารณาอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีเป็นกลุ่มบริษัทพบว่าบริษัทขนาดใหญ่มีการผันผวนของอัตราส่วนดีที่สุดในเกณฑ์มาตรฐาน ส่วนกลุ่มบริษัทขนาดกลางและเล็กนั้นมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวมในแต่ละปีขึ้น-ลงผันผวนมากแต่ก็ยังไม่มีการลดลงในอัตราส่วนที่สูงตั้งแต่ 10% ขึ้นไปในแต่ละปีติดต่อกัน 3 ปี ซึ่งแสดงว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีฐานะทางการเงินมั่นคง

8. อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัทพบว่า ทุกกลุ่มบริษัทอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน(ไม่เกิน 400%) แสดงว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีความมั่นคง แต่กลุ่มบริษัทขนาดกลางนั้นมีอัตราการขยายตัวน้อยที่สุด และกลุ่มบริษัทขนาดเล็กมีอัตราการขยายตัวมากที่สุด

9. อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ (Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium) เมื่อพิจารณารวมทุกกลุ่มบริษัทแล้วพบว่า ทุกกลุ่มบริษัทมีอัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5ปี อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (สูงกว่า 150%) แสดงว่าบริษัทประกันภัยของไทยนั้นมีความมั่นคง

10. อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio –NOI) ถ้า NOI สูงแสดงว่าผู้รับประกันภัยต่อมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูง ย่อมจะส่งผลให้มีฐานะการเงินที่มั่นคง จากการพิจารณาพบว่าบริษัทขนาดเล็กมีประสิทธิภาพในการทำกำไรสูงที่สุด

11. อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets-ROA) จากการพิจารณาพบว่า อัตราส่วนเฉลี่ยรวม 5ปีพบว่าบริษัทขนาดใหญ่มีอัตราส่วนนี้สูงที่สุด แสดงว่ามีประสิทธิภาพในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ลงทุนดีที่สุด

12. อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) เมื่อพิจารณาแล้วพบว่า กลุ่มบริษัททุกขนาดอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน(ต่ำกว่า 100%) แสดงให้เห็นว่าบริษัทประกันภัยของไทยมีความมั่นคงพอในการรับประกันภัยต่อ

13. อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มบริษัทแล้วพบว่า ค่าอัตราส่วนเฉลี่ยของทุกกลุ่มบริษัทสูงเกินเกณฑ์มาตรฐาน (ตั้งแต่ 200%) แสดงว่าบริษัทมีเงินทุนหมุนเวียนในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการวิเคราะห์ประสิทธิภาพในการรับประกันภัยต่อของบริษัทประกันวินาศภัยไทยนั้นผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะดังนี้

บริษัทประกันภัยขนาดกลางและเล็กนั้นมีความสามารถในการรับประกันภัยต่อได้น้อยกว่าบริษัทประกันภัยขนาดใหญ่ ดังนั้นจึงต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างของธุรกิจ เพื่อเสริมความมั่นคง และพยายามขยายเครือข่ายทางธุรกิจ โดยหากกลุ่มพันธมิตรทำสัญญาร่วมมือกันในการรับประกันภัยตรงแล้วนำมาทำการรับประกันภัยต่อกันในกลุ่มเพื่อเป็นการเพิ่มความสามารถในการรับประกันภัยให้ได้มากขึ้นและเป็นการเพิ่มช่องทางการตลาดด้วยวิธีการหนึ่ง หรือรัฐบาลควรส่งเสริมบริษัทประกันภัยขนาดเล็กให้มีการรวมตัวกัน เพื่อขยายเงินกองทุนของบริษัทเพื่อเป็นการเพิ่มขนาดของบริษัทให้ใหญ่ขึ้น ทำให้บริษัทมีความสามารถในการรับประกันภัยได้มากขึ้น และรวมทั้งเป็นการเสริมสร้างความมั่นคงให้กับบริษัทมากขึ้นด้วย

ภาคผนวก

ตารางที่ 20 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	48.50	44.37	37.28	38.21	46.74	43.02
กรุงเทพประกันภัย	54.23	43.80	41.98	41.12	42.46	44.72
ทิพย์ประกันภัย	56.78	53.05	52.39	51.98	56.62	54.16
เทเวศประกันภัย	68.91	47.30	20.36	32.96	42.60	42.43
ประกันคุ้มภัย	86.07	70.55	64.12	66.80	63.72	70.25
ประกันภัยศรีเมือง	32.65	37.75	38.05	36.39	45.16	38.00
ภัทรประกันภัย	11.35	10.67	9.95	18.31	22.17	14.49
วิริยะประกันภัย	76.35	75.34	66.44	60.97	67.41	69.30
ศรีอยุธยาประกันภัย	29.78	32.02	32.09	34.71	46.77	35.08
สามัคคีประกันภัย	33.53	53.57	35.44	32.58	36.97	38.41
มิทซูบิชิโตโมอินชัวร์รันส์	41.69	48.04	43.40	42.06	45.37	44.11
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	49.07	46.95	40.14	41.46	46.91	44.91

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 21 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	43.25	48.56	49.20	53.15	47.50	48.33
เจริญประกันภัย	24.79	26.58	25.39	26.75	35.78	27.86
ไทยเจริญประกันภัย	184.45	58.97	88.90	38.27	43.46	82.81
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	40.65	42.93	38.53	33.25	41.70	39.41
ไทยศรีสุริยประกันภัย	67.63	32.53	51.76	51.70	43.42	49.41
ไทยสมุทรประกันภัย	40.72	39.41	39.19	47.38	50.85	43.51
ธนวัฒน์ประกันภัย	53.12	-7.95	29.79	50.18	35.29	32.08
นวกิจประกันภัย	46.66	45.09	41.53	50.67	57.28	48.25
นำสินประกันภัย	70.42	61.23	58.59	63.67	65.54	63.89
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	51.14	55.02	46.32	50.62	58.25	52.27
เจนเนอราลี่ประกันภัย	-1700.00	-15.20	48.94	45.85	23.29	-319.42
พุทธธรรมประกันภัย	69.41	65.09	59.77	65.45	47.64	61.47
ไชนูตประกันภัย	47.28	43.19	40.59	40.78	52.00	44.77
เมืองไทยประกันภัย	50.78	46.92	52.52	55.58	53.54	51.87
สินมั่นคงประกันภัย	82.99	74.28	65.76	64.39	63.92	70.27
เอกซ่าประกันภัย	61.49	52.72	46.43	55.06	54.00	53.94
แอ็ควานซ์ประกันภัย	39.24	16.68	-19.00	67.56	-378.51	-54.81
โอสธสภาพประกันภัย	57.49	36.78	48.34	51.44	52.25	49.26
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	44.82	43.18	66.51	90.55	47.29	58.47
เอ.ไอ.เอ.	39.56	59.42	127.36	30.56	41.37	59.66
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	-292.05	41.27	50.32	51.64	26.79	28.17

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 22 อัตราส่วนความเสียหายต่อเบี้ยประกันภัย (Loss Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	39.97	30.29	43.56	52.28	71.64	47.55
คุ้มเกล้าประกันภัย	65.60	63.90	60.34	57.48	55.97	60.66
คิวบีอี	73.42	50.88	43.86	45.35	50.43	52.79
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	42.81	49.13	54.15	60.68	97.09	60.77
เจ้าพระยาประกันภัย	1.03	82.70	42.31	60.59	66.82	50.69
ซันบีประกันภัย	17.41	109.74	11.97	-35.57	36.70	28.05
ไชน่าอินชัวร์นซ์	22.05	14.29	20.76	22.93	26.82	21.37
สมโพธิเจแปนฯ	71.44	42.79	58.09	43.34	34.57	50.05
ไทยประกันภัย	65.55	55.52	56.00	57.48	59.26	58.76
มิตรแท้ประกันภัย	64.21	57.77	69.68	65.39	67.83	64.98
ไทยพัฒนาประกันภัย	49.09	37.39	32.27	34.50	27.86	36.22
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	80.47	56.53	60.58	60.94	62.54	64.21
ธนชาติประกันภัย	51.51	48.39	65.22	70.69	66.38	60.44
นารายณ์สาugelประกันภัย	NA	97.88	27.75	65.28	35.46	56.59
บางกอกสหประกันภัย	35.83	30.79	45.40	40.30	47.14	39.89
ประกันภัยสากล	42.65	38.01	32.76	38.77	38.23	38.08
พระนครธนบุรีประกันภัย	59.79	38.68	26.67	39.05	38.43	40.53
พัชรประกันภัย	62.89	58.53	54.68	82.84	65.92	64.97
พาณิชย์การประกันภัย	23.17	17.47	60.13	54.33	58.35	42.69
ไพศาลประกันภัย	45.69	39.67	40.82	43.44	41.93	42.31
โรยัลแอนดริวชัณอิตลาณแอนซ์	58.20	45.66	51.25	51.28	47.12	50.70
ลิเบอร์ตีประกันภัย	69.80	61.13	55.65	57.95	54.98	59.90
บีทีประกันภัย	66.23	59.02	45.52	42.75	49.69	52.64
วิธสินประกันภัย	16.18	13.17	18.09	17.28	44.55	21.85
ส่งเสริมประกันภัย	38.06	56.09	44.04	46.97	47.40	46.51
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	36.37	43.76	37.76	37.27	41.05	39.24
สหนิกรภัยประกันภัย	23.03	28.18	21.74	14.74	25.30	22.60

ตารางที่ 22 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหมงคลประกันภัย	812.09	-24.80	-64.93	1.85	62.35	157.31
สหวัฒนาประกันภัย	67.57	65.07	62.87	57.77	56.62	61.98
สัมพันธ์ประกันภัย	73.10	75.54	68.49	70.05	71.52	71.74
สินทรัพย์ประกันภัย	58.03	48.53	42.76	47.45	56.33	50.62
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	54.63	56.17	54.56	59.89	48.77	54.80
อินทรีประกันภัย	58.19	60.58	56.07	47.19	41.60	52.73
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	122.21	24.44
คูเนียนประกันภัย	297.99	188.41	66.73	44.02	76.97	134.83
เอเชียสากลประกันภัย	27.73	39.92	22.63	25.92	32.00	29.64
เอราวัณประกันภัย	47.47	47.08	44.08	42.06	31.63	42.46
เอช อินชัวร์รันส์	40.68	48.14	34.78	70.19	37.64	46.29
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	41.09	38.59	88.34	66.43	53.47	57.58
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	71.82	50.53	42.50	45.16	52.58	52.81

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 23 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	12.29	12.30	13.63	12.68	14.69	13.12
กรุงไทยพานิชประกันภัย	28.18	26.27	28.02	27.23	27.00	27.34
ทิพยประกันภัย	29.52	29.31	27.73	24.27	28.78	27.92
เทเวศประกันภัย	56.30	50.31	47.46	49.96	46.93	50.19
ประกันคุ้มภัย	18.78	20.73	14.63	15.96	16.68	17.35
ประกันภัยศรีเมือง	44.91	43.66	43.70	42.14	30.29	40.94
ภัทรประกันภัย	25.81	31.28	28.38	35.04	37.52	31.61
วิริยะประกันภัย	23.46	21.50	19.30	18.63	17.51	20.08
ศรีอยุธยาประกันภัย	39.79	35.24	34.06	29.50	25.37	32.79
สามัคคีประกันภัย	48.68	27.08	30.47	28.25	29.28	32.75
มิทซูบิชิโตโมอินชัวร์นส์	14.44	11.55	8.18	7.52	5.68	9.48
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	31.11	28.11	26.87	26.47	25.43	27.60

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 24 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี้ยประกันภัย (Expenses Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	27.84	41.95	20.38	25.99	23.92	28.01
เจริญประกันภัย	72.47	61.32	54.42	47.83	43.22	55.85
ไทยเจริญประกันภัย	115.68	105.52	74.50	73.17	66.16	87.01
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	48.76	55.42	51.86	54.32	61.03	54.28
ไทยศรีบูรุษประกันภัย	41.18	64.74	41.23	44.39	39.01	46.11
ไทยสมุทรประกันภัย	37.48	49.44	48.97	39.18	37.21	42.46
ธนวัฒน์ประกันภัย	129.93	290.16	148.21	123.83	307.29	199.89
นวกิจประกันภัย	49.05	40.18	38.99	32.74	35.88	39.37
นำสินประกันภัย	34.85	25.57	28.38	33.56	27.02	29.87
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	25.75	29.19	27.89	28.21	25.52	27.31
เจนเนอราลี่ประกันภัย	7645.78	2532.15	138.65	85.44	159.75	2112.35
พุทธธรรมประกันภัย	75.02	38.91	54.97	68.94	66.03	60.77
ไพบูลย์ประกันภัย	51.86	55.02	52.67	55.80	65.40	56.15
เมืองไทยประกันภัย	23.12	23.50	25.38	27.60	27.28	25.37
สินมั่นคงประกันภัย	21.62	18.48	20.41	17.80	21.07	19.87
แอคซ่าประกันภัย	28.27	29.71	24.15	26.39	29.83	27.67
แอ็คควานซ์ประกันภัย	1097.37	2413.87	1630.58	1334.00	257.69	1346.70
โอสภสภประกันภัย	68.37	89.06	60.31	54.65	47.54	63.99
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	80.39	80.21	75.52	63.69	47.25	69.41
เอ.ไอ.เอ.	8.43	-300.28	333600.00	212.77	92.39	66722.66
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	484.16	287.21	16810.87	122.51	74.02	3555.76

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 25 อัตราส่วนค่าใช้จ่ายต่อเบี่ยงประกันภัย (Expenses Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	49.83	33.40	22.66	19.51	17.96	28.67
คุ้มเกล้าประกันภัย	13.88	11.09	10.00	9.72	10.36	11.01
คิวบีอี ประกันภัย (ไทย)	36.35	38.66	38.34	35.14	32.25	36.15
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	67.50	66.69	59.75	54.38	53.71	60.41
เจ้าพระยาประกันภัย	120.62	29.86	24.22	28.06	41.79	48.91
ชัยบุรีประกันภัย	1458.40	1577.42	933.31	703.73	694.06	1073.38
ไชน่าอินชัวร์รันส์ (ไทย)	104.74	121.88	98.37	63.29	69.73	91.60
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	123.44	104.94	78.01	81.58	78.03	93.20
ไทยประกันภัย	31.31	36.78	35.01	36.27	45.78	37.03
มิตรแท้ประกันภัย	52.67	39.62	52.72	69.92	33.81	49.75
ไทยพัฒนาประกันภัย	45.87	55.33	50.96	56.14	63.67	54.40
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	29.98	36.91	31.86	24.21	26.49	29.89
ธนาชาติประกันภัย	217.16	93.46	30.00	32.91	35.83	81.87
นารายณ์สากลประกันภัย		27.32	41.65	45.62	28.86	35.86
บางกอกสหประกันภัย	41.46	38.53	35.38	28.05	27.97	34.28
ประกันภัยสากล	37.44	41.90	34.86	46.71	31.02	38.39
พระนครธนบุรีประกันภัย	26.56	27.20	31.94	34.43	38.02	31.63
พัชรประกันภัย	32.55	45.78	39.13	38.48	23.86	35.96
พาณิชย์การประกันภัย	45.81	60.17	30.33	35.49	37.14	41.79
ไพศาลประกันภัย	23.83	24.92	23.87	18.21	22.89	22.74
โรยัลแอนดส์ชานอ์ดลายนแอนซ์	52.26	53.89	40.11	41.73	38.82	45.36
ลิเบอร์ตีประกันภัย	22.83	27.77	28.66	29.61	28.48	27.47
บีทีประกันภัย	41.25	42.89	60.02	39.42	81.27	52.97
วิธสินประกันภัย	50.66	35.24	37.06	33.03	42.21	39.64
ส่งเสริมประกันภัย	62.23	33.97	31.46	37.49	39.46	40.92
สยามชีวิต อินชัวร์รันส์	73.77	76.98	59.29	57.84	48.46	63.27

ตารางที่ 25 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	149.82	271.42	211.07	220.02	205.92	211.65
สหมงคลประกันภัย	562.94	258.67	160.95	80.15	33.86	219.31
สหวัฒนาประกันภัย	27.79	25.93	26.10	30.68	32.16	28.53
สัมพันธ์ประกันภัย	9.40	9.34	11.92	8.47	9.05	9.63
สินทรัพย์ประกันภัย	42.90	48.06	51.37	50.38	52.89	49.12
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	113.69	36.39	34.56	56.37	38.32	55.87
อินทรีประกันภัย	32.91	30.94	43.86	48.17	44.50	40.07
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	2102100.00	572600.00	607200.00	723300.00	1164.57	801272.91
คูเนี่ยนประกันภัย	25.36	43.42	20.87	92.50	69.17	50.26
เอเชียสากลประกันภัย	131.84	80.71	92.37	85.01	89.37	95.86
เอราวัณประกันภัย	48.57	40.43	36.59	39.16	47.89	42.53
เอช อินชัวร์รันส์	53.08	36.83	52.43	108.86	58.56	61.95
นิวอินเดีย แอสซัวร์รันส์	50.30	61.07	91.40	80.31	61.04	68.82
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	54005.41	14777.59	15640.83	18612.85	92.29	20625.98

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 26 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	4.19	6.41	6.40	8.41	14.75	8.03
กรุงเทพประกันภัย	3.25	13.77	9.84	11.37	10.69	9.78
ทิพยประกันภัย	6.16	7.89	8.58	8.42	8.13	7.84
เทเวศประกันภัย	20.27	46.23	36.81	24.94	29.78	31.60
ประกันคุ้มภัย	1.38	0.00	0.00	0.00	0.30	0.34
ประกันภัยศรีเมือง	33.84	36.32	23.18	16.86	14.06	24.85
ภัทรประกันภัย	28.89	28.50	24.33	27.59	37.06	29.27
วิริยะประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ศรีอยุธยาประกันภัย	0.00	173.21	113.98	65.82	56.74	81.95
สามัคคีประกันภัย	0.00	6.83	10.55	15.14	25.89	11.68
มิตรชัยสุวิโตโมอินชัวร์นส์	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	8.91	29.01	21.24	16.23	17.94	18.67

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 27 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	5.67	10.41	3.39	7.12	3.23	5.96
เจริญประกันภัย	28.05	18.71	12.51	11.78	13.06	16.82
ไทยเจริญประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	2.13	0.00	2.50	2.70	8.12	3.09
ไทยศรีสุริยประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.57	2.49	0.61
ไทยสมุทรประกันภัย	0.00	0.00	59.39	0.00	0.00	11.88
ธนวัฒน์ประกันภัย	91.30	235.77	60.49	26.29	43.63	91.50
นวกิจประกันภัย	0.00	4.55	3.88	6.25	6.77	4.29
นำสินประกันภัย	0.00	7.43	2.20	0.00	0.00	1.93
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	0.79	3.76	1.59	4.10	2.76	2.60
เจนเนอราลี่ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
พุทธธรรมประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ไชน่าประกันภัย	0.00	1.42	0.00	0.00	0.00	0.28
เมืองไทยประกันภัย	0.00	0.00	1.57	1.35	0.00	0.58
สินมั่นคงประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.85	4.85	1.14
เอกซ่าประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	3.06	0.61
แอ็คควานซ์ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
โอสถสภาประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นซ์	0.00	0.00	0.00	15.41	0.00	3.08
เอ.ไอ.เอ.	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	6.40	14.10	7.38	3.82	4.40	7.22

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 28 อัตราส่วนเงินปันผลต่อเบี้ยประกันภัย (Dividend Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุ โกศลประกันภัย	-2.18	2.34	0.00	0.56	0.59	0.26
คุ้มเกล้าประกันภัย	0.00	0.33	0.00	0.67	1.23	0.45
คิวมีอี ประกันภัย (ไทย)	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เจ้าพระยาประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ชัยบ่ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ไชน่าอินชัวร์นซ์ (ไทย)	22.66	18.96	20.71	17.90	66.67	29.38
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ไทยประกันภัย	4.08	3.53	5.14	1.73	1.63	3.22
มิตรแท้ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ไทยพัฒนาประกันภัย	1.51	0.00	3.02	2.31	11.57	3.68
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	0.31	0.53	1.02	1.06	1.84	0.95
ธนาชาติประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
นารายณ์สากลประกันภัย		0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
บางกอกสหประกันภัย	0.00	0.00	0.00	1.16	0.00	0.23
ประกันภัยสากล	8.02	18.32	24.14	73.16	0.00	24.73
พระนครธนบุรีประกันภัย	12.54	13.22	15.15	12.71	0.00	10.72
พัชรประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
พาณิชย์การประกันภัย	30.26	27.79	9.30	0.00	0.00	13.47
ไพศาลประกันภัย	22.88	18.59	27.13	10.75	14.83	18.83
โรยัลเอนด์ชันอัลลายแอนซ์	10.01	3.25	0.00	5.51	11.06	5.97
ลิเบอร์ตี้ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
บีทีประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
วิธสินประกันภัย	3.21	4.22	3.82	7.11	8.68	5.41
สงเสริมประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	0.00	8.75	-13.05	8.23	8.97	2.58

ตารางที่ 28 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5ปี
สหนิรภัยประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
สหมงคลประกันภัย	0.00	16.02	39.46	16.57	2.51	14.91
สหวัฒนาประกันภัย	0.00	2.95	2.31	2.49	3.74	2.30
สัมพันธ์ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
สินทรัพย์ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	0.00	1.49	0.52	0.00	0.00	0.40
อินทราประกันภัย	5.52	0.00	0.00	10.45	9.88	5.17
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
กูเนี่ยนประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เอเชียสากลประกันภัย	24.75	0.00	0.00	9.14	8.67	8.51
เอราวัณประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
เอช อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	3.68	3.60	3.56	4.65	3.89	3.88

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 29 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 1 (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	60.79	56.67	50.91	50.89	61.43	56.14
กรุงเทพประกันภัย	82.41	70.07	70.00	68.35	69.45	72.06
ทิพยประกันภัย	86.30	82.36	80.12	76.25	85.40	82.09
เทเวศประกันภัย	125.21	97.62	67.82	82.92	89.54	92.62
ประกันคุ้มภัย	104.85	320.65	78.76	82.75	80.40	133.48
ประกันภัยศรีเมือง	77.56	57.45	81.76	78.53	75.45	74.15
ภัทรประกันภัย	37.15	41.95	38.34	53.35	59.69	46.10
วิริยะประกันภัย	99.81	96.83	85.74	79.61	84.93	89.38
ศรีอยุธยาประกันภัย	69.57	67.27	66.16	64.21	72.15	67.87
สามัคคีประกันภัย	82.20	80.64	65.90	60.83	66.25	71.16
มิตรชัยสุมิโตโมอินซัวรันส์	56.13	59.59	51.58	49.59	51.05	53.59
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	80.18	93.74	67.01	67.93	72.34	76.24

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 30 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 1 (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	71.09	90.51	69.59	79.14	71.41	76.35
เจริญประกันภัย	97.26	87.91	79.82	74.58	79.01	83.71
ไทยเจริญประกันภัย	300.13	164.49	163.39	111.44	109.62	169.81
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	89.41	98.35	90.38	87.57	102.73	93.69
ไทยศรีสุริศประกันภัย	108.81	97.27	92.99	96.09	82.43	95.52
ไทยสมุทรประกันภัย	78.20	88.85	88.16	86.56	88.06	85.97
ธนวัฒน์ประกันภัย	183.05	282.21	178.00	174.01	342.58	231.97
นวกิจประกันภัย	95.70	85.27	80.52	83.41	93.15	87.61
นำสินประกันภัย	105.28	86.80	86.97	97.23	92.56	93.77
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	76.89	55.91	74.21	78.82	83.77	73.92
เจนเนอราลี่ประกันภัย	5945.78	2516.96	187.59	131.29	183.04	1792.93
พุทธธรรมประกันภัย	144.43	104.00	114.75	134.39	113.67	122.25
ไพบูลย์ประกันภัย	99.14	98.21	93.26	96.58	117.40	100.92
เมืองไทยประกันภัย	73.90	70.42	77.89	83.18	80.82	77.24
สินมั่นคงประกันภัย	104.61	92.76	86.18	82.19	84.99	90.14
เอกซ่าประกันภัย	89.77	82.43	70.59	81.45	83.83	81.61
แอ็คควานซ์ประกันภัย	1136.61	2430.55	1611.58	1401.55	-120.83	1291.89
โอสอสภาประกันภัย	125.86	125.84	108.65	106.09	99.79	113.25
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	125.21	123.39	142.03	154.25	94.54	127.88
เอ.ไอ.เอ.	47.99	-240.85	333727.36	243.33	133.76	66782.32
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	454.96	327.06	16861.20	174.16	100.82	3583.64

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 31 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัย (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	89.79	63.69	66.21	71.79	89.59	76.22
คุ้มเกล้าประกันภัย	79.47	74.99	70.34	67.20	66.33	71.67
คิวบีอี ประกันภัย	109.77	89.54	82.20	80.49	82.68	88.93
อลิอันซ์ ซี.พี ประกันภัย	110.30	115.82	113.91	115.06	150.80	121.18
เจ้าพระยาประกันภัย	121.65	112.56	66.53	88.66	108.62	99.60
ซันบ์ประกันภัย	1475.81	1687.16	945.28	668.16	730.76	1101.43
ไชน่าอินชัวร์นซ์	126.79	136.17	119.12	86.23	96.55	112.97
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	194.88	147.74	136.10	124.92	112.60	143.25
ไทยประกันภัย	96.86	92.30	91.01	93.74	105.04	95.79
มิตรแท้ประกันภัย	116.88	97.39	122.40	135.32	101.64	114.73
ไทยพัฒนาประกันภัย	94.96	92.72	83.23	90.64	91.53	90.61
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	110.45	93.44	92.44	85.15	89.02	94.10
ธนาชาติประกันภัย	268.68	141.85	95.23	103.60	102.21	142.31
นารายณ์สาugelประกันภัย	0.00	125.20	69.40	110.90	64.31	73.96
บางกอกสหประกันภัย	77.28	51.71	80.79	68.35	75.11	70.65
ประกันภัยสากล	80.09	79.91	67.63	85.47	69.25	76.47
พระนครธนบุรีประกันภัย	86.35	65.88	58.61	73.48	76.46	72.15
พัชรประกันภัย	95.44	104.30	93.81	121.32	89.78	100.93
พาณิชย์การประกันภัย	68.98	77.64	90.45	89.82	95.49	84.47
ไพศาลประกันภัย	69.52	64.59	64.69	61.65	64.82	65.05
โรยัลแอนด์ซันอัลลายแอนซ์	110.46	99.55	91.36	93.00	85.94	96.06
ลิเบอร์ตีประกันภัย	92.63	88.90	84.31	87.56	83.46	87.37
บีทีประกันภัย	107.47	101.91	105.53	82.17	130.96	105.61
วิธสินประกันภัย	66.84	48.41	55.14	50.31	86.76	61.49
ส่งเสริมประกันภัย	100.29	90.06	75.50	84.46	86.86	87.43
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	110.14	120.74	97.05	95.11	89.50	102.51

ตารางที่ 31 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิกรภัยประกันภัย	172.86	299.60	232.80	234.76	231.22	234.25
สหมงคลประกันภัย	1375.03	233.87	96.02	82.00	96.21	376.63
สหวัฒนาประกันภัย	95.36	91.00	88.97	88.45	88.78	90.51
สัมพันธ์ประกันภัย	82.50	84.88	80.41	78.51	80.57	81.37
สินทรัพย์ประกันภัย	100.92	96.59	94.12	97.83	109.22	99.74
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	168.32	92.57	89.12	116.25	87.10	110.67
อินทรประกันภัย	91.10	91.51	99.93	95.37	86.10	92.80
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	2102100.00	572600.00	607200.00	723300.00	1286.78	801297.36
คูเนี่ยนประกันภัย	323.35	231.83	87.60	136.52	146.14	185.09
เอเชียสากลประกันภัย	159.57	120.63	115.00	110.93	121.37	125.50
เอราวัณประกันภัย	96.04	87.50	80.67	81.22	79.53	84.99
เอช อินชัวร์รันส์	93.76	84.97	87.21	179.05	96.20	108.24
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	91.39	99.66	179.74	146.73	114.51	126.41
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	30128.74	8261.13	8737.86	10395.17	80.71	11520.72

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 32 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 2 (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซนต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	64.98	63.08	57.30	59.30	76.18	64.17
กรุงเทพประกันภัย	85.66	83.84	79.84	79.72	80.14	81.84
ทิพย์ประกันภัย	92.46	90.25	88.69	84.67	93.53	89.92
เทเวศประกันภัย	145.48	143.85	104.63	107.86	119.32	124.23
ประกันคุ้มภัย	106.22	320.65	78.76	82.75	80.70	133.82
ประกันภัยศรีเมือง	111.39	93.77	104.94	95.39	89.51	99.00
ภัทรประกันภัย	66.05	70.45	62.67	80.94	96.75	75.37
วิริยะประกันภัย	99.81	96.83	85.74	79.61	84.93	89.38
ศรีอยุธยาประกันภัย	69.57	240.48	180.14	130.03	128.88	149.82
สามัคคีประกันภัย	82.20	87.47	76.46	75.97	92.14	82.85
มิทซูบิชิโตโมอินชัวร์นซ์	56.13	59.59	51.58	49.59	51.05	53.59
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	89.09	122.75	88.25	84.17	90.28	94.91

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 33 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 2 (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

บริษัท / ปี	หน่วย: เปอร์เซ็นต์					ผลเฉลี่ย 5 ปี
	2541	2542	2543	2544	2545	
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	76.76	100.91	72.98	86.26	74.65	82.31
เจริญประกันภัย	125.31	106.61	92.33	86.36	92.07	100.54
ไทยเจริญประกันภัย	300.13	164.49	163.39	111.44	109.62	169.81
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	91.54	98.35	92.88	90.26	110.86	96.78
ไทยศรีสุริยประกันภัย	108.81	97.27	92.99	96.66	84.92	96.13
ไทยสมุทรประกันภัย	78.20	88.85	147.55	86.56	88.06	97.84
ธนวัฒน์ประกันภัย	274.35	517.98	238.49	200.30	386.21	323.47
นวกิจประกันภัย	95.70	89.82	84.40	89.66	99.92	91.90
นำสินประกันภัย	105.28	94.23	89.17	97.23	92.56	95.69
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	77.68	59.67	75.80	82.92	86.54	76.52
เจนเนอราลี่ประกันภัย	5945.78	2516.96	187.59	131.29	183.04	1792.93
พุทธธรรมประกันภัย	144.43	104.00	114.75	134.39	113.67	122.25
ไชน่าประกันภัย	99.14	99.64	93.26	96.58	117.40	101.20
เมืองไทยประกันภัย	73.90	70.42	79.46	84.53	80.82	77.83
สินมั่นคงประกันภัย	104.61	92.76	86.18	83.04	89.84	91.28
เอกซ่าประกันภัย	89.77	82.43	70.59	81.45	86.89	82.22
แอ็คควานซ์ประกันภัย	1136.61	2430.55	1611.58	1401.55	-120.83	1291.89
โอสถสภาประกันภัย	125.86	125.84	108.65	106.09	99.79	113.25
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	125.21	123.39	142.03	169.66	94.54	130.97
เอ.ไอ.เอ.	47.99	-240.85	333727.36	243.33	133.76	66782.32
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	461.35	341.17	16868.57	177.98	105.22	3590.86

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 34 อัตราส่วนโดยรวมของการประกันภัยแบบที่ 2 (Combined Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	87.62	66.03	66.21	72.35	90.18	76.48
คุ้มเกล้าประกันภัย	79.47	75.33	70.34	67.87	67.57	72.12
คิวบีอี ประกันภัย	109.77	89.54	82.20	80.49	82.68	88.93
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	110.30	115.82	113.91	115.06	150.80	121.18
เจ้าพระยาประกันภัย	121.65	112.56	66.53	88.66	108.62	99.60
ชัยบุรีประกันภัย	1475.81	1687.16	945.28	668.16	730.76	1101.43
ไชน่าอินชัวร์นซ์	149.46	155.13	139.83	104.13	163.22	142.35
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	194.88	147.74	136.10	124.92	112.60	143.25
ไทยประกันภัย	100.95	95.83	96.14	95.48	106.67	99.01
มิตรแท้ประกันภัย	116.88	97.39	122.40	135.32	101.64	114.73
ไทยพัฒนาประกันภัย	96.46	92.72	86.25	92.95	103.10	94.30
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	110.76	93.97	93.46	86.21	90.87	95.05
ธนาชาติประกันภัย	268.68	141.85	95.23	103.60	102.21	142.31
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	125.20	69.40	110.90	64.31	92.45
บางกอกสหประกันภัย	77.28	51.71	80.79	69.51	75.11	70.88
ประกันภัยสากล	88.12	98.22	91.76	158.63	69.25	101.20
พระนครธนบุรีประกันภัย	98.89	79.10	73.76	86.18	76.46	82.88
พัชรประกันภัย	95.44	104.30	93.81	121.32	89.78	100.93
พาณิชย์การประกันภัย	99.24	105.43	99.76	89.82	95.49	97.95
ไพศาลประกันภัย	92.39	83.18	91.82	72.40	79.65	83.89
โรยัลแอนดส์ชานอิลลาเยแอนซ์	120.47	102.80	91.36	98.52	97.00	102.03
ลิบอร์ตีประกันภัย	92.63	88.90	84.31	87.56	83.46	87.37
บีทีประกันภัย	107.47	101.91	105.53	82.17	130.96	105.61
วิธสินประกันภัย	70.05	52.63	58.96	57.42	95.44	66.90
สงเสริมประกันภัย	100.29	90.06	75.50	84.46	86.86	87.43
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	110.14	129.49	84.00	103.34	98.47	105.09

ตารางที่ 34 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	172.86	299.60	232.80	234.76	231.22	234.25
สหมงคลประกันภัย	1375.03	249.89	135.48	98.57	98.71	391.54
สหพัฒนาประกันภัย	95.36	93.96	91.28	90.93	92.51	92.81
สัมพันธ์ประกันภัย	82.50	84.88	80.41	78.51	80.57	81.37
สินทรัพย์ประกันภัย	100.92	96.59	94.12	97.83	109.22	99.74
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	168.32	94.05	89.64	116.25	87.10	111.07
อินทราประกันภัย	96.62	91.51	99.93	105.82	95.98	97.97
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	2102100.00	572600.00	607200.00	723300.00	1286.78	801297.36
คูเนี่ยนประกันภัย	323.35	231.83	87.60	136.52	146.14	185.09
เอเชียสากลประกันภัย	184.32	120.63	115.00	120.07	130.04	134.01
เอราวัณประกันภัย	96.04	87.50	80.67	81.22	79.53	84.99
เอช อินชัวร์รันส์	93.76	84.97	87.21	179.05	96.20	108.24
นิวอินเดียน แอสชัวร์รันส์	91.39	99.66	179.74	146.73	114.51	126.41
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	54080.91	14831.26	15686.89	18662.66	148.76	20682.57

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 35 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

(Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	2.13	-6.61	-0.18	2.32	-6.15	-1.70
กรุงเทพประกันภัย	-18.32	8.49	-4.48	6.87	6.78	-0.13
ทิพยประกันภัย	11.23	-4.18	8.77	18.94	3.96	7.75
เทเวศประกันภัย	9.69	5.89	21.92	21.12	23.94	16.51
ประกันคุ้มภัย	-9.51	-17.78	54.26	11.36	11.11	9.89
ประกันภัยศรีเมือง	-2.65	-5.28	13.49	13.64	53.32	14.50
ภัทรประกันภัย	-3.84	-11.56	4.30	-10.86	-0.89	-4.57
วิริยะประกันภัย	-16.15	3.73	4.72	2.06	8.02	0.48
ศรีอยุธยาประกันภัย	-0.64	-8.90	25.87	24.98	24.01	13.07
สามัคคีประกันภัย	-38.84	61.30	-4.22	12.73	2.83	6.76
มิทซูบิชิโตโมอินชัวร์นส์	-15.04	17.01	23.16	11.49	33.32	13.99
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	-7.45	3.83	13.42	10.42	14.57	6.96

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 36 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

(Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	-4.07	7.48	5.96	18.55	36.73	12.93
เจริญประกันภัย	10.29	-10.21	8.61	0.97	13.13	4.56
ไทยเจริญประกันภัย	734.76	11.68	38.96	12.81	24.02	164.45
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	18.58	-12.33	-8.03	-4.84	-5.30	-2.38
ไทยศรีสุริยประกันภัย	-33.58	-16.26	4.15	-2.00	12.70	-7.00
ไทยสมุทรประกันภัย	-5.70	-18.94	-2.27	2.91	23.22	-0.16
ธนวัฒน์ประกันภัย	536.15	-56.22	117.50	18.21	-48.83	113.36
นวกิจประกันภัย	3.62	7.34	24.65	17.11	-5.13	9.52
นำสินประกันภัย	-18.20	19.85	7.43	-25.02	21.85	1.18
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	-20.97	-4.68	-0.62	7.73	17.35	-0.24
เจนเนอราลี่ประกันภัย	979.41	69.48	1466.08	123.45	-53.55	516.97
พุทธธรรมประกันภัย	14341.74	165.56	-22.42	-15.17	7.13	2895.37
ไชนูตประกันภัย	-5.54	-6.89	-0.27	7.49	1.04	-0.83
เมืองไทยประกันภัย	38.34	31.75	29.33	-6.97	-1.39	18.21
สินมั่นคงประกันภัย	-29.18	-20.52	-5.92	4.32	-1.87	-10.64
เอกซ่าประกันภัย	18.76	10.39	81.28	32.40	-4.07	27.75
แอ็คควานซ์ประกันภัย	0.00	-32.46	77.30	47.62	468.43	112.18
โอสดสภาประกันภัย	0.00	3.84	38.39	14.43	23.08	15.95
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	-11.97	9.10	7.52	18.05	50.70	14.68
เอ.ไอ.เอ.	-4.76	-103.04	-100.02	123557.14	117.66	24693.40
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	827.38	2.75	88.38	6191.46	34.85	1428.96

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 37 อัตราการเปลี่ยนแปลงของเบี้ยประกันภัยรับสุทธิ

(Change in Net Written Premium) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอรเซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	-25.00	18.50	159.06	64.97	13.18	46.14
คูนเกล้าประกันภัย	6.73	-9.14	-2.77	3.68	-5.20	-1.34
คิวบีอี ประกันภัย (ไทย)	5.11	-16.16	-4.88	11.55	2.63	-0.35
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	1882.89	6.41	17.47	39.17	15.76	392.34
เจ้าพระยาประกันภัย	231700.00	1811.56	138.53	50.19	58.96	46751.85
ชัยบ่ประกันภัย	-46.33	-23.81	64.03	54.13	10.06	11.62
ไชน่าอินชัวร์นซ์ (ไทย)	-12.96	-21.84	2.95	23.93	-17.78	-5.14
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	734.13	40.11	40.48	4.80	7.09	165.32
ไทยประกันภัย	-8.61	7.03	33.13	13.01	-13.51	6.21
มิตรแท้ประกันภัย	-20.35	12.21	-7.14	6.91	-5.63	-2.80
ไทยพัฒนาประกันภัย	-1.05	-8.96	9.60	-12.45	-22.26	-7.03
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	-25.72	-2.79	15.73	1.67	-2.68	-2.76
ธนชาติประกันภัย	1264400.00	149.64	351.00	72.62	48.37	253004.33
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	0.00	-40.51	-27.92	36.90	-7.88
บางกอกสหประกันภัย	6.93	-0.36	5.80	42.72	7.67	12.55
ประกันภัยสากล	-0.66	-9.35	19.29	0.14	-0.83	1.72
พระนครธนบุรีประกันภัย	-2.04	9.78	-10.45	-4.35	-1.57	-1.72
พัชรประกันภัย	-8.40	-16.95	-11.64	-16.45	86.92	6.70
พาณิชย์การประกันภัย	34.16	-32.05	776.48	45.03	26.40	170.00
ไพศาลประกันภัย	6.01	-7.91	0.29	16.28	8.12	4.56
โรยัลเอนด์ชัันอัลลายแอนซ์	-3.04	3.90	55.76	11.31	24.41	18.47
ลิเบอร์ตีประกันภัย	-27.14	-28.80	-20.83	-17.36	5.76	-17.68
บีทีประกันภัย	-14.54	-18.72	-22.63	54.80	-45.68	-9.36
วิธสินประกันภัย	22.69	48.79	-0.24	10.33	-17.08	12.90
ส่งเสริมประกันภัย	37.56	124.15	32.00	-14.87	-6.64	34.44
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	-27.82	-16.74	30.56	7.38	12.54	1.19

ตารางที่ 37 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิกรภัยประกันภัย	-21.13	-46.33	30.84	-0.97	3.41	-6.84
สหมงคลประกันภัย	-70.03	116.00	40.49	230.25	499.57	163.26
สหวัฒนาประกันภัย	-10.11	-13.93	-7.29	-9.73	-10.20	-10.25
สัมพันธ์ประกันภัย	24.93	-0.64	-24.40	33.79	-1.65	6.41
สินทรัพย์ประกันภัย	-18.45	-10.25	-4.43	7.31	-14.52	-8.07
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	-59.34	162.54	9.65	-16.15	-12.35	16.87
อินทรีประกันภัย	-11.02	-4.01	-25.79	-5.71	12.90	-6.73
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	417900.00	83580.00
คูเนี่ยนประกันภัย	635200.00	201.34	111.14	-42.76	5.01	127094.95
เอเชียสากลประกันภัย	-3.43	-22.14	-6.87	8.40	8.93	-3.02
เอราวัณประกันภัย	-28.44	1.71	30.97	-14.45	11.01	0.16
เอช อินชัวร์รันส์	-78.95	142.75	-27.01	-56.04	325.86	61.32
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	-9.49	-21.98	-11.49	-12.67	20.43	-7.04
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	54705.82	64.71	44.79	14.42	10742.93	13114.49

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 38 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio)
กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซนต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	0.00	2.31	1.97	1.84	1.18	1.46
กรุงเทพพานิชประกันภัย	0.00	0.00	0.58	0.54	0.92	0.41
ทิพยประกันภัย	0.00	0.00	2.55	2.96	2.76	1.65
เทเวศประกันภัย	3.23	1.66	2.55	3.97	4.75	3.23
ประกันคุ้มภัย	28.33	27.31	37.83	57.20	51.76	40.49
ประกันภัยศรีเมือง	4.53	4.86	5.23	4.31	7.49	5.29
ภัทรประกันภัย	0.00	0.64	0.53	1.11	1.60	0.78
วิริยะประกันภัย	223.87	373.12	314.98	259.56	290.90	292.48
ศรีอยุธยาประกันภัย	0.63	0.77	1.77	1.63	2.79	1.52
สามัคคีประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	6.64	1.33
มิทซูบิชิโตโมอินชัวร์نس	5.57	12.26	11.06	10.11	16.05	11.01
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	24.20	38.45	34.46	31.20	35.17	32.70

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 39 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหม້จ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	15.49	34.78	21.63	20.31	13.12	21.07
เจริญประกันภัย	0.77	0.43	0.52	0.47	1.93	0.82
ไทยเจริญประกันภัย	1.26	2.64	6.62	7.00	11.93	5.89
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	0.00	11.85	31.57	4.45	4.80	10.53
ไทยศรีสุริยประกันภัย	444.70	314.25	421.60	277.98	231.25	337.96
ไทยสมุทรประกันภัย	3.56	3.11	5.44	3.58	2.63	3.66
ธนวัฒน์ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.12	0.02
นวกิจประกันภัย	0.00	19.56	15.41	12.72	1.72	9.88
นำสินประกันภัย	38.82	41.41	41.30	33.42	36.96	38.38
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	2.72	2.59	2.58	2.73	8.15	3.75
เจนเนอราลี่ประกันภัย	0.00	0.00	0.19	0.55	0.29	0.21
พุทธธรรมประกันภัย	1.55	5.61	7.38	8.13	4.19	5.37
ไพบูลย์ประกันภัย	21.91	13.18	13.61	13.97	-34.62	5.61
เมืองไทยประกันภัย	16.86	14.71	20.50	21.62	21.40	19.02
สินมั่นคงประกันภัย	0.00	85.55	110.81	117.58	108.28	84.44
เอกซ่าประกันภัย	3.19	2.65	3.25	5.32	7.35	4.35
แอ็ดวานซ์ประกันภัย	12.37	5.30	0.06	0.07	0.81	3.72
โอสถสภาประกันภัย	0.00	0.23	0.00	0.00	0.40	0.13
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	0.00	9.39	56.30	92.86	22.85	36.28
เอ.ไอ.เอ.	0.00	0.00	0.00	0.00	0.14	0.03
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	28.16	28.36	37.94	31.14	22.19	29.56

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 40 อัตราส่วนเงินสำรองค่าสินไหมจ่ายต่อเงินกองทุน (Outstanding Ratio)
กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	4.23	2.66	24.03	25.85	94.72	30.30
คุ้มเกล้าประกันภัย	97.71	84.79	114.90	188.38	138.93	124.95
คิวบีอี ประกันภัย	13.81	9.67	5.68	7.52	7.36	8.81
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	4.12	8.21	11.77	22.48	68.16	22.95
เจ้าพระยาประกันภัย	0.00	0.00	0.00	3.25	12.58	3.17
ซันบีประกันภัย	0.80	1.60	0.65	0.72	1.02	0.96
ไชน่าอินชัวร์นซ์	1.03	0.94	0.60	1.82	2.52	1.38
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	7.16	4.80	8.32	3.75	3.65	5.54
ไทยประกันภัย	41.99	30.19	65.49	68.44	72.57	55.74
มิตรแท้ประกันภัย	142.03	-49.07	18.97	34.17	67.51	42.72
ไทยพัฒนาประกันภัย	73.79	77.72	86.97	72.48	38.10	69.81
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	0.00	14.23	-63.80	14.01	10.07	-5.10
ธนาชาติประกันภัย	0.02	3.04	23.22	38.00	81.03	29.06
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	-53.68	233.30	111.82	132.57	106.00
บางกอกสหประกันภัย	22.24	10.26	67.52	100.16	78.65	55.76
ประกันภัยสากล	0.00	0.08	0.16	1.00	2.15	0.68
พระนครธนบุรีประกันภัย	15.42	22.76	15.70	14.65	13.59	16.42
พัชรประกันภัย	0.00	0.00	34.06	-52.15	-26.61	-8.94
พาณิชย์การประกันภัย	4.26	3.34	-66.35	112.15	147.69	40.22
ไพศาลประกันภัย	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00	0.00
โรยัลเอนด์ชันอัลลายแอนซ์	40.02	31.38	32.15	32.85	29.52	33.18
ลิเบอร์ตีประกันภัย	0.00	131.38	387.81	141.29	228.82	177.86
บีทีประกันภัย	132.49	124.26	34.71	38.85	35.89	73.24
วิธสินประกันภัย	0.00	0.00	1.61	3.27	9.53	2.88
สงเสริมประกันภัย	0.00	101.49	66.82	45.99	84.90	59.84
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	11.66	9.97	13.35	8.94	9.28	10.64

ตารางที่ 40 (ต่อ)

บริษัท / ปี	หน่วย: เปอร์เซ็นต์					ผลเฉลี่ย 5 ปี
	2541	2542	2543	2544	2545	
สหนิรภัยประกันภัย	1.79	0.03	4.57	0.19	0.58	1.43
สหมงคลประกันภัย	0.00	0.00	0.00	3.45	272.73	55.24
สหวัฒนาประกันภัย	18.60	20.08	17.92	16.08	12.52	17.04
สัมพันธ์ประกันภัย	0.00	0.00	0.00	16.19	-52.70	-7.30
สินทรัพย์ประกันภัย	38.95	22.35	18.65	21.62	21.09	24.53
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	19.65	7.69	3.25	23.53	27.11	16.25
อินทราประกันภัย	13.57	14.73	12.08	9.06	7.13	11.31
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	0.04	0.01
ภูเนี่ยนประกันภัย	3.26	0.00	-26.64	343.93	-11.70	61.77
เอเชียสากลประกันภัย	0.43	0.24	0.28	3.24	1.92	1.22
เอราวัณประกันภัย	68.90	59.67	62.83	91.92	59.04	68.47
เอช อินชัวร์รันส์	16.53	11.68	9.08	8.24	19.90	13.09
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	8.01	0.61	6.67	4.85	3.43	4.71
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	20.58	18.13	31.44	40.56	43.73	31.43

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 41 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	-11.29	7.79	-14.50	14.59	15.96	2.51
กรุงเทพพานิชประกันภัย	15.30	3.95	8.49	10.93	15.94	10.92
ทิพยประกันภัย	-14.44	29.17	-10.16	2.68	11.59	3.77
เทเวศประกันภัย	9.34	9.37	0.04	5.67	0.71	5.03
ประกันคุ้มภัย	-0.66	-0.71	-0.57	-1.75	26.37	4.53
ประกันภัยศรีเมือง	17.52	0.77	3.76	6.07	0.12	5.65
ภัทรประกันภัย	0.93	13.48	-2.52	9.44	18.41	7.95
วิริยะประกันภัย	0.78	-37.03	9.90	11.50	-9.83	-4.94
ศรีอยุธยาประกันภัย	0.78	-0.54	-9.37	2.30	1.88	-0.99
สามัคคีประกันภัย	21.55	5.48	4.02	8.99	14.98	11.00
มิตรชัยสุมิโตโมอินชัวร์นส์	35.55	8.95	21.66	16.31	-6.28	15.24
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	6.85	3.70	0.98	7.88	8.17	5.52

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 42 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อริว่า ประกันภัย (ไทย)	24.50	-31.83	79.03	-9.47	-3.21	11.81
เจริญประกันภัย	4.65	1.75	10.92	0.54	1.15	3.80
ไทยเจริญประกันภัย	-0.23	8.00	1.32	14.89	9.90	6.78
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	36.59	-8.93	-5.43	14.60	3.34	8.03
ไทยศรีสุริยประกันภัย	92.61	16.41	-24.72	48.77	14.51	29.52
ไทยสมุทรประกันภัย	20.76	-16.57	-6.99	3.67	-1.10	-0.05
ธนวัฒน์ประกันภัย	5.00	-3.66	-15.65	14.23	0.05	-0.01
นวกิจประกันภัย	10.39	-1.98	3.61	-0.07	12.45	4.88
นำสินประกันภัย	69.68	-7.41	3.10	13.30	-5.81	14.57
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	40.84	0.14	-0.30	1.75	-5.23	7.44
เจนเนอราลี่ประกันภัย	3.38	2.39	1.85	2.09	3.46	2.63
พุทธธรรมประกันภัย	3.06	-5.59	4.27	-2.84	5.22	0.82
ไพบูลย์ประกันภัย	-0.88	45.45	0.58	6.19	-3.20	9.63
เมืองไทยประกันภัย	14.61	6.69	-3.45	20.52	10.76	9.82
สินมั่นคงประกันภัย	-7.03	-0.67	-4.09	9.92	12.73	2.17
เอกซ่าประกันภัย	7.33	8.40	75.49	7.80	12.78	22.36
แอ็คควานซ์ประกันภัย	494.06	13.72	-1.67	3.66	-0.55	101.84
โอสถสภาประกันภัย	101.76	2.79	2.07	3.52	2.66	22.56
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	135.11	7.32	-42.49	-47.38	198.13	50.14
เอ.ไอ.เอ.	42.89	10.06	8.96	-71.40	11.45	0.39
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	54.95	2.32	4.32	1.71	13.98	15.46

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 43 อัตราส่วนการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุน (Change in Capital Funds)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	81.78	-30.18	-8.30	-34.40	-82.21	-14.66
คุ่มเกล้าประกันภัย	-19.98	34.74	8.33	-13.90	43.06	10.45
คิวบีอี ประกันภัย	-6.78	13.70	16.62	-6.20	9.86	5.44
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	7.29	-4.33	-8.26	-0.21	-34.68	-8.04
เจ้าพระยาประกันภัย	-75.48	-110.35	-833.99	186.53	-57.81	-178.22
จับบ่ประกันภัย	37.69	-1.63	9.77	11.23	13.17	14.05
ไชน่าอินชัวร์นซ์	11.22	-5.52	6.15	4.07	4.31	4.05
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	8.55	-5.03	2.99	2.71	-4.39	0.97
ไทยประกันภัย	64.19	65.34	-45.12	19.61	1.07	21.02
มิตรแท้ประกันภัย	214.59	-259.33	-369.29	-54.69	-72.14	-108.17
ไทยพัฒนาประกันภัย	10.50	-32.17	-12.57	24.13	80.83	14.15
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	-38.69	22.86	-122.30	-646.18	32.84	-150.29
ธนาชาติประกันภัย	-0.08	4.17	-15.33	-9.52	-17.10	-7.57
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	0.00	-115.14	61.29	-28.96	-20.70
บางกอกสหประกันภัย	367.58	78.68	-77.87	-21.19	70.72	83.59
ประกันภัยสากล	11.81	-5.56	-5.73	-42.72	15.13	-5.41
พระนครธนบุรีประกันภัย	25.96	-1.02	14.42	8.16	18.45	13.19
พัชรประกันภัย	-19.38	-17.61	16.94	-174.75	411.00	43.24
พาณิชย์การประกันภัย	6.62	-27.16	-239.54	-191.84	-60.51	-102.48
ไพศาลประกันภัย	4.12	26.82	-30.44	35.45	12.18	9.63
โรยัลแอนด์ซันอัลลายแอนซ์	21.73	1.97	32.19	23.03	11.35	18.05
ลิเบอร์ตีประกันภัย	-11.96	-37.53	-53.80	42.90	-30.37	-18.15
บีทีประกันภัย	3.20	-13.83	286.28	-10.82	16.26	56.22
วิรสินประกันภัย	-3.92	3.92	-1.98	18.26	4.79	4.22
ส่งเสริมประกันภัย	26.57	-37.84	23.91	12.17	-25.58	-0.15
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	77.10	1.78	-13.12	19.81	5.74	18.26

ตารางที่ 43 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	17.39	1.30	-5.83	9.41	11.17	6.69
สหมงคลประกันภัย	20.56	-14.88	0.13	-11.61	-84.24	-18.01
สหวัฒนาประกันภัย	-0.59	-18.91	1.71	11.70	9.21	0.62
สัมพันธ์ประกันภัย	103.30	-9.59	-27.36	-48.17	-561.65	-108.69
สินทรัพย์ประกันภัย	14.31	12.67	-5.37	-6.12	-6.18	1.86
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	-42.12	59.50	-35.24	-41.50	-1.38	-12.15
อินทรีประกันภัย	6.07	3.68	2.33	0.76	3.86	3.34
คอมไบน์อินชัวร์รันส์	1.01	2.46	1.08	-0.11	-14.76	-2.06
คูเนี่ยนประกันภัย	-5.40	-80.21	-662.84	-107.16	-471.75	-265.47
เอเชียสากลประกันภัย	4.79	-4.25	-1.62	-0.61	-1.06	-0.55
เอราวัณประกันภัย	13.98	-10.34	-14.54	12.95	-2.16	-0.02
เอช อินชัวร์รันส์	40.75	-25.17	-1.01	-26.72	-47.66	-11.96
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	54.47	-20.87	6.33	5.49	97.29	28.54
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	26.48	-11.27	-58.40	-24.07	-18.78	-17.31

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 44 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซนต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	64.53	55.91	65.27	58.29	47.17	58.24
กรุงไทยพานิชประกันภัย	44.98	46.94	41.33	39.82	36.67	41.95
ทิพยประกันภัย	113.70	84.34	102.12	118.29	110.21	105.73
เทเวศประกันภัย	20.51	19.86	24.20	27.74	34.14	25.29
ประกันคุ้มภัย	146.90	121.66	188.76	213.94	188.10	171.87
ประกันภัยศรีเมือง	22.41	21.07	23.04	24.68	37.80	25.80
ภัทรประกันภัย	30.03	23.41	25.04	20.40	17.07	23.19
วิริยะประกันภัย	417.25	687.38	654.99	599.56	718.25	615.49
ศรีอยุธยาประกันภัย	8.24	7.55	10.49	12.81	15.60	10.94
สามัคคีประกันภัย	33.52	51.27	47.21	48.83	43.67	44.90
มิตรชุลุมิโตโมอินซัวรันส์	56.85	61.05	61.80	59.24	84.27	64.64
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	87.18	107.31	113.11	111.24	121.18	108.00

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 45 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	276.68	436.22	258.17	338.06	477.57	357.34
เจริญประกันภัย	27.72	24.46	23.95	24.05	26.90	25.42
ไทยเจริญประกันภัย	6.63	6.85	9.40	9.23	10.42	8.51
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	43.91	42.28	41.12	34.14	31.29	38.55
ไทยศรีสุริยประกันภัย	287.35	206.69	285.96	188.36	185.39	230.75
ไทยสมุทรประกันภัย	18.44	17.92	18.83	18.69	23.28	19.43
ธนวัฒน์ประกันภัย	3.84	1.74	4.50	4.65	2.38	3.42
นาวิกประกันภัย	50.26	55.04	66.22	77.60	65.47	62.92
นำสินประกันภัย	89.76	116.20	121.08	80.13	103.66	102.17
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	108.79	103.56	103.22	109.29	135.33	112.04
เจนเนอราลี่ประกันภัย	0.12	0.20	3.07	6.72	3.02	2.63
พุทธธรรมประกันภัย	11.16	31.39	23.36	20.39	20.76	21.41
ไชนูตประกันภัย	138.74	88.81	88.05	89.13	93.03	99.55
เมืองไทยประกันภัย	106.71	131.78	176.51	136.25	121.30	134.51
สินมั่นคงประกันภัย	345.25	276.26	270.97	257.16	223.84	274.70
แอกซ่าประกันภัย	114.41	116.50	120.35	147.82	125.73	124.96
แอ็คควานซ์ประกันภัย	0.58	0.35	0.63	0.89	5.10	1.51
โอสถสภาประกันภัย	8.78	8.87	12.03	13.30	15.94	11.79
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	97.00	98.60	184.33	413.54	209.03	200.50
เอ.ไอ.เอ.	85.15	-2.35	0.00	2.10	4.11	17.80
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	91.06	88.07	90.59	98.58	94.18	92.49

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 46 อัตราส่วนการรับเสี่ยงภัยเอง (Kenney Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

บริษัท / ปี	หน่วย: เปอร์เซ็นต์					ผลเฉลี่ย 5ปี
	2541	2542	2543	2544	2545	
กมลสุโกศลประกันภัย	49.38	83.81	236.77	595.42	3788.48	950.77
คุ่มเกล้าประกันภัย	1007.17	679.21	609.58	734.01	486.38	703.27
คิวบีอี ประกันภัย	428.98	316.31	257.99	306.81	286.61	319.34
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	39.35	43.77	56.05	78.16	138.52	71.17
เจ้าพระยาประกันภัย	4.24	-783.97	254.77	133.55	503.15	22.35
ชัยบ่ประกันภัย	4.15	3.21	4.80	6.65	6.47	5.06
ไชน่าอินชัวร์นส์	31.38	25.96	25.18	29.98	23.63	27.23
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	15.84	23.37	31.88	32.53	36.44	28.01
ไทยประกันภัย	156.29	101.17	245.44	231.90	198.46	186.65
มิตรแท้ประกันภัย	652.04	-459.20	158.35	373.65	1265.79	398.13
ไทยพัฒนาประกันภัย	327.82	440.01	551.55	388.99	167.22	375.12
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	719.24	569.08	-2953.41	549.75	402.74	-142.52
ธนชาติประกันภัย	4.15	9.94	52.95	101.03	180.82	69.78
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	-143.83	564.98	252.50	486.62	290.07
บางกอกสหประกันภัย	104.90	58.50	279.66	506.47	319.40	253.78
ประกันภัยสากล	46.95	45.07	57.03	99.70	85.88	66.93
พระนครชนบุรีประกันภัย	44.37	49.21	38.52	34.06	28.31	38.89
พัชรประกันภัย	769.00	775.17	585.72	-654.72	-239.49	247.14
พาณิชย์การประกันภัย	81.17	75.72	-475.61	751.10	2403.86	567.25
ไพศาลประกันภัย	234.98	170.62	246.00	211.20	203.55	213.27
โรยัลเอนด์ชั่งอัลลายแอนซ์	131.02	133.50	157.31	142.33	159.01	144.63
ลิเบอร์ตี้ประกันภัย	614.71	700.64	1200.69	694.40	1054.76	853.04
บีทีประกันภัย	455.71	429.84	86.09	149.44	69.82	238.18
วิธสินประกันภัย	41.62	59.59	60.65	56.58	44.77	52.64
ส่งเสริมประกันภัย	178.36	643.14	685.12	520.00	652.37	535.80
สยามชีวิต อินชัวร์นส์	130.55	106.79	160.49	143.84	153.09	138.95
สหนิรภัยประกันภัย	12.74	6.75	9.38	8.49	7.89	9.05

ตารางที่ 46 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหมงคลประกันภัย	3.36	8.53	11.97	44.71	1701.36	353.99
สหวัฒนาประกันภัย	94.04	99.81	90.99	73.54	60.47	83.77
สัมพันธ์ประกันภัย	818.07	899.06	935.67	2415.22	-514.52	910.70
สินทรัพย์ประกันภัย	120.31	95.84	96.79	110.63	100.80	104.88
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	134.56	221.48	375.03	537.55	477.74	349.27
อินทราประกันภัย	56.67	52.46	38.04	35.60	38.70	44.29
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.00	0.00	0.00	0.00	1.65	0.33
คูเนี่ยนประกันภัย	14.16	215.52	-80.85	646.22	-182.54	122.50
เอเชียสากลประกันภัย	22.55	18.34	17.36	18.93	20.84	19.60
เอราวัณประกันภัย	154.14	174.86	267.99	202.97	230.28	206.05
เอช อินชัวร์รันส์	44.97	145.89	107.57	64.53	525.03	177.60
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	47.27	46.60	38.80	32.12	19.61	36.88
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	199.90	157.48	130.44	273.33	394.72	232.66

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 47 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ
(Technical reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	199.22	231.42	200.43	217.83	259.08	221.60
กรุงเทพพานิชประกันภัย	262.32	263.95	292.54	300.09	321.65	288.11
ทิพยประกันภัย	137.34	172.81	154.53	142.63	146.98	150.86
เทเวศประกันภัย	583.69	594.99	512.20	450.74	398.13	507.95
ประกันคุ้มภัย	131.89	155.45	123.31	120.55	130.99	132.44
ประกันภัยศรีเมือง	507.07	546.45	506.01	463.56	327.70	470.16
ภัทรประกันภัย	387.84	486.29	451.47	541.69	642.17	501.89
วิริยะประกันภัย	119.85	119.78	113.64	109.38	105.21	113.57
ศรีอยุธยาประกันภัย	1268.56	1389.96	1025.43	844.73	712.62	1048.26
สามัคคีประกันภัย	351.48	237.98	262.01	253.16	296.13	280.15
มิตรหุสุมิโตโมอินชัวรันส์	225.54	234.62	222.57	232.06	181.64	219.29
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	379.53	403.06	351.28	334.22	320.21	357.66

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 48 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ
(Technical reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	เฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	91.20	79.84	87.77	85.14	68.93	82.58
เจริญประกันภัย	403.95	458.82	468.91	466.32	426.10	444.82
ไทยเจริญประกันภัย	1664.66	1676.97	1322.15	1281.62	1180.24	1425.13
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	270.21	309.17	363.38	349.16	372.96	332.98
ไทยศรีวิชัยประกันภัย	236.67	252.42	232.88	249.58	226.39	239.59
ไทยสมุทรประกันภัย	609.47	623.90	662.73	603.82	489.69	597.92
ธนวัฒน์ประกันภัย	2660.38	5823.88	2281.57	2184.23	4241.36	3438.28
นวกิจประกันภัย	246.98	267.07	224.85	193.72	202.72	227.07
นำสินประกันภัย	202.01	176.48	165.22	216.46	184.18	188.87
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	134.02	146.17	146.44	141.35	130.84	139.77
เจนเนอราลี่ประกันภัย	82989.37	50319.61	3312.23	1545.87	3360.60	28305.54
พุทธธรรมประกันภัย	961.30	392.46	500.45	579.61	555.23	597.81
ไชนูลย์ประกันภัย	135.53	174.53	177.56	175.56	119.35	156.51
เมืองไทยประกันภัย	155.52	132.49	116.23	136.25	149.61	138.02
สินมั่นคงประกันภัย	72.47	116.12	127.82	134.64	143.13	118.84
เอกซ่าประกันภัย	147.69	141.98	141.01	120.60	133.60	136.97
แอ็คควานซ์ประกันภัย	19219.88	30325.17	16333.37	11449.75	2125.81	15890.79
โอสถสภาประกันภัย	1206.23	1191.72	887.31	805.16	688.40	955.76
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	171.98	185.13	161.66	136.58	136.37	158.35
เอ.ไอ.เอ.	169.24	-4286.96	20550471.43	4808.23	2494.85	4110731.35
เฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	5587.44	4425.35	1028909.25	1283.18	871.52	208215.35

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 49 อัตราส่วนเงินสำรองด้านเทคนิคและเงินกองทุนต่อเบี้ยประกันรับสุทธิ
(Technical Reserve & Capital Funds to Net Premium) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอรเซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	251.32	83.81	101.40	68.31	50.60	111.09
คุ้มเกล้าประกันภัย	63.16	76.30	82.27	88.53	96.93	81.44
คิวบีอี ประกันภัย	75.75	89.11	96.87	91.67	94.33	89.55
อลิอันซ์ ซี.พี ประกันภัย	316.35	310.92	272.09	217.75	199.74	263.37
เจ้าพระยาประกันภัย	2443.96	49.21	94.66	129.25	75.37	558.49
หับบ์ประกันภัย	2430.17	3187.26	1911.31	1589.01	1609.45	2145.44
ไชน่าอินชัวร์นซ์	361.94	428.86	439.55	379.61	473.83	416.76
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	734.28	531.72	401.37	380.51	334.74	476.53
ไทยประกันภัย	144.51	177.72	117.14	125.17	135.22	139.95
มิตรแท้ประกันภัย	83.22	38.27	125.48	84.96	61.93	78.77
ไทยพัฒนาประกันภัย	106.55	91.73	81.53	87.46	129.45	99.34
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	67.71	69.86	48.01	68.89	78.07	66.51
ธนาชาติประกันภัย	2475.18	1117.56	290.66	195.26	150.93	845.92
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	16.50	104.09	138.30	105.27	91.04
บางกอกสหประกันภัย	172.67	246.65	112.13	89.99	100.08	144.30
ประกันภัยสากล	259.31	274.35	225.17	147.23	165.27	214.27
พระนครธนบุรีประกันภัย	326.17	302.74	356.07	388.83	453.22	365.41
พัชรประกันภัย	42.51	46.82	33.64	51.00	21.39	39.07
พาณิชย์การประกันภัย	170.34	180.04	57.64	85.16	62.00	111.04
ไพศาลประกันภัย	86.86	107.00	88.43	96.01	94.99	94.66
โรยัลเอนด์ซันอัลลายเอนซ์	176.88	166.32	146.01	147.65	130.30	153.43
ลิเบอร์ตีประกันภัย	58.22	78.38	87.15	84.29	82.20	78.05
บีทีประกันภัย	95.05	109.84	200.32	139.51	245.30	158.00
วิรสินประกันภัย	285.39	207.82	207.55	221.30	295.10	243.43
ส่งเสริมประกันภัย	107.52	86.62	74.23	72.59	81.75	84.54
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	124.89	146.62	124.21	127.36	121.15	128.85

ตารางที่ 49 (ต่อ)

บริษัท / ปี	หน่วย: เปอรเซ็นต์					
	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	862.31	1579.64	1196.19	1231.03	1321.07	1238.05
สหมงคลประกันภัย	3313.03	1291.64	941.18	306.12	87.07	1187.81
สหวัฒนาประกันภัย	169.78	171.06	180.76	208.10	236.80	193.30
สัมพันธ์ประกันภัย	56.09	59.44	61.57	57.08	42.90	55.41
สินทรัพย์ประกันภัย	162.71	178.24	176.90	163.85	178.04	171.95
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	158.40	101.65	80.24	73.18	77.06	98.11
อินทรประกันภัย	246.50	272.43	336.93	352.93	326.01	306.96
คอมไบด์อินชัวร์นส์	28774800.00	29484000.00	29802600.00	29769200.00	6134.26	23567346.85
คูเนียนประกันภัย	821.58	101.88	-53.56	108.57	0.62	195.82
เอเชียสากลประกันภัย	486.90	590.05	623.96	591.53	538.01	566.09
เอราวัณประกันภัย	156.13	135.16	105.04	139.85	115.30	130.30
เอช อินชัวร์นซ์	355.29	111.91	171.04	325.42	97.44	212.22
นิวอินเดีย แอสชัวร์นส์	275.09	275.42	325.15	393.91	602.46	374.41
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	738290.35	756335.66	764426.27	763549.93	389.89	604598.88

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 50 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	26.12	22.86	31.17	27.74	32.91	28.16
กรุงเทพประกันภัย	41.52	37.45	38.35	36.16	31.23	36.94
ทิพยประกันภัย	24.81	22.90	21.40	21.51	17.36	21.60
ทเวศประกันภัย	148.61	90.53	92.44	65.20	46.30	88.62
ประกันคุ้มภัย	-11.83	0.15	4.20	3.57	2.99	-0.19
ประกันภัยศรีเมือง	115.69	77.11	55.67	55.27	36.54	68.06
ภัทรประกันภัย	95.20	75.59	75.42	65.57	54.31	73.22
วิริยะประกันภัย	-2.93	-10.86	2.99	9.38	-0.55	-0.40
ศรีอยุธยาประกันภัย	173.80	110.68	82.92	61.06	53.98	96.49
สามัคคีประกันภัย	53.30	23.61	37.35	39.83	36.03	38.02
มิตรชัยสุมิโตโมอินชัวรันส์	58.61	37.96	39.27	40.19	36.52	42.51
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	65.72	44.36	43.74	38.68	31.60	44.82

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 51 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	16.04	-5.14	22.24	3.69	8.83	9.13
เจริญประกันภัย	29.58	26.41	14.94	19.41	13.78	20.83
ไทยเจริญประกันภัย	1295.47	238.72	189.38	97.77	105.79	385.42
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	11.39	0.15	9.59	12.05	1.22	6.88
ไทยศรีสุริยประกันภัย	-2.32	4.67	4.64	0.32	12.37	3.94
ไทยสมุทรประกันภัย	59.49	34.33	27.39	24.10	18.18	32.70
ธนวัฒน์ประกันภัย	451.03	173.01	76.54	28.94	-86.65	128.57
นวกิจประกันภัย	21.54	15.50	11.38	10.16	5.32	12.78
นำสินประกันภัย	-0.70	-1.01	2.87	-2.09	-11.62	-2.51
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	21.60	5.52	15.99	6.75	-1.52	9.67
เจนเนอราลี่ประกันภัย	-775350.00	-2433.21	145.68	42.66	93.18	-155500.34
พุทธธรรมประกันภัย	90.73	-15.23	11.61	-6.84	5.25	17.10
ไทปูลย์ประกันภัย	2.90	3.71	7.10	1.95	-14.99	0.14
เมืองไทยประกันภัย	22.83	16.54	9.43	12.06	12.73	14.72
สินมั่นคงประกันภัย	-6.14	-1.44	3.89	4.68	2.95	0.79
เอกซ่าประกันภัย	10.47	11.51	13.12	6.83	10.10	10.41
แอ็คควานซ์ประกันภัย	495.54	494.34	-0.45	209.67	-148.48	210.12
โอสธสภาประกันภัย	303.36	45.83	36.97	31.61	24.68	88.49
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	48.99	41.29	7.00	-1.15	53.80	29.99
เอ.ไอ.เอ.	47.49	48.40	1107.21	1897.05	76.25	635.28
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	-38621.54	-64.80	85.83	119.98	9.06	-7694.29

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 51 อัตราผลตอบแทนสุทธิต่อเบี้ยประกันภัย (Net Operating Income Ratio)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	18.77	25.82	4.02	6.30	-9.01	9.18
คัมภีร์ประกันภัย	10.41	12.56	18.59	18.87	21.72	16.43
คิวบีอี ประกันภัย (ไทย)	-8.41	5.12	4.43	2.65	3.82	1.52
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	22.41	0.98	-3.69	13.41	-9.66	4.69
เจ้าพระยาประกันภัย	7235.40	15.33	24.94	-1.01	-42.25	1446.48
ชัยบ่ประกันภัย	67.73	167.83	136.66	-78.51	366.63	132.07
ไชน่าอินชัวร์นซ์ (ไทย)	66.87	38.95	47.08	44.65	30.49	45.61
สมโพธิ์ เจแปนประกันภัย	37.00	0.75	8.72	10.78	21.55	15.76
ไทยประกันภัย	12.37	9.70	4.57	-0.39	0.29	5.31
มิตรแท้ประกันภัย	-16.47	-8.62	-16.68	-37.26	-12.99	-18.41
ไทยพัฒนาประกันภัย	3.94	2.67	1.79	2.25	-0.90	1.95
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	-5.86	9.01	4.66	5.52	-1.28	2.41
ธนาชาติประกันภัย	373.97	69.99	1.47	-19.70	-15.73	82.00
นารายณ์สากลประกันภัย		-35.15	23.38	-29.20	3.41	-9.39
บางกอกสหประกันภัย	28.98	40.89	43.00	22.17	18.47	30.70
ประกันภัยสากล	32.26	27.69	25.88	5.40	21.25	22.50
พระนครธนบุรีประกันภัย	56.95	52.87	64.46	52.00	44.02	54.06
พัชรประกันภัย	-1.22	-11.79	6.06	-78.25	-17.36	-20.51
พาณิชย์การประกันภัย	41.92	31.76	-56.56	2.15	1.05	4.06
ไพศาลประกันภัย	30.21	38.95	31.27	29.75	29.61	31.96
โรยัลแอนดริวอินชัวร์นซ์	31.59	22.14	9.66	18.38	26.60	21.68
ลิเบอร์ตีประกันภัย	-2.24	-0.57	0.95	-0.55	-1.65	-0.81
บีทีประกันภัย	-6.48	-12.58	7.47	-0.65	-8.79	-4.21
วิธสินประกันภัย	15.78	25.06	22.43	24.49	4.68	18.49
สงเสริมประกันภัย	-21.43	-21.11	5.70	4.23	-10.05	-8.53
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	30.88	14.78	12.24	23.94	18.77	20.12

ตารางที่ 51 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	75.53	69.47	71.84	66.37	55.17	67.67
สหมงคลประกันภัย	-220.30	47.39	101.00	0.85	-42.13	-22.64
สหวัฒนาประกันภัย	11.98	8.03	10.24	13.78	12.96	11.40
สัมพันธ์ประกันภัย	0.28	-3.23	0.72 -	9.51	-1.21	-2.59
สินทรัพย์ประกันภัย	6.28	-1.23	-4.55 -	18.79	-22.17	-8.09
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	-2.30	2.29	-1.42 -	18.43	1.53	-3.67
อินทรประกันภัย	21.39	6.77	15.51	11.22	16.81	14.34
คอมไวด์อินชัวร์รันส์	1634900.00	725100.00	351000.00	33,700.00	-2595.83	548420.83
คูเนียนประกันภัย	-497.79	-154.49	4.13 -	30.63	-74.32	-150.62
เอเชียสากลประกันภัย	-12.08	26.77	25.28	19.88	7.01	13.37
เอราวัณประกันภัย	-1.54	2.58	0.03	10.12	6.14	3.47
เอช อินชัวร์รันส์	20.94	2.26	17.53 -	58.81	-29.34	-9.48
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	1.69	-1.37	-64.33 -	45.35	-16.06	-25.08
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	42111.78	18605.85	9015.60	863.64	-56.38	14108.05

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 53 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets)

กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	3.77	3.64	7.61	7.25	6.39	5.73
กรุงไทยพานิชประกันภัย	8.62	9.56	10.45	9.58	8.70	9.38
ทิพยประกันภัย	8.69	9.50	8.97	6.49	7.00	8.13
เทเวศประกันภัย	12.62	11.29	10.42	10.57	5.32	10.04
ประกันคุ้มภัย	-21.03	1.50	1.96	2.23	2.37	-2.59
ประกันภัยศรีเมือง	14.50	9.26	6.88	7.63	5.72	8.80
ภัทรประกันภัย	14.30	10.76	11.97	13.03	12.64	12.54
วิริยะประกันภัย	-4.62	-6.86	1.81	3.09	0.12	-1.29
ศรีอยุธยาประกันภัย	13.11	8.60	7.22	6.21	5.96	8.22
สามัคคีประกันภัย	13.37	7.55	10.69	12.36	10.49	10.89
มิคซูบสุมิโตโมอินชัวร์รันส์	22.49	11.83	16.38	14.56	16.38	16.33
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	7.80	6.97	8.58	8.45	7.37	7.83

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 54 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets)

กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	8.94	-3.15	14.62	1.35	7.33	5.82
เจริญประกันภัย	64.74	92.62	38.23	48.30	46.17	58.01
ไทยเจริญประกันภัย	8.18	5.33	5.09	9.34	7.37	7.06
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	2.03	1.99	1.59	3.12	1.59	2.06
ไทยศรีสุริยประกันภัย	-11.85	1.78	5.09	3.93	7.12	1.21
ไทยสมุทรประกันภัย	10.09	8.02	4.75	2.61	1.51	5.40
ธนวัฒน์ประกันภัย	9.99	3.73	2.60	1.96	-1.68	3.32
นวกิจประกันภัย	2.98	2.62	4.96	4.96	4.40	3.98
นำสินประกันภัย	-1.05	-0.71	1.94	0.33	-3.84	-0.67
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	10.53	3.45	2.39	1.70	1.42	3.90
เจนเนอราลี่ประกันภัย	4.17	4.04	2.78	1.90	4.55	3.49
พุทธธรรมประกันภัย	4.41	-2.30	3.08	-0.94	0.85	1.02
ไพบูลย์ประกันภัย	1.32	1.13	2.43	1.01	-5.31	0.11
เมืองไทยประกันภัย	10.86	9.44	4.40	8.80	6.01	7.90
สินมั่นคงประกันภัย	-5.22	-0.66	1.61	3.02	3.02	0.35
แอกซ่าประกันภัย	2.11	5.86	4.86	5.53	6.96	5.06
แอ็คควานซ์ประกันภัย	0.60	1.75	-1.40	4.52	0.58	1.21
โอสถสภาประกันภัย	7.65	3.69	3.42	3.63	3.12	4.30
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์รันส์	11.83	9.70	0.87	-1.38	14.08	7.02
เอ.ไอ.เอ.	25.38	17.18	6.53	50.26	4.37	20.74
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	8.38	8.28	5.49	7.70	5.48	7.07

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 55 อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (Return on Assets)

กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	6.54	-20.49	2.47	6.07	-7.37	-2.56
คุ้มเกล้าประกันภัย	-1.73	-6.63	5.60	2.23	4.66	0.83
คิวบีอี ประกันภัย	-5.94	2.57	2.91	1.67	2.21	0.68
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	4.85	0.23	-0.77	3.38	-1.60	1.22
เจ้าพระยาประกันภัย	0.09	-16.16	-44.80	-0.46	-29.50	-18.17
ชัยบ่ประกันภัย	10.17	11.72	9.77	2.52	11.76	9.19
ไชน่าอินชัวร์นซ์	12.27	6.82	7.55	8.20	5.76	8.12
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	3.06	0.22	1.72	1.67	4.36	2.20
ไทยประกันภัย	7.88	13.82	-6.67	2.42	10.20	5.53
มิตรแท้ประกันภัย	-13.72	1.71	-8.34	-29.14	-22.42	-14.38
ไทยพัฒนาประกันภัย	2.87	2.02	2.40	2.21	1.27	2.15
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	-6.37	6.83	4.25	4.92	-0.45	1.84
ธนาชาติประกันภัย	5.24	5.22	0.47	-3.89	-4.96	0.42
นารายณ์สากลประกันภัย	NA	-68.64	14.32	-15.45	3.29	-16.62
บางกอกสหประกันภัย	11.36	12.49	2.84	0.61	1.25	5.71
ประกันภัยสากล	8.56	8.03	10.64	9.52	9.41	9.23
พระนครธนบุรีประกันภัย	13.45	16.10	15.60	11.73	8.45	13.07
พัชรประกันภัย	-19.19	-10.18	1.65	-37.58	-23.63	-17.79
พาณิชย์การประกันภัย	15.88	15.81	-29.50	1.40	1.52	1.02
ไพศาลประกันภัย	14.78	19.93	24.37	21.96	21.01	20.41
โรยัลแอนดร์ชอันอกลายแอนซ์	8.19	5.63	4.86	6.75	9.08	6.90
ลิเบอร์ตี้ประกันภัย	-2.23	-0.88	1.25	-0.12	-0.66	-0.53
บีทีประกันภัย	-8.59	-8.37	4.33	2.57	-1.47	-2.31
วิธสินประกันภัย	6.29	8.34	9.99	10.25	1.42	7.26
ส่งเสริมประกันภัย	-13.89	-16.52	6.28	7.80	-9.74	-5.21
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	25.97	6.34	4.63	10.27	8.60	11.16

ตารางที่ 55 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหนิรภัยประกันภัย	4.38	5.94	6.30	6.80	4.90	5.66
สหมงคลประกันภัย	2.65	4.78	8.19	4.28	-17.37	0.50
สหวัฒนาประกันภัย	14.60	4.35	5.65	6.60	5.91	7.42
สัมพันธประกันภัย	2.52	-3.69	0.88	-7.99	-0.95	-1.84
สินทรัพย์ประกันภัย	4.37	1.40	-0.53	-5.05	-6.34	-1.23
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	2.37	2.06	1.14	-19.77	-7.81	-4.40
อินทรีประกันภัย	-11.83	1.50	4.99	4.67	4.79	0.83
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	2.93	-0.41	1.18	0.11	-14.17	-2.07
คูเนี่ยนประกันภัย	-4.72	-44.02	12.83	-14.93	-49.77	-20.12
เอเชียสากลประกันภัย	-1.25	4.79	4.34	5.35	5.27	3.70
เอราวัณประกันภัย	-6.46	1.55	0.13	6.69	4.15	1.21
เอช อินชัวร์รันซ์	4.59	1.42	5.34	-8.97	-11.05	-1.74
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	0.48	-0.28	-17.18	-4.60	-1.45	-4.60
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	2.58	-0.63	2.08	0.12	-2.09	0.33

หมายเหตุ : ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา : คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 56 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	51.88	51.31	54.03	50.50	50.95	51.73
กรุงไทยพานิชประกันภัย	37.35	39.11	35.51	32.41	30.32	34.94
ทิพยประกันภัย	63.34	56.20	60.55	73.47	72.31	65.17
เทเวศประกันภัย	46.32	40.61	41.29	44.80	55.26	45.65
ประกันคุ้มภัย	54.42	54.23	62.27	66.04	64.15	60.22
ประกันภัยศรีเมือง	41.79	40.26	42.11	45.75	52.27	44.44
ภัทรประกันภัย	29.37	26.01	22.06	17.50	15.57	22.10
วิริยะประกันภัย	81.83	89.14	88.04	86.42	88.29	86.75
ศรีอยุธยาประกันภัย	12.55	10.54	13.58	14.02	16.08	13.36
สามัคคีประกันภัย	38.91	39.65	38.37	39.74	39.21	39.17
มิตรชัยสุมิโตโมอินชัวร์นส์	36.39	39.45	32.70	34.05	41.51	36.82
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	44.92	44.23	44.59	45.88	47.81	45.49

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 57 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอรเซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	78.14	86.81	76.70	80.15	82.40	80.84
เจริญประกันภัย	276.32	218.82	197.49	237.00	246.80	235.29
ไทยเจริญประกันภัย	24.06	24.64	30.58	28.35	28.24	27.17
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	37.02	39.39	34.49	26.36	24.92	32.44
ไทยศรีสุริยประกันภัย	86.87	83.48	87.59	70.50	81.31	81.95
ไทยสมุทรประกันภัย	19.76	18.33	19.42	27.32	22.18	21.40
ธนวัฒน์ประกันภัย	8.54	8.35	9.84	8.48	7.82	8.61
นวกิจประกันภัย	40.04	43.59	41.27	44.86	42.39	42.43
นำสินประกันภัย	51.59	57.93	57.20	49.01	52.81	53.71
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	50.98	52.02	49.49	50.74	57.02	52.05
เจนเนอราลี่ประกันภัย	3.54	2.94	6.25	6.58	5.10	4.88
พุทธธรรมประกันภัย	11.64	23.34	19.21	23.58	20.95	19.74
ไพบูลย์ประกันภัย	67.90	49.81	50.96	52.59	56.55	55.56
เมืองไทยประกันภัย	50.65	52.81	59.10	53.86	52.42	53.77
สินมั่นคงประกันภัย	74.89	74.03	75.04	74.75	72.12	74.17
เอกซ่าประกันภัย	57.02	55.87	57.07	59.65	60.17	57.96
เอ็ดวานซ์ประกันภัย	17.92	15.15	16.12	17.22	42.30	21.74
โอสถสภาประกันภัย	11.17	10.91	12.94	13.72	17.54	13.25
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	74.55	73.03	83.81	92.83	84.87	81.82
เอ.ไอ.เอ.	37.87	13.62	5.71	17.49	4.37	15.81
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	54.02	50.24	49.51	51.75	53.11	51.73

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 58 อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (Debt Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
กมลสุโกศลประกันภัย	35.77	47.16	64.58	80.84	96.85	65.04
กลุ่มเกล้าประกันภัย	87.67	84.14	84.11	87.47	82.50	85.18
คิวบีอี ประกันภัย	83.01	76.69	74.90	77.77	21.39	66.75
อลิอันซ์ ซี.พี. ประกันภัย	33.51	36.56	54.17	64.67	80.87	53.96
เจ้าพระยาประกันภัย	9.05	111.07	68.07	56.91	82.53	65.53
ซันบีประกันภัย	55.06	56.01	55.01	58.06	60.99	57.03
ไชน่าอินชัวร์นซ์	45.97	39.51	37.05	33.66	28.69	36.98
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	36.80	47.72	47.17	58.20	51.02	48.18
ไทยประกันภัย	73.17	58.03	74.86	75.32	73.60	70.99
มิตรแท้ประกันภัย	91.00	123.58	63.61	79.24	92.85	90.06
ไทยพัฒนาประกันภัย	77.69	83.20	84.58	80.67	67.74	78.78
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	90.64	88.61	103.01	84.85	80.72	89.57
ธนาชาติประกันภัย	9.18	22.52	45.82	60.18	73.14	42.17
นารายณ์สากลประกันภัย	NA	204.06	86.87	71.11	82.83	111.22
บางกอกสหประกันภัย	82.00	70.05	90.86	93.37	90.99	85.46
ประกันภัยสากล	36.89	36.21	39.46	54.38	51.29	43.65
พระนครธนบุรีประกันภัย	46.18	45.77	39.43	37.53	32.92	40.37
พัชรประกันภัย	88.91	91.31	87.93	114.27	172.48	110.98
พาณิชย์การประกันภัย	46.28	43.82	127.26	90.05	96.67	80.82
ไพศาลประกันภัย	77.20	69.53	67.86	62.27	64.68	68.31
โรยัลเอนด์ซันอัลลายแอนซ์	81.49	80.96	77.50	75.68	78.00	78.73
ลิเบอร์ตีประกันภัย	84.07	88.92	93.84	90.93	93.39	90.23
บีทีประกันภัย	81.05	82.31	49.18	60.55	51.78	64.97
วิธสินประกันภัย	37.84	44.57	50.28	45.51	36.36	42.91
ส่งเสริมประกันภัย	58.87	85.05	82.67	77.17	83.80	77.51
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	65.37	62.94	71.29	70.22	69.52	67.87
สหนิรภัยประกันภัย	27.96	26.60	29.37	23.71	20.25	25.58

ตารางที่ 58 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหมงคลประกันภัย	33.94	32.35	26.23	39.17	94.82	45.30
สหวัฒนาประกันภัย	43.76	46.52	42.74	38.94	34.14	41.22
สัมพันธ์ประกันภัย	84.05	86.65	90.02	96.26	118.20	95.04
สินทรัพย์ประกันภัย	58.96	51.82	50.32	55.41	60.67	55.44
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	77.90	71.46	79.77	83.82	83.67	79.33
อินทรีประกันภัย	41.86	39.63	32.96	31.41	32.04	35.58
คอมไบด์อินชัวร์รันส์	0.88	0.11	0.11	0.23	10.85	2.43
คูเนี่ยนประกันภัย	14.62	82.39	523.09	93.94	141.60	171.13
เอเชียสากลประกันภัย	27.89	23.90	22.01	22.73	23.42	23.99
เอราวัณประกันภัย	66.74	69.23	74.97	70.21	69.95	70.22
เอช อินชัวร์รันส์	60.33	61.17	64.49	75.69	88.33	70.00
นิวอินเดีย แอสชัวร์รันส์	43.63	48.35	40.03	63.85	43.98	47.97
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	118.93	129.81	139.50	130.26	134.99	66.06

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 59 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดใหญ่

หน่วย: เปอร์เซนต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	เฉลี่ย 5 ปี
กรุงเทพประกันภัย	164.86	165.54	156.28	176.44	178.65	168.35
กรุงไทยพานิชประกันภัย	260.68	245.68	272.68	297.95	320.29	279.46
ทิพยประกันภัย	136.42	151.51	154.54	153.33	132.96	145.75
เทวศประกันภัย	214.01	242.45	238.41	218.66	178.90	218.49
ประกันคุ้มภัย	162.01	163.26	146.01	139.21	146.48	151.39
ประกันภัยศรีเมือง	239.31	248.36	237.46	218.58	191.32	227.00
ภัทรประกันภัย	330.66	376.31	443.08	559.41	591.96	460.28
วิริยะประกันภัย	87.09	81.58	85.45	93.85	93.06	88.21
ศรีอยุธยาประกันภัย	796.38	910.76	735.33	712.44	621.03	755.19
สามัคคีประกันภัย	182.23	186.26	196.61	198.62	210.04	194.75
มิตรชุลุมิโคโมอินชัวรันส์	274.78	253.48	305.82	293.65	240.91	273.73
เฉลี่ยของบริษัทขนาดใหญ่	258.95	275.02	270.15	278.38	264.15	269.33

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 60 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดกลาง

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
อวิว่า ประกันภัย (ไทย)	101.60	94.95	109.10	106.78	106.04	103.70
เจริญประกันภัย	272.20	368.92	384.42	355.77	357.99	347.86
ไทยเจริญประกันภัย	406.62	397.12	320.85	346.95	349.12	364.13
ไทยพาณิชย์ประกันภัย	199.63	187.69	211.04	284.16	308.32	238.17
ไทยศรีสุริกประกันภัย	91.15	102.99	99.31	107.43	110.39	102.25
ไทยสมุทรประกันภัย	324.09	372.33	350.64	268.64	328.29	328.80
ธนวัฒน์ประกันภัย	1170.91	1196.99	1016.21	1179.82	1278.46	1168.48
นาวิกประกันภัย	216.95	201.70	213.81	199.40	213.90	209.15
นำสินประกันภัย	154.19	138.32	138.04	155.97	150.01	147.31
ประกันภัยไทยวิวัฒน์	157.83	157.45	165.50	164.08	149.31	158.83
เจนเนอราลี่ประกันภัย	2822.60	3401.52	1600.44	1518.79	1962.39	2261.15
พุทธธรรมประกันภัย	858.93	428.52	520.57	424.15	477.25	541.88
ไพบูลย์ประกันภัย	140.18	190.56	190.59	185.38	172.82	175.91
เมืองไทยประกันภัย	176.33	172.17	156.18	173.08	177.07	170.97
สินมั่นคงประกันภัย	116.83	121.02	120.18	122.00	127.15	121.44
เอกซ่าประกันภัย	161.54	165.97	168.33	161.59	162.29	163.94
แอ็ควานซ์ประกันภัย	558.07	660.20	620.27	580.72	236.38	531.13
โอสถสภาประกันภัย	895.43	916.75	772.81	729.08	570.20	776.85
นิวแฮมพ์เชอร์อินชัวร์นส์	134.13	136.93	119.32	107.72	117.82	123.19
เอ.ไอ.เอ.	264.04	734.31	1750.78	571.80	2288.76	1121.94
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดกลาง	461.16	507.32	451.42	387.17	482.20	457.85

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

ตารางที่ 61 อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (Current Ratio) กลุ่มบริษัทขนาดเล็ก

บริษัท / ปี	หน่วย: เปอร์เซ็นต์					ผลเฉลี่ย 5 ปี
	2541	2542	2543	2544	2545	
กมลสุโกศลประกันภัย	279.55	212.03	154.85	123.70	103.26	174.68
กุ่มเกล้าประกันภัย	93.78	99.03	100.89	98.77	105.41	99.58
คิวบีอี ประกันภัย	119.00	128.60	131.95	127.26	134.10	128.18
อลิอันซ์ ซี.พี ประกันภัย	298.43	273.55	184.59	154.64	123.65	206.97
เจ้าพระยาประกันภัย	1104.47	90.04	146.90	175.70	121.17	327.66
ชัยบุรีประกันภัย	181.63	178.55	181.79	172.23	163.95	175.63
ไชน่าอินชัวร์นซ์	200.28	230.75	241.29	266.82	313.95	250.62
สมโพธิ เจแปนประกันภัย	271.77	209.58	211.99	171.82	195.99	212.23
ไทยประกันภัย	127.89	164.50	127.38	128.03	131.09	135.78
มิตรแท้ประกันภัย	48.09	35.27	122.45	111.03	86.11	80.59
ไทยพัฒนาประกันภัย	110.92	101.19	104.00	111.23	98.03	105.08
ไทยเศรษฐกิจประกันภัย	73.10	75.68	80.57	100.11	106.48	87.19
ธนาชาติประกันภัย	1088.97	444.10	218.25	166.16	136.72	410.84
นารายณ์สากลประกันภัย	0.00	30.68	86.62	95.58	91.36	76.06
บางกอกสหประกันภัย	57.91	75.61	53.92	59.26	73.03	63.95
ประกันภัยสากล	271.09	276.13	253.44	183.90	194.96	235.90
พระนครธนบุรีประกันภัย	216.54	218.28	253.59	266.46	303.73	251.72
พัชรประกันภัย	112.47	109.52	113.73	87.51	57.98	96.24
พาณิชย์การประกันภัย	210.92	220.76	77.74	111.04	103.44	144.78
ไพศาลประกันภัย	129.53	143.82	147.36	160.60	154.60	147.18
โรยัลแอนด์ซันธัลลายแอนซ์	122.71	123.51	129.03	132.13	128.21	127.12
ลิเบอร์ตีประกันภัย	36.24	27.79	29.67	30.73	28.74	30.64
บีทีประกันภัย	123.38	121.49	203.34	165.16	193.12	161.30
วิธสินประกันภัย	264.30	224.38	198.89	219.75	275.05	236.47
ส่งเสริมประกันภัย	160.89	114.00	117.70	125.93	116.01	126.91
สยามชีวิต อินชัวร์นซ์	152.97	158.89	140.28	142.41	143.84	147.68
สหนิรภัยประกันภัย	296.41	311.95	288.30	358.82	425.29	336.15

ตารางที่ 61 (ต่อ)

หน่วย: เปอร์เซ็นต์

บริษัท / ปี	2541	2542	2543	2544	2545	ผลเฉลี่ย 5 ปี
สหมงคลประกันภัย	294.62	309.13	381.18	255.30	105.46	269.14
สหพัฒนาประกันภัย	194.93	178.51	192.86	214.41	245.96	205.33
สัมพันธ์ประกันภัย	67.69	69.62	70.40	76.87	77.34	72.38
สินทรัพย์ประกันภัย	133.81	152.35	194.73	148.42	138.98	153.66
อาคเนย์ประกันภัย (2000)	74.17	92.55	85.91	71.12	70.26	78.80
อินทรีประกันภัย	205.61	218.39	268.97	282.82	280.09	251.17
คอมไวด์อินชัวร์นซ์	11366.52	95209.35	30828.84	43813.95	921.38	36428.01
ภูเนี่ยนประกันภัย	683.83	121.37	19.12	106.45	70.88	200.33
เอเชียสากลประกันภัย	274.41	311.32	334.63	326.96	318.41	313.15
เอราวัณประกันภัย	94.88	89.92	87.33	90.36	89.21	90.34
เอช อินชัวร์นซ์	165.76	163.48	155.07	132.11	113.21	145.93
นิวอินเดีย แอสชัวร์นซ์	229.21	206.83	249.83	156.61	227.37	213.97
ผลเฉลี่ยของบริษัทขนาดเล็ก	511.25	2603.14	947.93	1274.93	173.53	1102.55

หมายเหตุ: ขาดข้อมูลของบริษัท นารายณ์สากลประกันภัย ในปี 2541

ที่มา: คำนวณจากข้อมูลรายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

บรรณานุกรม

กมลวรรณ กীরติสมิต. 2544. การพัฒนาการประกันภัยต่อของไทย. วารสารการ

ประกันภัย 2544, 103 (กรกฎาคม-กันยายน): 3.

กระทรวงพาณิชย์. กรมการประกันภัย. 2540. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย

2540. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2541. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2541. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2542. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2542. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2543. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2543. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2544. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2544. กรุงเทพมหานคร:
โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2545. รายงานธุรกิจประกันภัยในประเทศไทย 2545. กรุงเทพมหานคร :
โรงพิมพ์อักษรไทย.

_____. 2545. รายงานผลการศึกษาโครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดตั้ง
บริษัทประกันภัยต่อโดยอาชีพเพิ่มขึ้น. นนทบุรี: ส่วนส่งเสริมและกำกับ
การประกันภัยต่อ. สำนักประกันวินาศภัย.

เกษม คุ่มพรสิน. 2543. ศักยภาพของบริษัทประกันวินาศภัยไทยในสหัสวรรษใหม่: การ
เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ และวิสัยทัศน์. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตร
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

คณะอนุกรรมการการค้นคว้าและวิชาการสมาคมประกันวินาศภัย. 2533-2534. คู่มือวิชา
การประกันภัย. กรุงเทพมหานคร: ฉลองรัตน์.

ณัฐธัญ พงษ์พานิช. 2542. การศึกษาฐานะทางการเงินของบริษัทประกันวินาศภัยใน
ประเทศไทย โดยใช้อัตราส่วนทางการเงินและการวิเคราะห์แนวโน้ม. การศึกษา
ค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- เบญจวรรณ รัชส์ฐิ. 2538. การเงินธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่10. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
ชวนพิมพ์.
- พรพิช พัฒนากุล. 2535. ต้นทุนและผลตอบแทนของบริษัทประกันวินาศภัย. ปัญหา
พิเศษ. กรุงเทพมหานคร: โครงการบัณฑิตศึกษา สาขาบริหารธุรกิจ (หมวดวิชา
การบัญชีการเงิน) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2537. เอกสารการสอนชุดวิชา การประกันวินาศภัย 2,
หน่วยที่ 9-15, หน้า 539-542. นนทบุรี: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมา-
ธิราช.
- มุกดา ไควหกุล. 2536. การประกันภัย. ปทุมธานี: สยามเตชั่นเนอริซ์พลาซัส.
- เขาวภา บุญทรงฤทธิ. 2543. อัตราส่วนเฉลี่ยทางการเงินและผลกระทบจากภาวะ
เศรษฐกิจที่มีต่ออุตสาหกรรมธนาคาร เงินทุนและหลักทรัพย์ และประกันภัย.
การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.
- เลิศชาย ประภาศิริรัตน์. ม.ป.ป. หลักการประกันภัยต่อ. กรุงเทพมหานคร: ม.ป.ท.
- วรินภรณ์ ฤชาเขวง. 2540. การวิเคราะห์ความมั่นคงของธุรกิจประกันชีวิตในประเทศ
ไทย. ภาคนิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- ศรีอัมพร พวงรอด. 2544. การเพิ่มศักยภาพในการรับประกันภัยต่อจากต่างประเทศ.
วารสารการประกันภัย 2544, 104 (ตุลาคม-ธันวาคม): 5-7.
- สากล ธนสัตยาวิบูล. 2538. หลักการประกันภัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: เอคิสัน
เพรส โปรดักส์.
- สุธรรม พงศ์สำราญ, พิเศษ วิรัช ณ สงขลา และพึงใจ พึ่งพานิช. 2539. หลักการประกัน
วินาศภัย. กรุงเทพมหานคร: โอ. เอส.
- อรอุษา พุฒิสัมบัติกุล. 2540. การวิเคราะห์ผลการดำเนินงานทางการเงินของธุรกิจ
ประกันวินาศภัยตามมาตรฐาน ISI. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง วิทยาศาสตรมหา-
บัณฑิต (เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ), มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Rejda, George. 1995. **Principles of risk management and insurance**. 5th ed. New-
York: Harper Collins College.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล : นางสาว ธนิตฐา ขุนนิล
วัน เดือน ปี เกิด : 16 ตุลาคม 2516
สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
วุฒิการศึกษา : สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จากโรงเรียนสตรีวิทยา 2 ปีการศึกษา 2534
สำเร็จปริญญาตรี บริหารธุรกิจบัณฑิต
จากมหาวิทยาลัย หอการค้าไทย ปีการศึกษา 2538
ตำแหน่งหน้าที่
การทำงานปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่ประจำส่วนประกันภัยต่อ
ฝ่ายดำเนินงานประกันภัย บริษัท ภัทรประกันภัย จำกัด
(มหาชน)

